

ZÁPADOČESKÁ UNIVERZITA V PLZNI

FAKULTA PEDAGOGICKÁ

CENTRUM TĚLESNÉ VÝCHOVY A SPORTU

**Postoj učitele k hodnocení a klasifikaci
žáků v tělesné výchově na 2. stupni základní školy**

DIPLOMOVÁ PRÁCE

Bc. Kateřina Langerová

obor Učitelství tělesné výchovy a biologie pro ZŠ

Vedoucí práce: Mgr. Petra Špottová, Ph.D.

Plzeň 2020

Prohlašuji, že jsem diplomovou práci vypracovala samostatně s použitím uvedené literatury a zdrojů informací.

V Plzni, 2020

.....

vlastnoruční podpis

Poděkování

Mé poděkování patří Mgr. Petře Špottové, Ph.D. za odborné vedení, trpělivost a ochotu, kterou mi v průběhu zpracování diplomové práce věnovala. Dále chci poděkovat všem učitelům a vysokoškolským studentům za účast při dotazníkovém šetření.

ZADÁNÍ DIPLOMOVÉ PRÁCE
(PROJEKTU, UMĚLECKÉHO DÍLA, UMĚLECKÉHO VÝKONU)

Jméno a příjmení: **Bc. Kateřina PROUZOVÁ**
Osobní číslo: **P18N0040P**
Studijní program: **N7503 Učitelství pro základní školy**
Studijní obory: **Učitelství biologie pro základní školy**
Učitelství tělesné výchovy pro základní školy
Název tématu: **Postoj učitele k hodnocení a klasifikaci žáků v tělesné výchově na 2.stupni základní školy.**
Zadávající katedra: **Centrum tělesné výchovy a sportu**

Z á s a d y p r o v y p r a c o v á n í :

1. 12/2018 Zadání diplomové práce - stanovení cíle, úkolů a metodiky práce
2. 01-06/2019 Analýza dostupné literatury a internetových zdrojů dané problematiky, zpracování teoretických východisek.
3. 07-08/2019 Tvorba dotazníku pro učitele na ZŠ a studenty navazujícího magisterského studia (učitelství TV pro ZŠ)
4. 09-11/2019 Distribuce dotazníku cílovým skupinám
5. 12/2019 Sběr a analýza dat
6. 01-03/2020 Zpracování výsledků a jejich interpretace, doporučení pro praxi
7. 04/2020 Korekce textu, odevzdání diplomové práce

Rozsah grafických prací: **10 stran**
Rozsah kvalifikační práce: **40-60 stran textu A4**
Forma zpracování diplomové práce: **tištěná**
Seznam odborné literatury: **viz příloha**

Vedoucí diplomové práce: **Mgr. Petra Šrámková, Ph.D.**
Centrum tělesné výchovy a sportu

Datum zadání diplomové práce: **6. prosince 2018**
Termín odevzdání diplomové práce: **30. června 2020**

RNDr. Miroslav Randa, Ph.D.
děkan

Mgr. Petr Valach, Ph.D.
vedoucí katedry

V Plzni dne 18. ledna 2019

Příloha zadání diplomové práce

Seznam odborné literatury:

1. ČAPEK, R. Moderní didaktika: lexikon výukových a hodnoticích metod. Praha: Grada, 2015. Pedagogika (Grada). ISBN 978-80-247-3450-7.
2. DOLEŽAL, T. Rámcový vzdělávací program základního vzdělávání na našich školách: sborník konference : Hrotovice 9. až 10. listopadu 2007. Brno: Vydal Lužánky - středisko volného času Brno v nakl. Mravenec, [2008]. ISBN 978-80-86994-63-5.
3. KOLÁŘ, Z., VALIŠOVÁ, A. Analýza vyučování. Praha: Grada, 2009. Pedagogika (Grada). ISBN 978-80-247-2857-5.
4. KOLÁŘ, Z., ŠIKULOVÁ, R. Hodnocení žáků. 2., dopl. vyd. Praha: Grada, 2009. Pedagogika (Grada). ISBN 978-80-247-2834-6.
5. SLAVÍK, J. Hodnocení v současné škole: východiska a nové metody pro praxi. Praha: Portál, 1999. Pedagogická praxe (Portál). ISBN 80-7178-262-9.
6. SLAVÍK, J., JANÍK, T., NAJVAR, P., KNECHT, P. Transdisciplinární didaktika: o učitelském sdílení znalostí a zvyšování kvality výuky napříč obory. Brno: Masarykova univerzita, Pedagogická fakulta, 2017. Syntézy výzkumu vzdělávání. ISBN 978-80-210-8568-8.
7. TOD, D., THATCHER, J., RAHMAN, R. Sport psychology. New York: Palgrave Macmillan, 2010. ISBN 9780230249875.
8. VILÍMOVÁ, V. Didaktika tělesné výchovy. Vyd. 2., přeprac., (1. vyd. v MU). Brno: Masarykova univerzita, 2009. ISBN 978-80-210-4936-9.

Obsah

1	Úvod	9
2	Rozbor teoretických východisek zkoumané problematiky.....	10
2.1	Hodnocení.....	10
2.1.1	Typy hodnocení	11
2.1.2	Funkce hodnocení.....	11
2.1.3	Formy hodnocení.....	12
2.1.3.1	Kvantitativní hodnocení	13
2.1.3.2	Kvalitativní hodnocení	13
2.1.4	Hodnocení v tělesné výchově.....	14
2.1.4.1	Význam hodnocení v tělesné výchově.....	14
2.1.4.2	Druhy hodnocení v TV.....	14
2.1.4.3	Metody a prostředky hodnocení v TV.....	15
2.1.4.4	Principy hodnocení.....	17
2.2	Učitel.....	18
2.2.1	Učitel tělesné výchovy.....	18
2.3	Tělesná výchova	20
2.4	Rámcový vzdělávací program pro základní vzdělávání v systému kurikulárních dokumentů	21
2.4.1	Cíle základního vzdělávání.....	21
2.4.2	RVP Tělesná výchova	22
2.4.3	Inkluzivní vzdělávání	23
2.4.4	Tělesná výchova a inkluze.....	24
2.5	Reflexe a hodnocení kvality výuky	25
2.5.1	Hospitační činnost jako jedna z forem hodnocení práce učitele	25
2.5.2	ČŠI jako hodnotící instituce	26
2.6	Didaktický test.....	28
2.6.1	Taxonomie didaktických testů.....	28
3	Cíle práce, úkoly práce, hypotézy	29
3.1	Cíl práce.....	29
3.2	Úkoly práce.....	29

3.3	Hypotézy	29
4	Metodika.....	30
4.1	Charakteristiky výzkumných souborů	30
4.2	Výzkumná situace	30
4.3	Výzkumné metody	30
5	Výsledky a diskuze.....	33
5.1	Analýza výsledků dotazníku pro učitele tělesné výchovy	33
5.2	Analýza výsledků dotazníku pro budoucí učitele tělesné výchovy	44
5.3	Srovnání postojů k hodnocení a klasifikaci učitelů s praxí (VS1) a budoucích učitelů (VS2) – kontingenční tabulky.....	52
5.4	Srovnání postojů k hodnocení a klasifikaci učitele s praxí ze Středočeského a Plzeňského kraje (VS1) oproti Jihomoravskému kraji (VS3) – kontingenční tabulky ...	57
5.5	Diskuze	63
6	Závěr.....	67
7	Shrnutí	69
	Referenční seznam.....	71
	Seznam grafů	76
	Seznam tabulek.....	78
	Přílohy	I

1 Úvod

Hodnocení a klasifikace žáků je součástí všech učebních oborů, avšak v této kvalifikační práci je kladen důraz na hodnocení a klasifikaci v hodinách tělesné výchovy na 2. stupni základní školy. Hodnocení má 3 základní významy: informativní, motivační a diagnostický. Hodnocení v tělesné výchově je často velice subjektivní. Neexistují pevně stanovená kritéria, kterými by se měl učitel tělesné výchovy řídit. Přesto je hodnocení při těchto hodinách velice důležité zejména kvůli motivaci žáků k pohybové aktivitě, která je stále častěji nahrazována sedavým způsobem života. Učitel žáky může motivovat k přirozenému pohybu, ale naopak žáky může nevhodně zvolené hodnocení i odradit od dalšího sportování, demotivovat je. Předmětem diplomové práce je představení oblasti hodnocení a klasifikace při tělesné výchově a postojů učitelů s praxí a učitelů budoucích či začínajících.

Dnešní mládeži (v našem případě hovoříme o žácích 2. stupně ZŠ) velmi často chybí přirozený pohyb a trendem pubescentních dětí je vyhýbat se z nejrůznějších důvodů tělesné výchově. Může samozřejmě nastat i situace, kdy žák nemůže z určitých objektivních důvodů absolvovat plnohodnotně hodiny tělesné výchovy s ostatními žáky (dlouhodobá nemoc, úraz, zdravotní handicap, sportovní reprezentace apod). Přesto dle legislativy a školního a klasifikačního řádu musí být ohodnocen, resp. klasifikován (pokud není z tělesné výchovy osvobozen úplně). Pro tento fakt jsou v práci sestaveny návrhy na hodnocení právě těchto žáků, které je zacíleno na vzdělávací obsah tělesné výchovy a teoretické znalosti.

V práci je obsažen rozbor odborné literatury týkající se hodnocení a klasifikace žáků při hodinách tělesné výchovy. Výzkumná část je zaměřena na monitoring a komparaci postojů učitelů s praxí a budoucího učitele k problematice hodnocení a klasifikace žáků v tělesné výchově na 2. stupni základních škol.

2 Rozbor teoretických východisek zkoumané problematiky

2.1 Hodnocení

Hodnocení průběhu a výsledků učebních činností žáka učitelem je jednou z nejcitlivějších a nejdiskutovanějších činností učitele nejen při hodinách tělesné výchovy.

Fialová (2010) popisuje hodnocení jako proces soustavného poznávání a posuzování žáka, založený na zjišťování, zaznamenávání, posuzování a hodnocení úrovně rozvoje osobnosti žáků, dále jeho učebních činností, aktivity a chování při hodinách, které umožňuje činit závěry a rozhodnutí, týkající se dalšího učení žáků.

Dle Antala (1990) se termín hodnocení používá v mnoha oblastech života. Pojem hodnocení se srovnává s termíny měření, porovnávání, odhadování, a oceňování. Jako synonymum pojmu hodnocení se používají termíny odborně posuzovat, rozhodovat, označovat a soudit. Průcha (1995) tvrdí, že diagnostická činnost neboli měření vzdělávacích výsledků, umožňuje klasifikaci žáků. Tato klasifikace může být vyjádřena číselně (známkou, v bodech, v procentech nebo percentilech) nebo slovně.

Klasifikace je hodnocení, které je povětšinou prováděno formou známek. Žák získává známky dle určitých kritérií, dle nichž je žák zařazen do jednotlivých stupňů hodnocení. Výsledek klasifikace je zobrazen na vysvědčení. Nevýhodou známkování je nízká informační hodnota známek, učení se jen pro známky bez ohledu na porozumění, subjektivní posouzení učitele. Za výhody jsou považovány rychlost, přehlednost a ve značné míře i motivace (Polák, 2007).

Slavík (2012) rozděluje tyto výsledky vyučování:

- a) Vědomosti: které jsou osvojeny učením či zkušeností. Je to zapamatovaná soustava faktů, pojmů, principů, schémat, vzorců apod.
- b) Dovednosti: jsou spojeny s nácvikem činnosti:
 - manuální,
 - senzorické, motorické,
 - intelektuální.
- c) Postoje: jsou přesvědčení, které se projevují určitým konáním.
- d) Kompetence: jsou souhrnným výsledkem učením a vzděláváním.

2.1.1 Typy hodnocení

V odborné literatuře je možné se setkat s velkou škálou typů hodnocení. V této kapitole bude uvedeno několik těchto typů.

Kosová (1998) rozlišuje typy hodnocení dle zdroje:

- hodnocení heteronomní, zdroj hodnocení objektu leží mimo,
- hodnocení autonomní, zdrojem hodnocení je objekt sám.

Dále se mohou typy hodnocení rozlišovat z hlediska vztahových norem které učitelé využívají:

- hodnocení sociálně normované, ve kterém jsou výkony porovnávány s ostatními žáky;
- hodnocení individuálně normované, ve kterém jsou výkony porovnávány s předchozími výkony jednoho žáka.

Kolář s Šikulovou (2009) uvádějí mnoho dalších typů hodnocení:

- formativní hodnocení, které bývá většinou zaměřeno na odhalování chyb žáka;
- shrnující hodnocení, určuje úroveň dosažených znalostí v určitém časovém období;
- normativní hodnocení, je to hodnocení výkonu jednoho žáka ve vztahu k výkonům ostatních žáků;
- kriteriální hodnocení, je hodnocení jednotlivých výkonů odpovídajících tomu, zda byl konkrétní popis výkonu;
- diagnostické hodnocení, které se zaměřuje na odhalení učebních potíží žáků;
- interní hodnocení, to provádí učitel, který ve třídě přímo vyučuje;
- externí hodnocení, toto hodnocení navrhuji a vyhodnocují osoby mimo školu;
- neformální hodnocení je založené na pozorování výkonů, které žáci provádějí jako součást činností ve třídě;
- formální hodnocení, při kterém žáci byli upozorněni, že bude prováděno;
- průběžné hodnocení učitel získává v průběhu delšího časového období;
- závěrečné hodnocení je konečné zhodnocení stupně prospěchu žáka.

2.1.2 Funkce hodnocení

Pedagogové si při hodnocení musí uvědomit, jakou funkci má konkrétní hodnocení a jestli je tato funkce cílem jeho hodnocení. Jedním z nejznámějších rozdělení je dle Slavíka (1999), který popisuje tyto funkce: motivační, poznávací a konativní. Velikanič (1973)

zmiňuje pět funkcí: kontrolní, motivační, diagnostickou, výchovnou a selektivní. Ďurič et al. (1988) rozdělují funkce hodnocení do jedenácti oblastí: kontrolní, diagnostické, aktivizační, prognostické, selektivní, sebehodnotící, regulační, didaktické, motivační, informativní a výchovné.

Závěrem funkce hodnocení dle Koláře s Šikulovou (2009), jejichž rozdělení je podrobné a obsahově přesné.

- Motivační – hodnocení může být sledováno a může dosahovat zvýšení motivace žáka v určitých činnostech. Motivační funkce je nejvyužívanější funkcí hodnocení.
- Informativní – prostřednictvím hodnocení sděluje učitel žákovi informace o tom, jak se přiblížil k cílové normě.
- Regulační – učitelovy komentáře mohou fungovat jako prostředek směřující žáky k lepšímu výkonu.
- Výchovná – hodnocení vede k formování pozitivních vlastností a postojů žáků k sobě samému i k okolí.
- Prognostická – na základě poznání žakových možností učitel může s jistou pravděpodobností předpovídat další studijní perspektivu.
- Diferenciační – hodnocení umožňuje rozčleňovat žáky do určitých homogenních skupin.

2.1.3 Formy hodnocení

V této kapitole budou představeny formy hodnocení z několika pohledů. Slavík (1999) tvrdí, že pokud se má hodnocení proměnit v pracovní nástroj žáků a stát se pro ně autonomním hodnocením, musí být co nejlépe zvládnuto samotnými učiteli.

Forma hodnocení je způsob, jakým je vyjádřen hodnotící posudek. Učitel se snaží, aby bylo hodnocení pedagogicky nejúčinnější. Kolář a Šikulová (2009) popisují formy hodnocení jako vnější projevy hodnotícího procesu. Jsou to tedy způsoby, jakými učitel vyjadřuje výsledky hodnocení. Učitel vyjadřuje hodnocení nejrůznějšími způsoby – od jednoduchého souhlasného pokývnutí, mrknutí okem, přes jednoduché slovní sdělení (správně/chyba), udělení známky nebo stanovení sumy získaných bodů až po obsahové analýzy výkonu spojené s formulováním závěrečného hodnocení. V průběhu historického vývoje školy se uplatňovaly nejrůznější formy hodnocení. Je známo, že na školách probíhalo hodnocení jako např. lokace, tj. místa určená žákům dle jejich učebních výsledků. Další hodnotící formou byly signy – symboly nebo odznaky, které žáci nosili. Knihy cti a černé

knihy byly jednou z forem hodnocení v historii škol, také tělesné tresty byly na pořadu dne v tehdejších školách.

Zormanová (2014) představuje ve své publikaci tyto formy hodnocení dnešní doby: číselné (klasifikační stupnice, procenta, body), verbální (písemné, ústní), nonverbální (gesta, mimika, pohyb, názor) a grafické (obrázky, grafy, symboly, barvy). Formy hodnocení dle Zormanové lze uznat za nejvhodněji popsáné, jelikož jsou popsány konkrétně a věcně.

Nejčastějším rozdělením forem hodnocení je hodnocení kvantitativní (klasifikace) a kvalitativní (slovní) (Kolář a Šikulová, 2009).

2.1.3.1 Kvantitativní hodnocení

Podstatou tzv. klasifikace je rozřídění žáků podle předem daných kritérií a jejich zařazení do skupin, kterým je přiřazena určitá známka. Znamka nemůže vyjádřit individuální rozdíly mezi výkony žáků a rovněž nám neříká, co žák umí a co naopak neumí (Maleňáková, 2014).

Dle Čapka (2014) může klasifikace přinášet žákům strach, stísněnost nebo apatii, letargii i depresi, úspěch nebo radost a úlevu. Prožitek největšího úspěchu ve škole souvisí se známkami nebo vysvědčením. Dle výzkumu téměř všichni žáci považují za úspěch ve škole dobrou známku, menšina potom pochvalu.

2.1.3.2 Kvalitativní hodnocení

Slovní hodnocení je kvalitativní posuzování žákova výkonu nebo chování vyjádřeno formou slovní zprávy. MŠMT ČR považuje slovní hodnocení za alternativu hodnocení vedle klasifikace (Slavík, 1999). Kolář s Šikulovou (2009) popisují jednoduché slovní hodnocení učitele, které má především funkci rychlé zpětné vazby při práci ve výuce. Tento způsob vyjadřování žáci nechápou jako hodnocení. Přesto tyto jednoduché formy hodnocení jsou ve výuce nejfrekventovanější způsoby hodnocení. Ve Výroční zprávě ČŠI za rok 2003/2004 vyšly takové závěry, že se velice málo využívá finální slovní hodnocení. Učitelé často nezdůvodňují slovně klasifikační stupeň. Předmětem průběžné klasifikace jsou především znalosti získané memorováním, případně řešení teoretické úlohy. Málokdy jsou hodnoceny praktické dovednosti nebo schopnosti. V posledních letech se většina škol snaží tento stereotyp narušit a učí se využívat i další hodnocení. Čapek (2014) na toto téma navazuje a tvrdí, že by učitelé měli klást větší důraz na dovednosti a postoje. Hodnotit postoje je daleko složitější než hodnotit znalosti. Správně hodnotit by učitelé měli s ohledem na

individuální dispozice každého jednoho žáka a na cíle vzdělávání, individualizovaně, rozmanitě hodnotit jak znalosti, tak i dovednosti a postoje.

2.1.4 Hodnocení v tělesné výchově

Hodnocení v pojetí obecné didaktiky již bylo popsáno v předešlé kapitole, v této kapitole bude hodnocení definováno z oborového hlediska (tělesná výchova). Hodnocení představuje v tělesné výchově soustavné poznávání a posuzování žáka, založené na zjišťování, zaznamenávání, posuzování a hodnocení úrovně jeho osobnosti, jeho učební a pracovní činnosti v tělesné výchově a chování v hodinách ve škole, ale i mimo školu (Antala, 1990).

Fialová (2014) uvádí, že se v dnešní době lze setkat s novými přístupy k hodnocení žáků. V dřívějších diskusích o možnosti zrušení klasifikace výchov zaznívala řada argumentů pro i proti. Mezi argumenty pro klasifikaci silně zazníval ten, že tělesná výchova je stejný předmět jako kterýkoliv jiný a případná neklasifikace by mohla snížit jeho vážnost a zvýšit počet žáků, kteří se tohoto předmětu přestanou účastnit. Klasifikace byla zachována ale koncept tělesné výchovy se změnil. Zatímco dříve byl rozhodujícím kritériem výkon žáka, dnes je daleko více zohledňována snaha o zájem, ale také individuální předpoklady.

2.1.4.1 Význam hodnocení v tělesné výchově

Hodnocení v tělesné výchově má 3 základní významy:

- Informativní – jsou výsledky žáka, které slouží učiteli, vedení školy, rodičům a žákovi.
- Motivační – má zohledňovat snahu a zájem, dále má vzbuzovat touhu po zlepšení a potřebu pohybu ve volném čase.
- Diagnostický – informuje učitele a vedení školy o stavu zvládnutí probrané látky (Rychtecký a Fialová, 1998).

2.1.4.2 Druhy hodnocení v TV

Hodnocení v tělesné výchově lze rozlišovat z různých hledisek. Fialová (2010) druhy hodnocení ve své publikaci pospala z následujících hledisek:

a) Z hlediska cíle

- Prediktivní hodnocení – vstupní hodnocení realizované na samém začátku učebního cyklu. Učitel předvídá výkony, určuje schopnost realizace učení. Učitel

slouží prediktivní hodnocení jako podklad pro přípravu plánu budoucí práce s žáky.

- Formativní hodnocení – hodnocení prováděné v průběhu učebního cyklu, které slouží ke kontrole aktuálních úkolů, k opravování chyb a korekci činnosti žáků. Informuje žáky o stupni osvojení pohybových dovedností, o tom, kde má žák problémy, pomáhá odhalovat jiné strategie, které umožní žákovi se zdokonalit.
- Sumativní hodnocení – závěrečné hodnocení slouží ke zhodnocení úkolů. Ověřování efektivity pedagogické strategie, k informování rodičů a plánování dalších cyklů vzdělávání.

b) Z hlediska předmětu porovnání

- Normativní hodnocení – při tomto hodnocení posuzujeme žáka vzhledem k ostatním žákům, hodnotíme úroveň žáka ve vztahu k normě, kterou představuje úroveň školy.
- Kriteriaální hodnocení – žáka hodnotíme z hlediska známých cílů a jejich splnění, neporovnáváme ho s ostatními žáky. Úspěch je ideálně určen na počátku učebního cyklu.
- Individualizované hodnocení – žák se porovnává sám se sebou, v podstatě se svou výkonnostní historií.

c) Z hlediska úplnosti

- Dílčí hodnocení – hodnotíme splnění stanovených cílů.
- Souhrnné hodnocení – celkové zhodnocení na konci důležitých etap školního vzdělávání. Hodnocení je vyjádřené známkou nebo slovně na vysvědčení.

d) Z hlediska subjektů hodnocení

- Externí hodnocení – hodnotí ten, kdo se přímo neúčastní učebního procesu: vedení školy, zástupci vyšších školních orgánů, rodiče a ostatní učitelé.
- Interní hodnocení – hodnocení těmi, kteří se přímo účastní učebního procesu: učitel, ostatní žáci, sebehodnocení.

2.1.4.3 Metody a prostředky hodnocení v TV

Za nejčastěji používané metody a prostředky hodnocení v tělesné výchově jsou dle Vilímové (2002) považovány:

a) Na získávání údajů:

- Měření – na základě kvantitativních údajů můžeme zjistit úroveň rozvoje určitých schopností a dovedností, které se mění během pedagogického procesu.

- Odborné hodnocení – uplatňuje se tam, kde nelze použít měření, nebo hodnotíme výkony kvalitativně. Používá se při hodnocení estetické, technické, obsahové stránky pohybu.
- Dotazovací metody – slouží ke zjišťování vztahů zájmů a postojů v procesu tělesné výchovy.

b) Na vyhodnocování a posuzování údajů:

- Matematicko-statistické metody – uplatňujeme je na zjišťování statistické závislosti a významnosti rozdílů.
- Základní logické postupy – umožňují nám z empiricky získaných informací vyvozovat správné závěry a rozhodnutí. Patří sem analýza, syntéza, indukce, dedukce, zobecňování a porovnávání.

Při hodinách tělesné výchovy jsou většinou hodnoceny pohybové schopnosti žáka, motorická výkonost, vědomosti žáka, vztah žáka k tělesné výchově a jeho sociální projevy.

K hodnocení pohybových dovedností žáka se využívá metoda odborného posuzování. Kdy učitel využívá posuzovací škály, které pomáhají při klasifikaci žáka. Princip škálování spočívá v sestupném uspořádání položek, od nejlepšího provedení k nejhoršímu v podstatných fázích pohybové dovednosti. V některých tematických celcích se může posuzovat osvojení pohybových dovedností dle výsledků vybraných testů pohybové výkonosti. V atletice jsou to např. výkony v běhu na 800 m, ve skoku do dálky, v basketbale testy „střelba na koš“ apod. V gymnastice je využíváno kontrolní cvičení, která bývala předepsána učebními osnovami (Fialová, 2010).

Motorickou výkonost hodnotíme na základě dosažených výsledků v motorických testech. K posouzení všeobecné pohybové výkonosti jsou využívány při hodinách tělesné výchovy baterie motorických testů. Kovář s Měkotou (1993) popisují Unifit test 6-60. Test je zaměřen na věkové kategorie od 6 do 60 let, skládá se ze 4 disciplín, lze ho realizovat ve 2 vyučovacích jednotkách. Motorickou výkonost žáků můžeme dále hodnotit pomocí testů: skok do dálky z místa, leh – sed za 60 vteřin, člunkový běh 4 x 10 m, 12minutový běh apod.

Vědomosti žáka posuzujeme dle toho, jak je schopen správně je používat v tělovýchovné a sportovní praxi. Tento fakt učitel hodnotí pozorováním žáka při pohybové činnosti. Úroveň osvojení si vědomostí učitel může upřesnit prostřednictvím rozhovoru s žákem nebo pomocí vědomostních testů.

Při hodnocení vztahu žáka k tělesné výchově se vychází z aktivního přístupu žáka k hodinám tělesné výchovy. Vztah žáka ke sportu se projeví činností, respektive nečinností při hodinách. Učitel si všímá angažovanosti žáka v aktivitách. Učitel v tomto případě hodnotí také docházku a dochvilnost žáka při hodinách tělesné výchovy (Fialová, 2010).

2.1.4.4 Principy hodnocení

Učitel tělesné výchovy by měl znát a dodržovat určité principy. Vilímová (2002) popisuje principy hodnocení ve školní tělesné výchově následovně:

- hodnocení má být nerozlučně součástí výchovně-vzdělávacího procesu v tělesné výchově;
- žák se má hodnotit v jeho vývoji komplexně, v hodnocení se mají vedle sociálně vztahových norem více využívat i individuální vztahové normy;
- hodnocení má respektovat individuální, zejména zdravotní a tělesné předpoklady žáků;
- hodnocení má být pravdivé, spravedlivé a výstižné;
- spravedlivé a objektivní hodnocení žáka je možné jen na základě výsledků jako různorodé činnosti;
- hodnocení se má orientovat především na kladné stránky osobnosti žáka, žák musí ve škole dostat prostor na dosažení školního úspěchu;
- hodnocení má působit motivačně pozitivně, při hodnocení by učitel neměl brát žákovi důvěru ve vlastní síly, možnost na zlepšení výkonu;
- hodnocení má přispět ke zlepšení atmosféry vyučovací jednotky, vztahy mezi učiteli a žáky a k socializaci žáka.

2.2 Učitel

V obecné didaktice je možné se setkat s velkým množstvím definic profese učitele. V následující kapitole je popsáno několik z nich.

Nelešovská (2005) charakterizuje učitele jako osobnost, na kterou se kladou požadavky spojené s dosažením vyšší úrovně morálních vlastností úzce spojených s touto profesí. Vyzrálá učitelská osobnost má široký kulturně politický rozhled. Učitel se nedokáže obejít bez komunikativních dovedností a bez vřelému vztahu k dětem. Učitel musí být specialistou na práci s dětmi v procesu vzájemného působení. Osobnost učitele, její rozvoj a otázky vztahu žák-učitel mají rozhodující význam pro utváření výchovně-vzdělávacího procesu. Dále popisuje učitele jako člověka, který miluje děti, nachází radost ve styku s nimi, umí s dětmi komunikovat a zná dětskou duši. Učitel nikdy nezapomíná, že on sám byl dítětem. Také lze pojem učitel definovat jako pedagogického pracovníka, který je zaměstnán v mateřské, základní, střední nebo speciální škole (Fialová, 2010). Naproti tomu Štech (1994) učitelskou profesi popisuje jako zaměstnání bez jistot, plné dilemat a různých pocitů, které učitele provázejí každý den při jeho práci. Říká, že každý začínající učitel má problém při efektivním řešení těchto dilemat v jeho profesi. Průcha et al. (2009) tvrdí, že učitel v obecné rovině představuje osobu, která podněcuje a řídí učení jiných osob. Další definice říká, že učitelé jsou osoby, jejichž profesní aktivita zahrnuje předávání poznatků, dovedností a postojů, které jsou specifikovány ve formálních kurikulárních programech pro žáky navštěvující vzdělávací instituce. Kategorie učitel zahrnuje jen pracovníky, kteří provádějí vyučování žáků. Nepatří sem například asistenti pedagogů a ředitelé, kteří nemají vyučovací úvazek (Education at a Glance: OECD Indicators, 2001).

Zákon o pedagogických pracovnících vymezuje požadovanou úroveň učitelského vzdělání, v ČR se pro učitelství základních a středních škol požaduje dosažení magisterského vzdělání pedagogického směru.

2.2.1 Učitel tělesné výchovy

Na učitele tělesné výchovy jsou kladeny specifické požadavky, proto jsou v kapitole představeny některé z definic učitele tělesné výchovy.

Do činností učitele tělesné výchovy lze zahrnout profesní vyučovací a výchovné aktivity učitele také jeho osobní dispozice a vlastnosti. Jako objekt i subjekt zprostředkovává vyučující realizaci záměrů projektu výchovy a vzdělávání na rozvoj osobnosti žáků. Učitel řídí, plánuje a hodnotí průběh výchovně-vzdělávacího procesu tak, aby byl co nejvíce

efektivní. Jeho role spočívá v řízení vyučování i ve společenské odpovědnosti za výsledky vzdělávání a výchovy (Vilímová, 2002). Jansa (2018) uvádí tři hlavní funkce podstatné pro profesi učitele tělesné výchovy. Vedle vlastního vyučování tělesné výchovy tvoří další významné funkce zabezpečování mimořádných a mimoškolních pohybových aktivit a celková snaha o pozitivní ovlivňování zdraví a stylu života žáků dané školy.

Hrabinec et al. (2017) chápou učitelství tělesné výchovy dvojím způsobem. Pokud je vnímáno pouze jako specifické řemeslo, které předpokládá pouze zvládnutí základních pohybových a didaktických dovedností, určitou osobní odolnost při práci s dětmi a dodržení jejich bezpečnosti – bez dalšího zájmu o širší souvislosti oboru. I takto lze dosáhnout určité užitelné dokonalosti, avšak s malým potenciálem dalšího osobního vývoje a rozvoje vlastních tvůrčích možností. Vyšší profesní úroveň však předpokládá zvnitřněný přístup učitele k jeho práci jako k profesnímu poslání, opřenému o osobní zájem o pohybové aktivity, o reflexi jejich smyslu pro žáka, jejich východisek i důsledků, včetně efektivity výsledků své práce. K výše uvedeným předpokladům tak kromě dovedností, bezpečnosti a odolnosti přistupuje ještě dokonalejší metodologická vybavenost, poznávání souvislostí, schopnost vnímat žáka jako jedinečnou osobnost, kterou pohybové aktivity mohou rozvíjet a zdokonalovat ve všech směrech – tedy nejen po fyzické stránce – a vlastní prožití radosti z dobrých výsledků své práce. Korvas a Cacek (2009) se s výše uvedenými názory ztotožňují, tvrdí že učitel je základním činitelem, prvkem vzdělávací soustavy, který ovlivňuje činnost žáků a úroveň vyučování. Jeho pojetí výuky, znalosti, koncepce, dovednosti, pedagogické znalosti, zkušenosti a předně jeho aktivity v pedagogickém procesu je to, co hlavně ovlivňuje proces učení žáků, jejich motivace a výsledky.

2.3 Tělesná výchova

Tělesná výchova lze definovat několika způsoby. Vilímová (2002) popisuje tělesnou výchovu jako cílevědomou výchovnou a vzdělávací činnost působící na pohybový a tělesný vývoj člověka, upevňování jeho zdraví, zvyšování tělesné zdatnosti a výkonnosti, na získání základního praktického i teoretického vzdělání, na utváření vztahu lidí k pohybové aktivitě. Za hlavní úkoly tělesné výchovy považuje: osvojování, zdokonalování a upevňování pohybových návyků a dovedností; rozvíjení kondičních a koordinačních pohybových schopností; získávání vědomostí z tělesné výchovy a sportu; utváření trvalého vztahu lidí ke sportu. Velice podobně charakterizuje tělesnou výchovu Fialová (2010), která považuje školní tělesnou výchovu za nejrozšířenější a nejmasovější organizovanou formu pohybové aktivity mladé populace. Zařazení tělesné výchovy spolu s výchovou ke zdraví do vzdělávání umožňuje prohloubit vztah žáků ke zdraví, posílit rozumové a citové vazby k dané problematice a rozvinout praktické dovednosti, jež určují zdravý životní styl a kvalitu budoucího života v dospělosti.

Tělesná výchova je součástí komplexnějšího vzdělávání žáků. V problematice zdraví směřuje na jedné straně k poznání vlastních pohybových možností a zájmů, na straně druhé k poznávání účinků konkrétních pohybových činností na tělesnou zdatnost, sociální a duševní pohodu. Pohybové vzdělávání žáků postupuje od spontánní pohybové aktivity k činnosti řízené a výběrové, jejímž smyslem je schopnost samostatně ohodnotit úroveň své zdatnosti a řadit do denního režimu pohybové činnosti pro uspokojování vlastních pohybových potřeb, pro optimální rozvoj výkonnosti a zdatnosti, pro regeneraci a kompenzaci zatížení (Jansa et al. 2018). Dle Hrabince et al. (2017) je jeden z mnoha možných pohledů na tělesnou výchovu vnímat ji na základě systémového přístupu jako specifický pedagogický systém. Cíle tělesné výchovy tvoří hierarchicky uspořádanou strukturu. Ta je na obecné úrovni vymezena v RVP ve smyslu stanovení cílových kompetencí (očekávaných výstupů), které by měl žák v procesu tělesné výchovy získat (viz níže). Na úrovni konkrétní školy je třeba tyto požadavky transformovat do ŠVP v závislosti na typu, podmínkách, charakteru a tradicích konkrétní školy.

2.4 Rámcový vzdělávací program pro základní vzdělávání v systému kurikulárních dokumentů

Národní program rozvoje vzdělávání je strategický projekt, který definuje východiska a předpoklady vzdělávací politiky, její cíle, úkoly a principy. Strategická linie dokumentu se zabývá celoživotním učením pro všechny s realizací systému pro nadané žáky a žáky se znevýhodněním, dokument tímto předkládá koncept inkluzivní školy. Dalším dokumentem, který ovlivňoval vymezení kurikulárních dokumentů je zákon č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším a jiném vzdělávání (školský zákon). Paragraf 4 školského zákona přesně definuje rámcové vzdělávací programy, které stanoví konkrétní cíle, formy, délku a povinný obsah vzdělávání, jeho organizační uspořádání, podmínky průběhu a ukončování vzdělávání, zásady pro tvorbu školních vzdělávacích programů a podmínky pro vzdělávání žáků se speciálními vzdělávacími potřebami. Rámcové vzdělávací programy vydává ministerstvo. V souladu se školským zákonem je pro realizaci základního vzdělávání vydán Rámcový vzdělávací program pro základní vzdělávání s přílohou upravující vzdělávání žáků s lehkým mentálním postižením (RVP ZV, 2017).

Dle Lazarové et al. (2016) se v současné době v oblasti základních škol probírají tři témata, která v posledních letech vyvolávají mnoho diskuzí a emocí: výsledky vzdělávání žáků, inkluzivní vzdělávání a profesní rozvoj učitelů. Rámcové vzdělávací programy byly vyvinuty na centrální úrovni: školy je používají k tvorbě a úpravě svých vlastních učebních osnov a do jisté míry se mohou specializovat. Po nějaké době se ukázalo, že ačkoli tento program, který vyústil ve dvouúrovňové kurikulum, přinesl několik výhod, zároveň však prohloubil rozdíly mezi výsledky studentů a škol.

2.4.1 Cíle základního vzdělávání

Dle Rámcového vzdělávacího programu (2017) základní vzdělávání má žákům umožnit utvářet a postupně rozvíjet klíčové kompetence a poskytnout spolehlivý základ všeobecného vzdělání orientovaného zejména na situace blízké životu a na praktické jednání. RVP v základním vzdělávání popisuje tyto cíle:

- umožnit žákům osvojit si strategie učení a motivovat je pro celoživotní učení;
- podněcovat žáky k tvořivému myšlení, logickému uvažování a k řešení problémů;
- vést žáky k účinné a otevřené komunikaci;

- rozvíjet u žáků schopnost spolupracovat a respektovat práci a úspěchy vlastní i ostatních;
- připravovat žáky k tomu, aby se projevovali jako svobodné a zodpovědné osobnosti, uplatňovali svá práva a naplňovali své povinnosti;
- vytvářet u žáků potřebu projevovat pozitivní city v chování, jednání a v prožívání životních situací;
- učit žáky aktivně rozvíjet a chránit fyzické, duševní a sociální zdraví a být za ně odpovědný
- vést žáky k toleranci a ohleduplnosti k ostatním lidem, jejich kulturám a duchovním hodnotám, učit je žít společně s jinými lidmi;
- pomáhat žákům poznávat a rozvíjet vlastní schopnosti v souladu s reálnými možnostmi a uplatňovat je spolu s osvojenými dovednostmi a vědomostmi při rozhodování o vlastní životní a profesní orientaci.

2.4.2 RVP Tělesná výchova

V RVP ZV (2017) jsou popsány následující očekávané výstupy pro 2. stupeň základní školy při tělesné výchově.

Žák:

- aktivně vstupuje do organizace svého pohybového režimu, některé pohybové činnosti zařazuje pravidelně a s konkrétním účelem;
- usiluje o zlepšení své tělesné zdatnosti; z nabídky zvolí vhodný rozvojový program;
- samostatně se připraví před pohybovou činností a ukončí ji ve shodě s hlavní činností – zatěžovanými svaly;
- odmítá drogy a jiné škodliviny jako neslučitelné se sportovní etikou a zdravím; upraví pohybovou aktivitu vzhledem k údajům o znečištění ovzduší;
- uplatňuje vhodné a bezpečné chování i v méně známém prostředí sportovišť, přírody, silničního provozu; předvídá možná nebezpečí úrazu a přizpůsobí jim svou činnost;
- zvládá v souladu s individuálními předpoklady osvojované pohybové dovednosti a tvořivě je aplikuje ve hře, soutěži, při rekreačních činnostech;
- posoudí provedení osvojované pohybové činnosti, označí zjevné nedostatky a jejich možné příčiny;

- užívá osvojované názvosloví na úrovni cvičence, rozhodčího, diváka, čtenáře novin a časopisů, uživatele internetu Část C Rámcový vzdělávací program pro základní vzdělávání MŠMT Praha 2017 101;
- naplňuje ve školních podmínkách základní olympijské myšlenky – čestné soupeření, pomoc handicapovaným, respekt k opačnému pohlaví, ochranu přírody při sportu;
- dohodne se na spolupráci i jednoduché taktice vedoucí k úspěchu družstva a dodržuje ji;
- rozlišuje a uplatňuje práva a povinnosti vyplývající z role hráče, rozhodčího, diváka, organizátora;
- sleduje určené prvky pohybové činnosti a výkony, eviduje je a vyhodnotí, zorganizuje samostatně i v týmu jednoduché turnaje, závody, turistické akce na úrovni školy; spolurozhoduje osvojované hry a soutěže;
- zpracuje naměřená data a informace o pohybových aktivitách a podílí se na jejich prezentaci.

2.4.3 Inkluzivní vzdělávání

Inkluzivní vzdělávání je v dnešní době často diskutovaným tématem. V práci je zmiňováno právě pro specifičnost v tělesné výchově. Inkluzivní vzdělávání v České republice je v současné době podporováno řadou politických a strategických dokumentů (MŠMT, 2015) a celostátními a místními projekty. Lazarová et al. (2016) zdůrazňují důležitost diskuse a pochopení termínů „inkluze“ a „inkluzivní vzdělávání“. Tradičně se podle autorů diskuse v českých školách týkají „integrace žáků“ a jsou to právě integrovaní žáci, na které jsou zaměřena různá podpůrná opatření financovaná z mimoškolních zdrojů. Průzkum Lazarové et al. ukázal, že školy zřídka pracují s termínem začleňování, který je považován za politický pojem. V důsledku toho lidé ve školách chápou inkluzivní vzdělávání jako různé věci. Důležitým faktem je místo, kde škola funguje: někteří chápou začlenění jako otevřenou školu v místní komunitě, která se nebojí vysoké rozmanitosti žáků, zatímco jiní chápou začleňování hlavně jako povinnost vzdělávat žáky se speciálními potřebami. Učitelé se bojí, že budou muset kompromitovat předchozí snahy o dosažení vysoké kvality výuky. Budou muset řešit organizační problémy spojené s rozvrhováním hodin, dále se bojí velké pracovní zátěže kvůli individualizaci výuky.

2.4.4 Tělesná výchova a inkluze

Při začleňování žáků se zdravotním postižením je důležité vycházet z filosofie tzv. nejméně omezujícího prostředí. To má žáka co nejméně limitovat v naplnění jeho potenciálu. Snaha podporovat úspěšnou integraci začíná cíleně s rozvojem pozitivních postojů okolí, které musí být nejprve odhaleny a postupně realizovány (McMurray, 2003). Výzkum Spurné, Rybové a Kudláčka (2010) ve kterém se zabývali analýzou podmínek integrované tělesné výchovy v České republice zjistil, že z počtu 111 žáků s tělesným postižením bylo uvolněno z tělesné výchovy na základě doporučení lékaře 51 žáků. Ze získaných výsledků vyplývalo, že míra začlenění žáků se odvíjí od stupně a formy postižení.

Dle výzkumu Sklenaříkové et al. (2016) má inkluze žáků se speciálními potřebami smysl. Je nepatřičné, aby žáci museli navštěvovat kvůli svému postižení speciální školy, jestliže zvládají učivo na běžné základní škole. Na základě kvalitativního výzkumu je v tuto chvíli důležité přizpůsobit podmínky ve školní tělesné výchově a dále volit správné metody při práci pedagogů.

2.5 Reflexe a hodnocení kvality výuky

Zpětná vazba je pro pedagogy nápomocná, díky reflexi a hodnocení výuky kantor může měnit své vyučovací metody, způsoby a postupy nebo je zlepšovat. Reflexe pro pedagoga funguje jako informace upozorňující na případné chyby v pedagogickém procesu.

Podle Neumana (2014) jde u reflexe o řízený proces hodnocení aktivit, který využívá informací ze zpětné vazby k hledání širších souvislostí a významů. Hartl s Hartlovou (2010) definují reflexi jako odrazení nebo jako druh sebezpozorování, obrácení myšlení na sebe, do vlastního vědomí a prožitků. Je považována za určující prvek procesu učení.

Reflexe by měla obsáhnout výukový proces, výběr učiva, principy vyučování a sociální kontext vyučování. Kvalitou reflexe je pak myšleno vlastní hodnocení vyučování. Učitel, který zvažuje při vlastním hodnocení vyučování mnoho aspektů, má dostatek profesionálních argumentů, nevidí věci pouze černobíle a je empatický a vnímavý k názorům druhých, je na mnohem vyšší funkční úrovni (Nezvalová, 2000).

Předem strukturovanou reflexi lze provést dle předem daných kritérií, která si stanovuje hodnotící subjekt (např. ředitel, předseda předmětové komise, komisař České školní inspekce). Tento hodnotitel by měl být schopen sledovanou výuku podrobně zaznamenat (anotace), rozebrat (analýza) a případně navrhnout změny (alterace) (Slavík et al., 2017).

2.5.1 Hospitační činnost jako jedna z forem hodnocení práce učitele

Hospitace se používá na základních školách jako jedna z forem reflexe a zpětné vazby. V následující kapitole je popsáno několik definic hospitační činnosti.

Hospitaci lze definovat jako návštěvu vyučovací hodiny, přednášky apod. s cílem poznání stavu a úrovně výchovné a vzdělávací práce. Za účelem kontrolním ji vykonávají školní inspektoři a ředitelé škol, za účelem studijním a poznávacím učitelé, studenti aj. (Průcha et al., 2013). Videohospitaci (tzv. nepřímou hospitaci) lze uskutečnit na základě videozáznamu z vyučovací jednotky, hojně se využívá při výuce budoucích pedagogů v rámci výuky oborových didaktik.

Janík et al. (2013) vnímají hospitaci jako součást evaluace školy či učitelů. Je považována za jeden z významných nástrojů vnější i vnitřní evaluace. V tomto smyslu hospitační slouží jako podpora řízení vzdělávacího procesu ve školních třídách i na úrovni vzdělávací koncepce školy. Hospitace se zaměřuje hlavně na hodnocení procesu výuky,

přičemž vychází z několika předpokladů. Významnou roli zde hraje samotný proces výuky, který ovlivňuje kvalitu výstupů hospitace. Za kvalitu výuky je zodpovědný hlavně učitel, který by měl být schopen rozpoznat horší či lepší situační alternativy výuky a na základě nich zlepšovat kvalitu. To, jakým způsobem se učitel v dané chvíli rozhoduje, by mělo být adekvátně zdůvodněné a odborně posouzené z řad kolegů učitelů. Hospitace jakožto významný evaluační prostředek je založena na přímém pozorování výuky s následnou komunikací na odborné úrovni, včetně vymezení jejich kvalit. Dochází zde k poučení ze zpětné vazby, reflexi vlastní činnosti učitele a k poučení z komunikace vedené na odborné úrovni, o kvalitě hodnocené činnosti.

Hospitace má dle Trojana (2017) celou řadu funkcí: diagnostickou, kontrolní, formativní, sumativní, informační, motivační, sociální, odměňovací, poznávací, výchovnou, zobecňovací, kontrolní a schopnost reflexe a sebereflexe.

2.5.2 ČŠI jako hodnotící instituce

V České republice se na provádění vnější evaluace podílí velkou částí Česká školní inspekce, která je zaměřena na celkové fungování systému školy.

Česká školní inspekce je správní úřad s celostátní působností zřízený od 1. ledna 2005 zákonem č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, vyšším odborném a jiném vzdělávání v návaznosti na §7 odst. 3 zákona č.2/1969 Sb., o zřízení ministerstev a jiných ústředních orgánů státní správy České republiky, ve znění pozdějších předpisů a podřízený Ministerstvu školství, mládeže a tělovýchovy. Zhruba 500 inspekčních a kontrolních pracovníků s bohatými profesními zkušenostmi zajišťují hodnocení vzdělávací soustavy České republiky. Česká školní inspekce se skládá z pražského ústředí a celkem 14 krajských inspektorátů se sídly v krajských městech. V čele stojí ústřední inspektor jmenovaný ministrem školství, mládeže a tělovýchovy Mgr. Tomáš Zatloukal, MBA, LL.M (Česká školní inspekce, 2019). Činnost České školní inspekce lze rozdělit do několika okruhů, tj. koncepční, metodickou, hodnotící, kontrolní a tzv. další činnost.

Česká školní inspekce (2019) provádí inspekční činnost ve všech školách a školských zařízeních, zapsaných do školského rejstříku, se zaměřením na:

- zjišťování a analýzu informací o vzdělávání dětí, žáků a studentů, o činnosti škol a školských zařízení zapsaných do školského rejstříku, sledování a hodnocení efektivnosti vzdělávací soustavy,

- zjišťování a hodnocení podmínek, průběhu a výsledků vzdělávání, a to podle příslušných školních vzdělávacích programů (ŠVP),
- zjišťování a hodnocení naplnění školního vzdělávacího programu a jeho soulad s právními předpisy a rámcovým vzdělávacím programem (RVP),
- vykonáváním kontroly dodržování právních předpisů, které se vztahují k poskytování vzdělávání a školských služeb, kontroly podle zvláštního právního předpisu,
- vykonáváním veřejnosprávní kontroly využívání finančních prostředků státního rozpočtu přidělovaných podle §160 až 163 školského zákona.

2.6 Didaktický test

Závěr práce obsahuje sestavené návrhy didaktických testů do tělesné výchovy určené pro žáky, kteří se nemohou účastnit tělesné výchovy. Řada definic didaktického testu a jeho taxonomie je představena níže.

Didaktický test lze definovat jako jednu z možností, díky které může pedagog získat informace o tom, jak probíhá výuka a jakých výsledků žáci dosahují (Průcha, 2009). Brockmeyerová et al. (1972) popisují didaktický test jako test, jímž se zjišťuje, jak si žák osvojil učivo. Na rozdíl od běžného zkoušení a tzv. prověrek má splňovat formální nároky příznačné právě pro testy jako metodu psychologické diagnostiky. Didaktický test je vhodný termín pro běžnou potřebu, avšak vyvolává přinejmenším dvě nejasnosti, a to nejasnost při rozlišování testů didaktických a nedidaktických a nejasnost o účelnosti nebo dokonce přípustnosti testů, zvláště nedidaktických ve škole. Nynější novodobá definice tvrdí, že didaktický test je navrhován, sestavován, hodnocen a interpretován dle předem určených pravidel. Existuje mnoho typů didaktických testů. Didaktický test se užívá k zjištění vědomostí žáků, toto zjištění je většinou rychlé a účinné (Čapek, 2015). K této definici se přiklání také Chocholoušková s Hajerovou Müllerovou (2019), dle jejich názoru se práce s didaktickým testem používá pro rychlé zjištění vědomostí žáků, které vyžaduje zadání otázek a výsledky se dají rychle vyhodnotit.

Didaktický test dle Chocholouškové a Hajerové Müllerové (2019) umožňuje porovnávání výsledků žáka a předem definovanou normu, pozorování výsledků žáků mezi sebou, individuální posun žáka, dále srovnání výsledků žáka s výsledkem populace a porovnávání výsledků skupin žáků.

Didaktické testy jsou v tělesné výchově využívány u žáků s nedostatečnou docházkou, nebo u žáků, kteří se nemohou tělesné výchovy zúčastnit ze zdravotních důvodů.

2.6.1 Taxonomie didaktických testů

Slavík (2012) do taxonomie didaktických testů zahrnuje několik hledisek. Prvním je hledisko diagnostiky, do kterého řadí vědomostní testy, testy předpokladů, testy schopností a testy postojů. Druhým hlediskem je způsob interpretace, kam patří testy relevantního výkonu (rozlišující testy) a testy absolutního výkonu (ověřující testy). Dalším hlediskem je hledisko vzniku testu, do kterého Slavík zařazuje testy nestandardizované a standardizované. Posledním hlediskem je hledisko účelu, kam patří testy vstupní, výstupní, postupové, průřezové, diferenční, poradenské a inspekční testy.

3 Cíle práce, úkoly práce, hypotézy

3.1 Cíl práce

Cílem diplomové práce je monitoring a komparace postoje učitele s praxí, a učitele budoucího k problematice hodnocení a klasifikace žáků v tělesné výchově na 2. stupni základních škol.

3.2 Úkoly práce

Na základě výše zmíněného cíle byly vytyčeny následující úkoly:

1. Srovnání postojů k hodnocení a klasifikaci učitelů s praxí a budoucích učitelů, resp. studentů magisterského studia učitelství tělesné výchovy pro 2. stupeň základní školy.
2. Srovnání postojů k hodnocení a klasifikaci učitele s praxí ze Středočeského a Plzeňského kraje s Jihomoravským krajem.
3. Předložení návrhů na teoretické testy pro žáky, kteří nemohou být hodnoceni z tělesné výchovy běžnou metodikou.

3.3 Hypotézy

H1: Začínající učitel tělesné výchovy bude v hodnocení a klasifikaci TV preferovat hodnocení výkonu žáka.

H2: Učitel tělesné výchovy s praxí bude v hodnocení a klasifikaci TV preferovat hodnocení snahy a zlepšení žáka.

H3: V současném pojetí hodnocení žáka z tělesné výchovy není kladen důraz na hodnocení teoretických znalostí.

H4: Předpokládáme, že vzhledem k jednotnosti RVP nebudou existovat významné rozdíly postojů učitelů k hodnocení a klasifikaci v rámci jednotlivých krajů České republiky (při srovnání VS1 Čechy a VS3 Morava).

4 Metodika

4.1 Charakteristiky výzkumných souborů

Výzkumné soubory lze rozdělit do tří skupin. První výzkumný soubor (VS1) byl složen z 61 učitelů tělesné výchovy z praxe, kteří působí na 2. stupni základních škol v Plzeňském a Středočeském kraji. Druhý výzkumný soubor (VS2) tvořilo 40 studentů navazujícího magisterského studia, učitelství tělesné výchovy pro 2. stupeň základní školy. Dotazníkového šetření se zúčastnili studenti ze Západočeské univerzity v Plzni, Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích, Masarykovy univerzity (Fakulta sportovních studií), Univerzity Palackého v Olomouci (Fakulta tělesné kultury) a Univerzity Karlovy v Praze. Posledním výzkumným souborem (VS3) byla skupina respondentů, kteří byli součástí výzkumu Mgr. Kateřiny Nálezkové. Tento soubor slouží pro srovnání postojů k hodnocení a klasifikaci učitelů s praxí z Jihomoravského kraje (viz výzkum Kateřiny Nálezkové) s učiteli ze Středočeského a Plzeňského kraje (VS1).

4.2 Výzkumná situace

Výzkumná studie byla zahájena začátkem listopadu 2019 prostřednictvím dotazníkového šetření elektronickou cestou pomocí webové stránky Survio.com. Do dotazníkového šetření se zapojili jak učitelé (Středočeský a Plzeňský kraj), tak i budoucí pedagogové (resp. studenti pedagogických fakult ze ZČU v Plzni, Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích, Masarykovy univerzity, Univerzity Palackého v Olomouci a UK v Praze). Dotazník byl z části převzat z diplomové práce Mgr. Kateřiny Nálezkové, která prováděla dotazníkové šetření v Jihomoravském kraji.

Po vyhodnocení obou dotazníků následovalo srovnání a vyhodnocení dvou souborů (VS1 a VS2), dále srovnání a vyhodnocení výsledků dotazníkového šetření stávajících učitelů s již testovaným souborem z Jihomoravského kraje (VS3).

4.3 Výzkumné metody

Pro kvantitativní výzkum bylo použito dotazníkového šetření. Využité typy otázek v dotazníku byly otevřené, uzavřené i polouzavřené dle druhu konkrétních položek, převážně ale polouzavřené. Ve větší míře byly v dotazníku obsaženy otázky polytomické, tzn. měly více variant odpovědí. Z řady druhů otázek byly nejčastěji využity výzkumné otázky.

Gavora (2010) popisuje dotazník jako nejfrekventovanější metodu zjišťování údajů. Je určen pro hromadné získávání údajů, kdy je velký počet odpovídajících neboli respondentů. Dotazník se považuje za ekonomicky výzkumný nástroj. Každý dotazník má jasně stanovený cíl. Cíl je vždy konkrétní, promyšlený a jasný. Dotazník je rozdělen do několika okruhů, každý z nich se potom konkretizuje položkami. Chráska (2007) charakterizuje dotazník jako soustavu předem připravených a pečlivě formulovaných otázek, které jsou promyšleně seřazeny, a na které respondent odpovídá písemně.

Dotazník pro učitele tělesné výchovy z praxe (VS1) byl sestaven z pěti okruhů, v kterých bylo zakomponováno přesně 23 otázek. V prvním okruhu byla obsažena prosba o spolupráci a vyplnění dotazníkového šetření, dále dotazník respondenty seznamoval s obsahem dotazníku, s jeho významem. V druhém okruhu byly zahrnuty 3 položky zjišťující fakta (analytické) jako pohlaví respondenta, délka jeho pedagogické praxe a kraj v kterém probíhá tato praxe. Další okruh položek zjišťující mínění obsahoval pouze dvě otázky, kde respondenti mohli označit více odpovědí najednou, nebo mohli vhodnou variantu odpovědi sami přidat. Ve čtvrtém okruhu jsou převážné položky zjišťující postoje a motivy, všechny tyto položky jsou polouzavřené, kdy respondent může označit jen jednu odpověď. Výjimkou je pořadová otázka číslo 10, kde respondenti uvádějí vlastní pořadí možných alternativ. Závěrečná položka je opět analytická (místo pracoviště/školy) se závěrečným poděkováním za spolupráci a umožnění výzkumu. Dotazník pro druhý výzkumný soubor (VS2), tedy pro budoucí pedagogy byl sestaven obdobnými položkami. V tomto dotazníku byly otázky kladeny v budoucím čase, studenti určovali, jak si myslí, že jejich hodnocení bude probíhat v praxi. Ke korekci došlo u položek, na které studenti bez praxe nemohou odpovědět, takové otázky byly upraveny, nebo odstraněny. K odstranění položek došlo v rámci čtvrtého okruhu, jejímž obsahem bylo hodnocení konkrétních sportovních odvětví. Dotazníkové šetření určené pro vysokoškolské studenty učitelství tělesné výchovy pro 2.stupeň obsahovalo celkem 18 otázek.

Dotazník pro pedagogy z praxe byl z části převzat od Mrg. Kateřiny Nálezkové, která se šetřením zabývala v roce 2019 v rámci diplomové práce na Fakultě sportovních studií Masarykovy univerzity. Tento fakt umožňuje srovnání postojů k hodnocení a klasifikaci učitele s praxí z Jihomoravského kraje (VS3) se Středočeským a Plzeňským krajem (VS1).

Veškeré dotazníkové šetření probíhalo formou elektronického dotazování. Pro distribuci dotazníků byla využita služba Survio (www.survio.com), tedy nástroj pro tvorbu dotazníků. Odkaz na webovou adresu sestavených dotazníků byl rozeslán e-mailem do

vybraných základních škol ve Středočeském a Plzeňském kraji, dále byl rozeslán zredukovaný dotazník pro studenty tělovýchovných oborů pedagogických fakult vysokých škol v České republice.

Závěr práce, viz přílohy, obsahuje sestavené návrhy didaktických, průběžných testů pro žáky, kteří nemohou být hodnoceni z tělesné výchovy běžnou metodikou, tudíž těmto žákům může hrozit neklasifikace z tělesné výchovy nebo jsou z hodin plně uvolněni.

5 Výsledky a diskuze

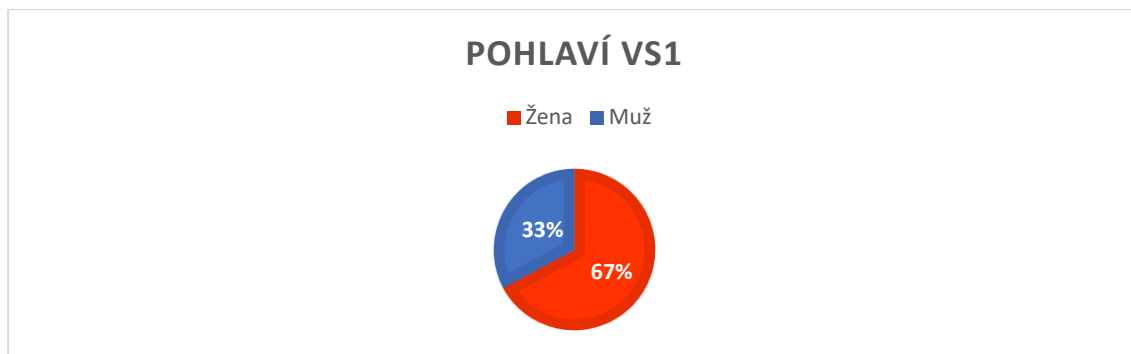
Dotazníkové šetření bylo zahájeno v listopadu 2019 prostřednictvím webové stránky Survio.com. Analýza a výsledky dotazníků jsou uvedeny níže, dále také srovnání výsledků učitelů s praxí a budoucích učitelů tělesné výchovy a srovnání výsledků již provedeného šetření kolegyní Nálezkovou s výsledky šetření učitelů s praxí.

5.1 Analýza výsledků dotazníku pro učitele tělesné výchovy

Níže jsou uvedeny četnosti jednotlivých položek. V grafech pod otázkami je znázorněna vždy četnost absolutní a relativní.

1) Pohlaví:

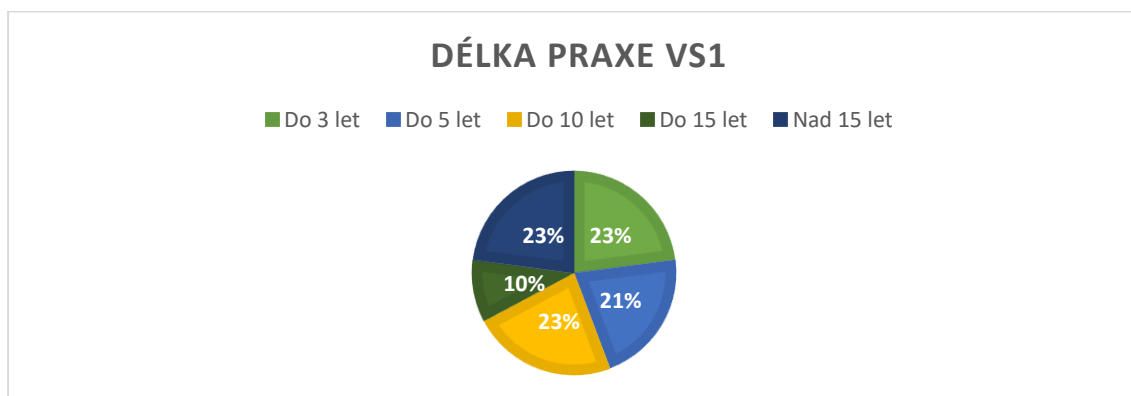
Šetření se zúčastnilo 41 učitelek a 20 učitelů tělesné výchovy ze Středočeského a Plzeňského kraje viz graf 1.

Graf 1. Pohlaví VS1

2) Jak dlouho trvá Vaše pedagogická praxe?

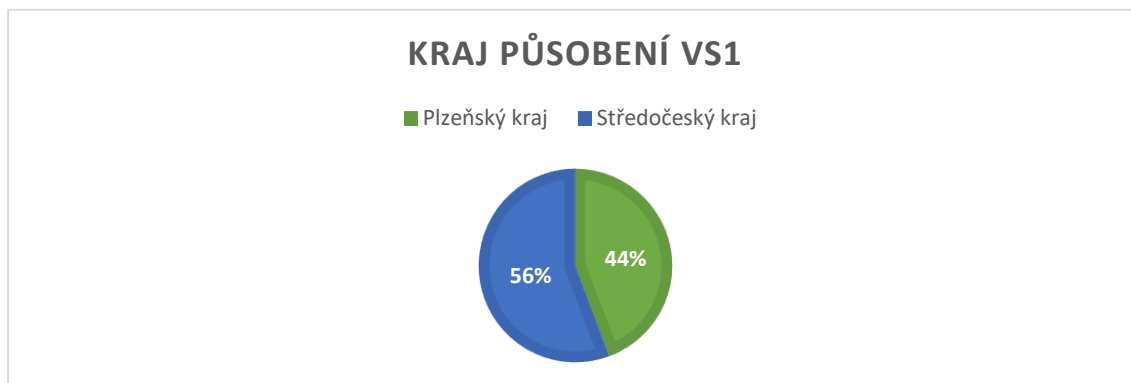
Z grafu 2 vyplývá, že doba praxe u respondentů je různá. Soubor tvoří 14 učitelů, kteří jsou v praxi do 3 let, 13 učitelů učících do 5 let, 14 učitelů do 10 let, dále 6 učitelů s praxí do 15 let a 14 respondentů, jejichž praxe je delší než 15 let.

Graf 2. Délka praxe VS1

3) V jakém kraji učíte?

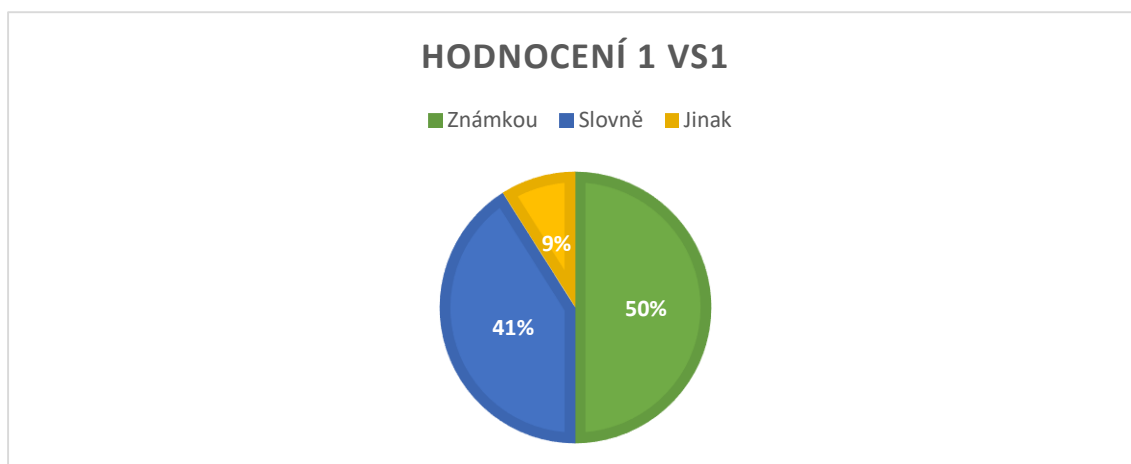
Jak již bylo uvedeno výše, do šetření se zapojili učitelé ze Středočeského (34) a Plzeňského kraje (27) viz graf 3.

Graf 3. Kraj působení VS1

4) Jak by žáci, podle Vás, měli být hodnoceni?

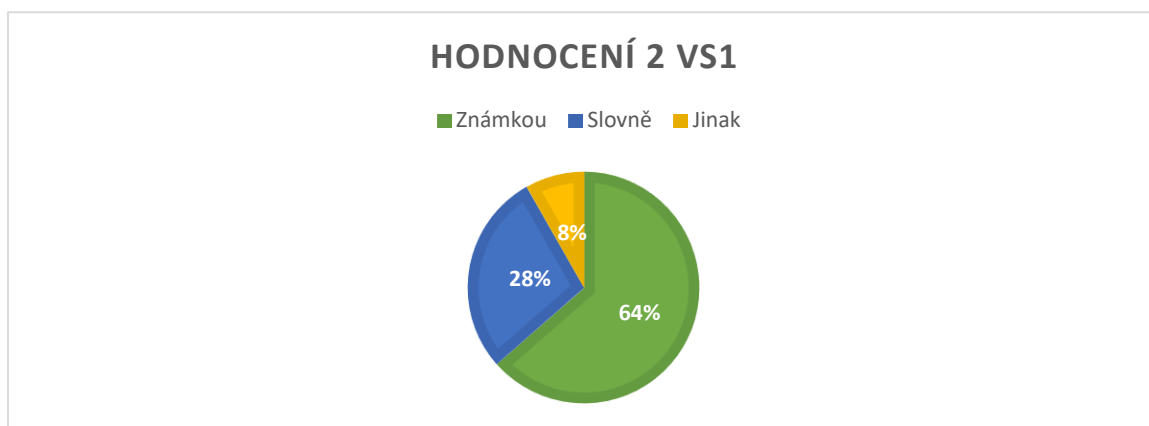
U následujících dvou otázek mohli respondenti vybrat více odpovědí. Dle grafu 4 většina respondentů je toho názoru, že by žáci měli být hodnoceni slovně (39), hodnocení prostřednictvím známky bylo označeno 32krát a jiná odpověď byla označena 7krát. U jiných odpovědí se 3krát objevilo hodnocení pomocí bodového systému, dále prostřednictvím sebehodnocení (2), emotikonů (1) a jeden názor bez hodnocení v hodinách tělesné výchovy.

Graf 4. Hodnocení 1 VS1

5) Jak žáky v TV skutečně hodnotíte?

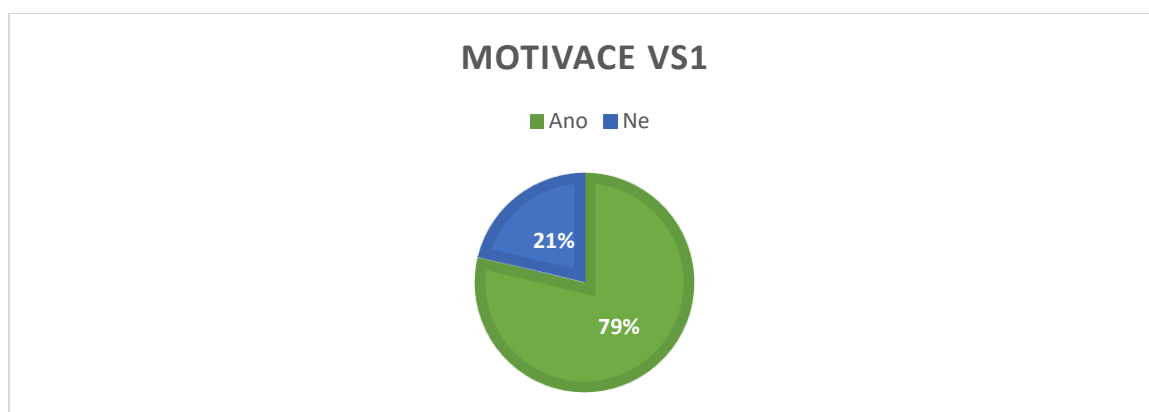
Dle grafu 5 respondenti převážně hodnotí prostřednictvím známek (54), dále hodnotí slovně (24), 7 respondentů označilo jiné hodnocení ve kterém uvedli 3krát bodové hodnocení, 2krát známkou (bez váhy) a 2krát sebehodnocením.

Graf 5. Hodnocení 2 VS1

6) Myslíte si, že hodnocení (slovně, známkou, jinak) je pro žáky v TV motivující?

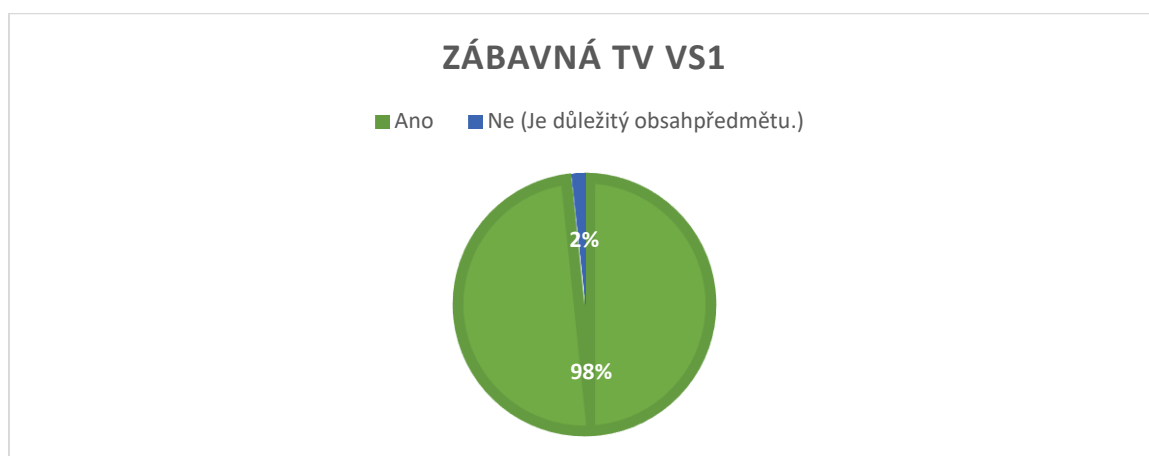
Necelých 80 % respondentů (viz graf 6) se domnívá, že hodnocení je pro žáky motivující.

Graf 6. Motivace VS1

7) Je pro Vás důležité, aby tělesná výchova žáky bavila?

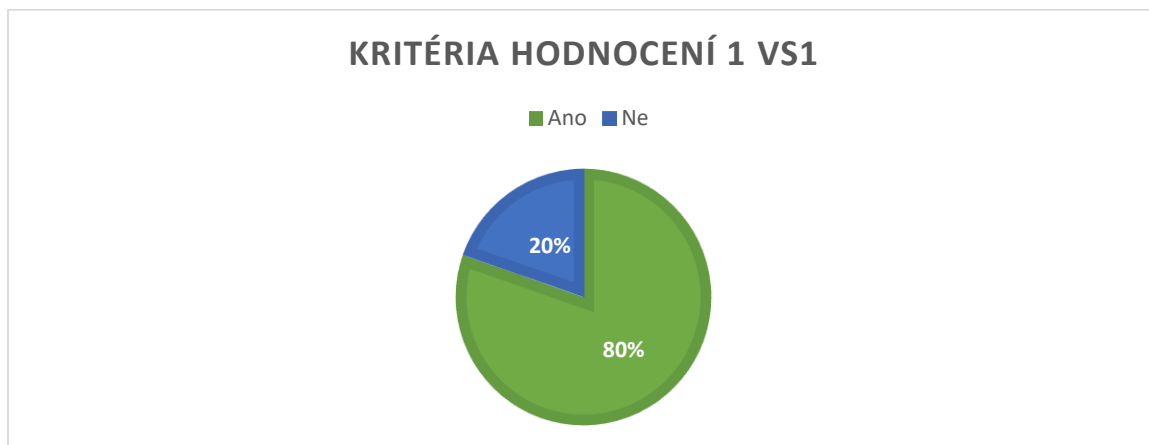
Pro většinu učitelů (60) je důležité, aby tělesná výchova žáky bavila viz graf 7.

Graf 7. Zábavná TV VS1

8) Máte jasně stanovená kritéria hodnocení TV?

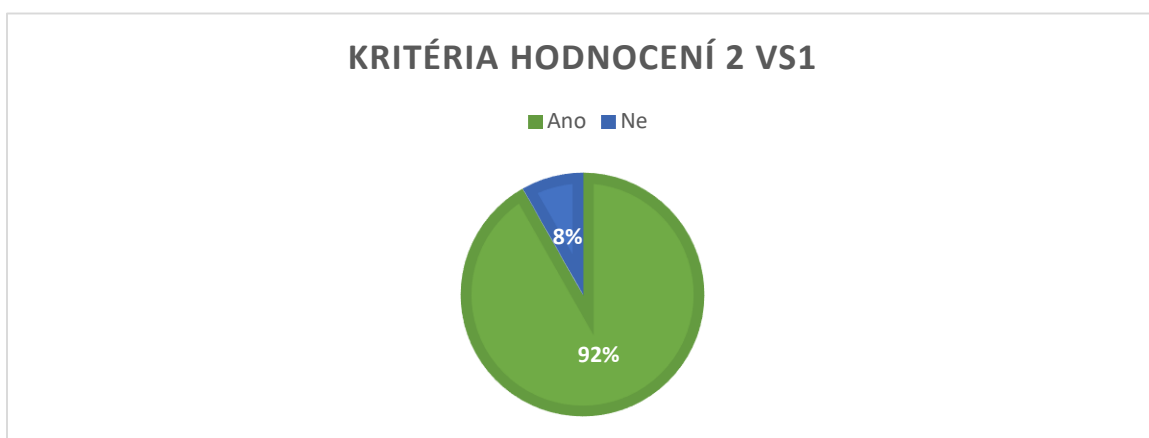
Většina respondentů, přesněji 49 respondentů, má jasně stanovená kritéria pro hodnocení v tělesné výchově viz graf 8.

Graf 8. Kritéria hodnocení 1 VS1

9) Jsou žáci s kritérii seznámeni?

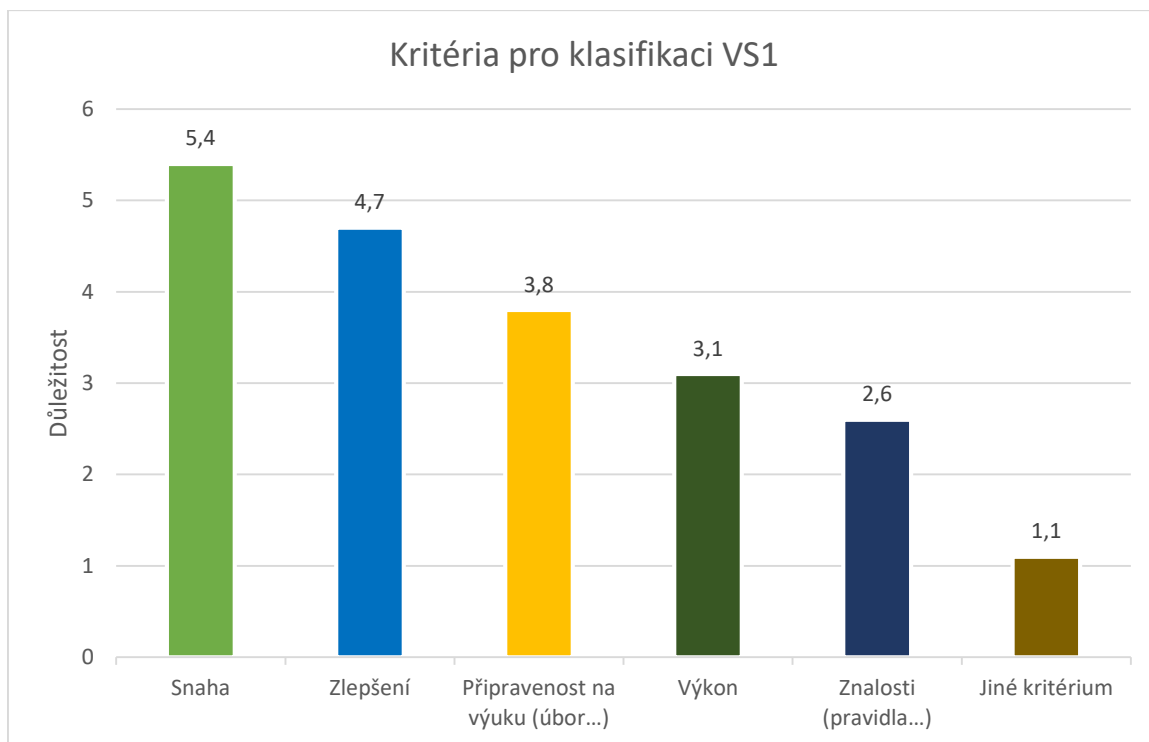
Z této položky a grafu 9 vyplývá, že jen 5 respondentů žáky neseznamuje s kritérii pro hodnocení a klasifikaci v TV.

Graf 9. Kritéria hodnocení 2 VS1

10) Seřad'te kritéria pro klasifikaci žáka od nejdůležitějšího po nejméně důležité: (nejdůležitější = 6, nejméně důležité = 1)

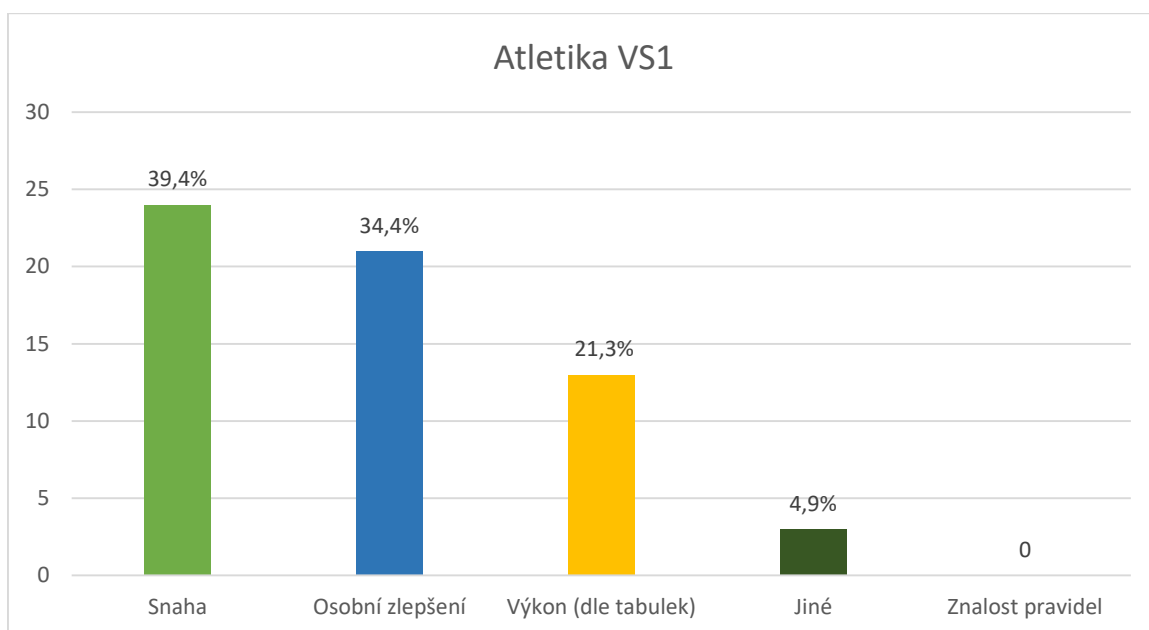
Z grafu 10 vyplývá, že učitelé dávají při hodinách tělesné výchovy největší váhu snaze a osobnímu zlepšení. Dalším důležitým komponentem je připravenost žáků na výuku, až poté výkon a znalosti pravidel apod. U položky jiné kritérium byly zmíněny mimoškolní sportovní činnosti, kooperace a radost z pohybu.

Graf 10. Kritéria pro klasifikaci VS1

11) Vyberte hlavní kritérium u jednotlivých sportovních odvětví, které používáte pro klasifikaci. ATLETIKA

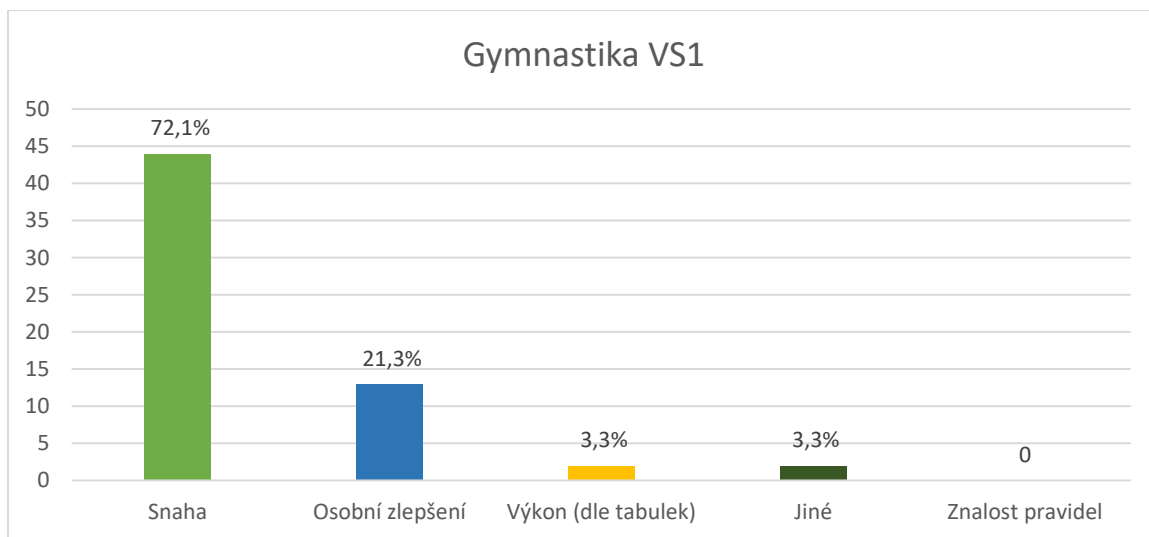
Dle odpovědí respondentů viz graf 11 je u atletiky hlavním kritériem snaha a osobní zlepšení, samotný výkon označilo jen 13 respondentů. Odpověď jiné zahrnovala součty všech kritérií (2) a výkon v porovnání s průměrným výkonem v dané skupině.

Graf 11. Atletika VS1

12) Vyberte hlavní kritérium u jednotlivých sportovních odvětví, které používáte pro klasifikaci. GYMNASTIKA

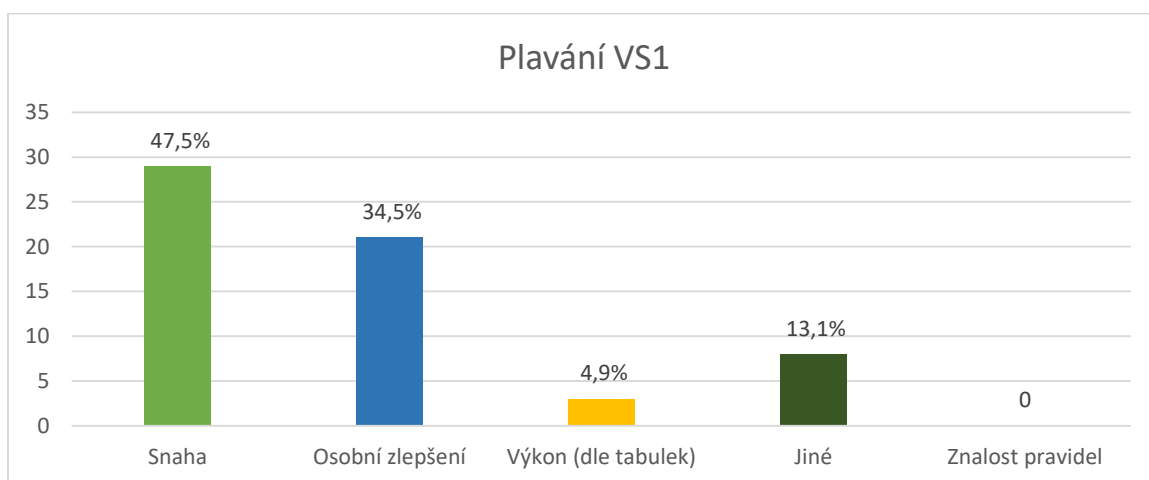
U hodnocení gymnastiky je jednoznačně nejdůležitějším kritériem snaha (44), dále osobní zlepšení (13), výkon označili jen dva respondenti. U odpovědi jiné se objevila kritéria: součet všech kritérií a součet výkonu a snahy viz graf 12.

Graf 12. Gymnastika VS1

13) Vyberte hlavní kritérium u jednotlivých sportovních odvětví, které používáte pro klasifikaci. PLAVÁNÍ

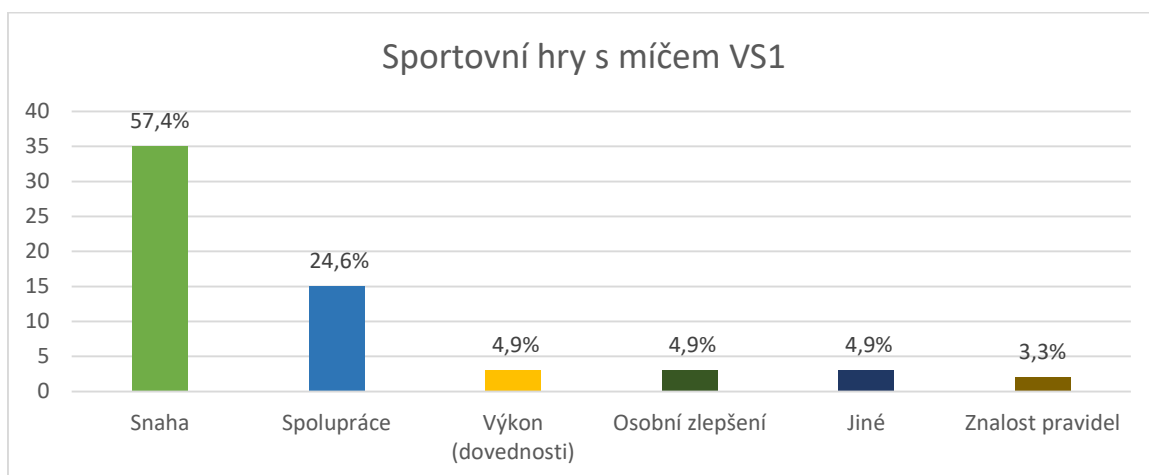
Z grafu 13 vyplývá, že hlavním kritériem pro hodnocení při hodinách plavání byla zvolena snaha (29), dalším důležitým kritériem je osobní zlepšení (21), výkon označili jen tři učitelé. V odpovědích jiné byla vypsána kritéria: výkon a snaha, součet všech kritérií. Šest respondentů uvedlo, že žáci 2. stupně výuku plavání neabsolvují, tzn. že nehodnotí plavání.

Graf 13. Plavání VS1

14) Vyberte hlavní kritérium u jednotlivých sportovních odvětví, které používáte pro klasifikaci. SPORTOVNÍ HRY S MÍČEM

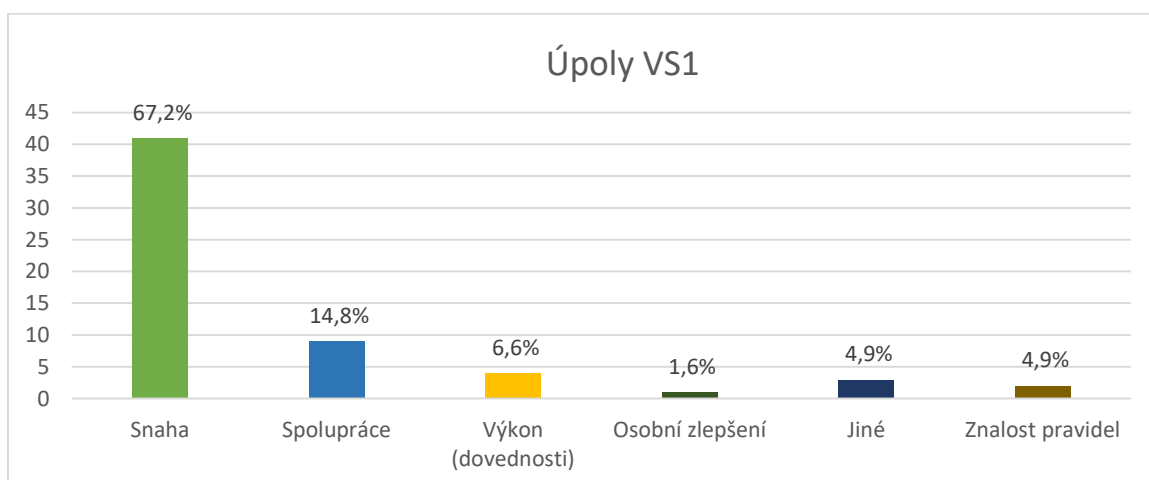
U sportovních her považují respondenti za hlavní kritérium při hodnocení snahu (35), dále spolupráci (25), položky výkon, osobní zlepšení a jiné označilo vždy po třech respondentech. Znalost pravidel označili pouze dva respondenti. Do položky jiné vepsali učitelé: součet všech kritérií, radost ze hry, a jeden učitel neznámkuje sportovní hry viz graf 14.

Graf 14. Sportovní hry s míčem VS1

15) Vyberte hlavní kritérium u jednotlivých sportovních odvětví, které používáte pro klasifikaci. ÚPOLY

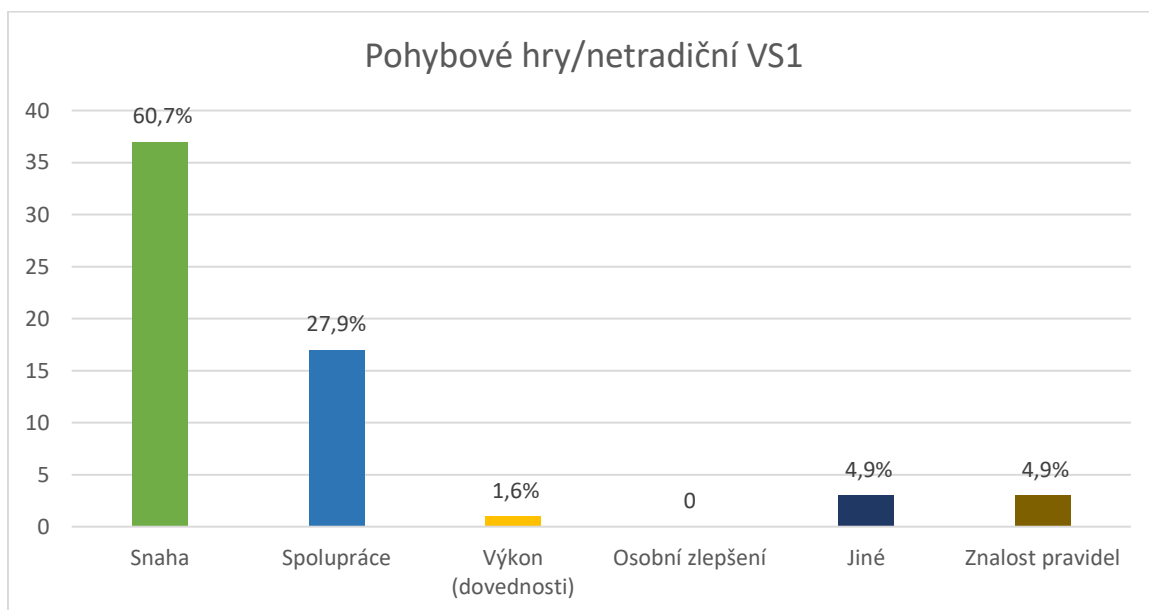
Při hodinách jejichž tématem jsou úpoly, učitelé dle grafu 15 ve větší míře hodnotí snahu žáků (41), dále spolupráci (9), čtyři respondenti označili výkon, tři respondenti doplnili do položky jiné, že úpoly neznámkují nebo vůbec neprovozují. Dva respondenti hodnotí znalost pravidel a pouze jeden učitel osobní zlepšení žáků.

Graf 15. Úpoly VS1

16) Vyberte hlavní kritérium u jednotlivých sportovních odvětví, které používáte pro klasifikaci. POHYBOVÉ HRY/NETRADIČNÍ

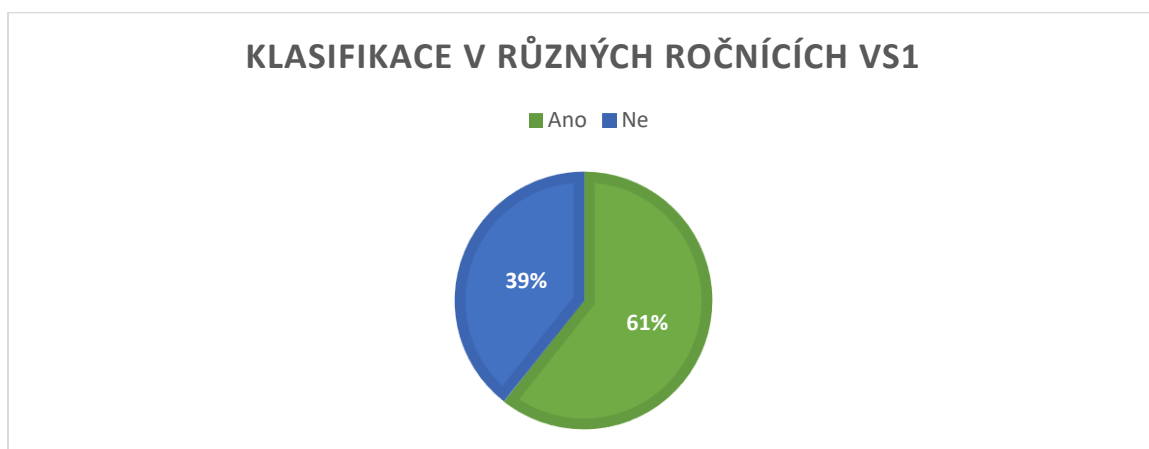
U pohybových netradičních her (viz graf 16) považují učitelé za nejdůležitější kritérium snahu (37), dále spolupráci (17). Kritérium znalosti pravidel a jiné označilo po třech respondentech. Pouze jeden učitel označil výkon. V položce jiné respondenti zmínili, že netradiční hry neznámkuje a součet všech kritérií (2). Osobní zlepšení nevybral žádný z respondentů.

Graf 16. Pohybové hry/netradiční VS1

17) Liší se Vaše kritérium při klasifikaci žáků pro různé ročníky?

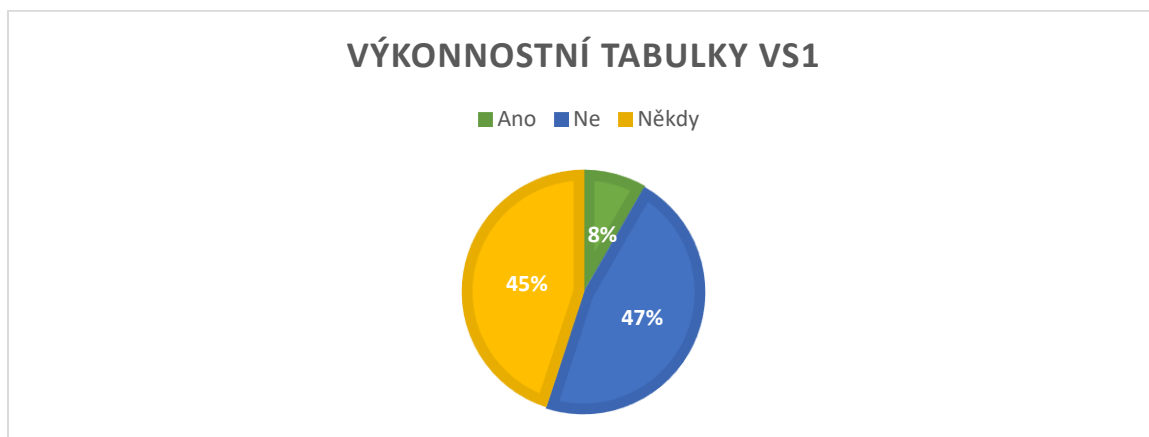
Třicet sedm respondentů tvrdí, že se jejich kritéria hodnocení pro různé ročníky mění. U dalších dvacet čtyři respondentů se kritéria hodnocení pro různé ročníky neliší viz graf 17.

Graf 17. Klasifikace v různých ročnících VS1

18) Používáte tabulky s výkonnostními limity pro hodnocení žáka?

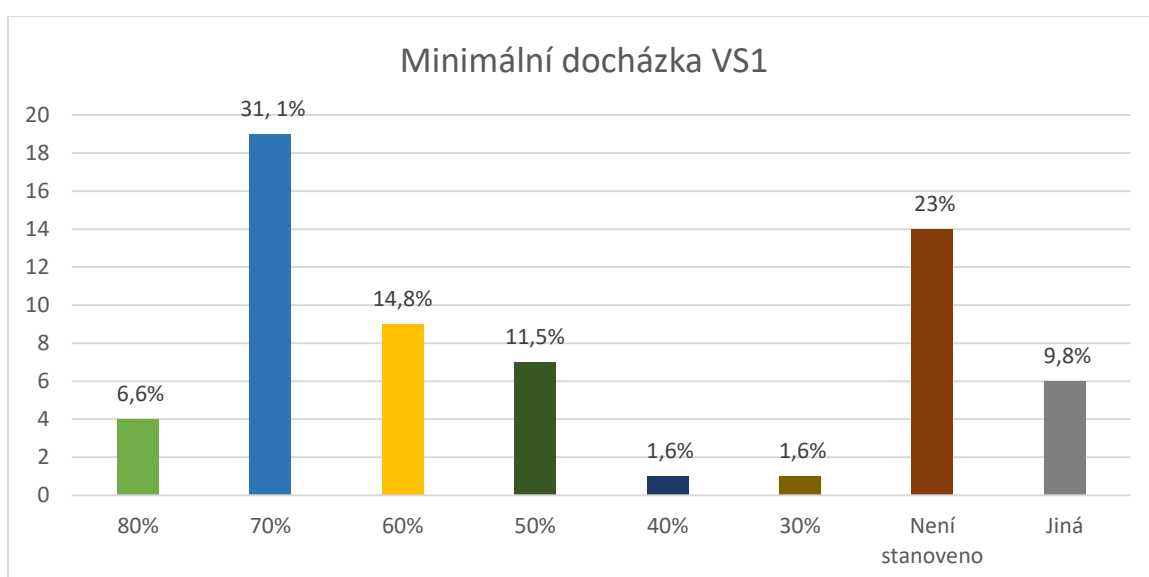
Pravidelně používá tabulky s výkonnostními limity 5 dotazovaných, vůbec je nepoužívá 28 učitelů a příležitostně tabulky používá 27 respondentů viz graf 18.

Graf 18. Výkonnostní tabulky VS1

19) Jaká je minimální docházka žáka stanovena Vaší školou pro závěrečnou klasifikaci z TV?

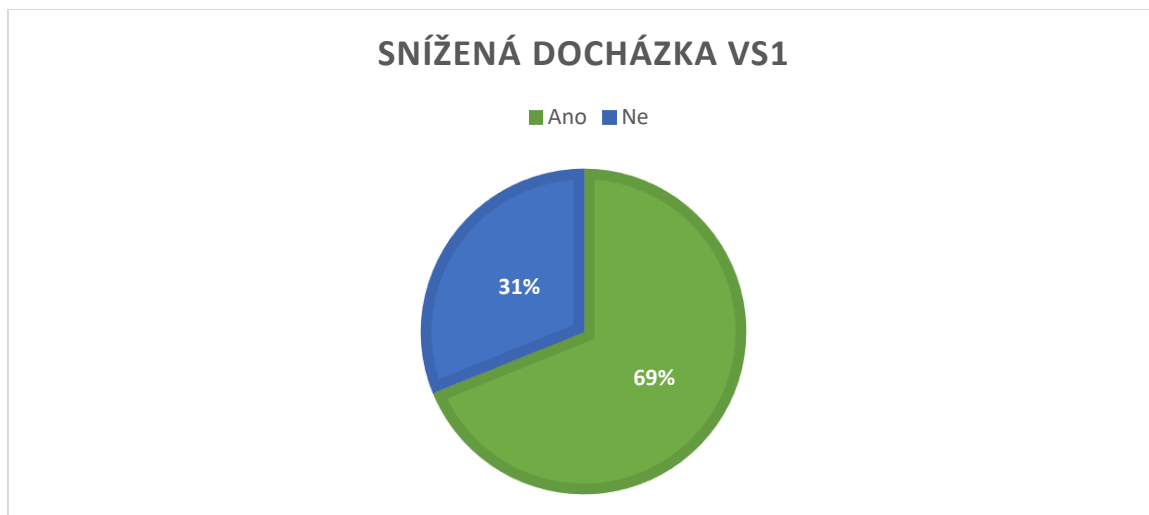
Minimální docházka žáka pro závěrečnou klasifikaci viz graf 19 byla nejčastěji označena 70 % (19), druhým nejčastějším údajem je, že minimální docházka na TV není stanovena (14), dále 60 % (9), 50 % (7), 80 % (4) a jednou bylo označeno 40 % a 30 %. Položku jiná označilo 6 respondentů, kteří uvedli: 4 známky za pololetí (1), nevím (4) a dle dohody učitelů TV (1).

Graf 19. Minimální docházka VS1

20) Má snížená docházka žáka do TV vliv na závěrečnou klasifikaci?

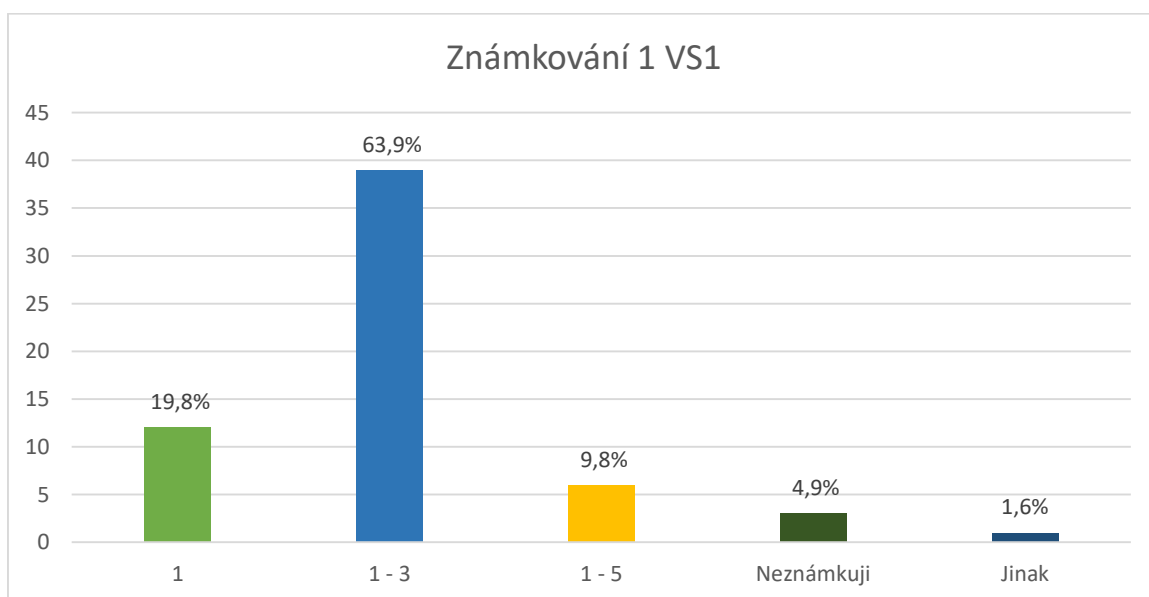
Dle grafu 20 většina respondentů (42) bere ohled na docházku žáků při závěrečné klasifikaci, tzn. že snížená docházka žáka má vliv na závěrečnou klasifikaci. Pro 19 respondentů docházka nemá vliv na závěrečnou klasifikaci.

Graf 20. Snížená docházka VS1

21) Kterými známkami v tělesné výchově během roku převážně klasifikujete?

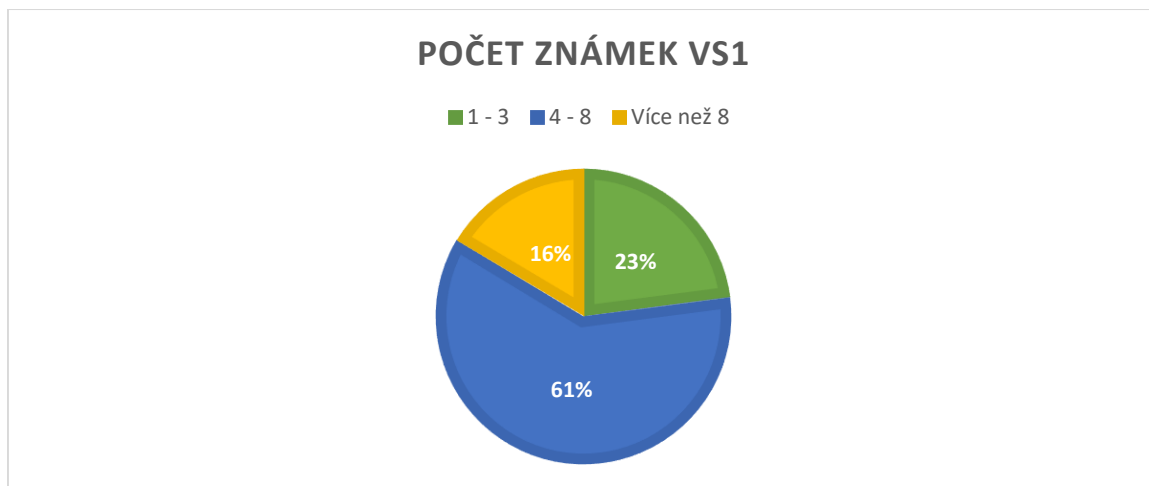
Dle grafu 21 většina učitelů v tělesné výchově hodnotí známkami 1-3 (39), dalším častým hodnocením je známka výborně (12), známkami 1-5 hodnotí 6 respondentů, vůbec neznámkuje tři učitelé a v položce jinak se objevilo sebehodnocení žáka.

Graf 21. Známkování 1 VS1

22) Kolik známek získá žák během pololetí?

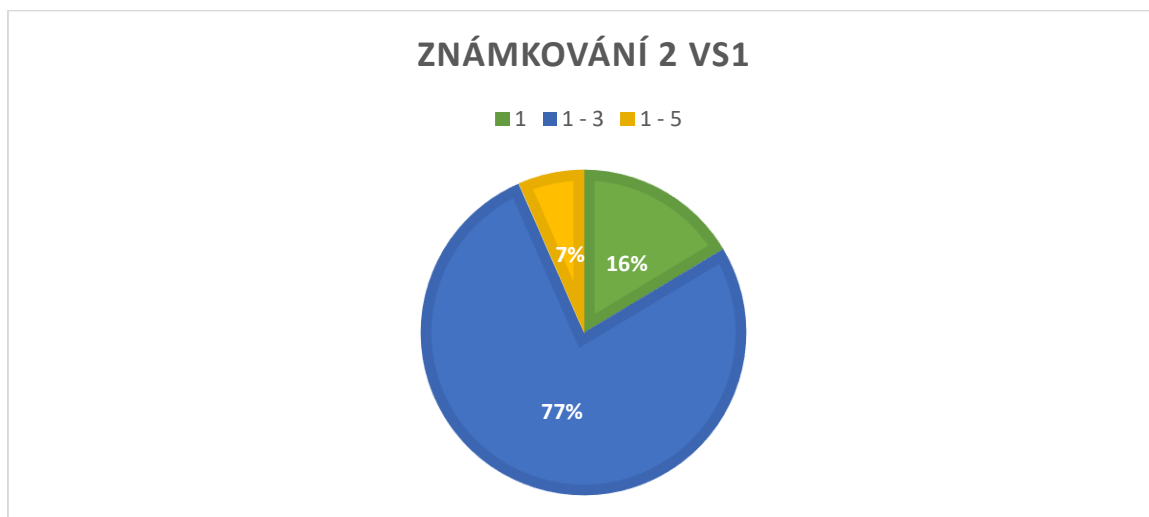
Nejčastěji žáci dostanou za pololetí při hodinách tělesné výchovy 4 až 8 známek, 14 respondentů označilo 1 až 3 známky za pololetí a více než 8 známek za pololetí udělí 10 respondentů viz graf 22.

Graf 22. Počet známek VS1

23) Které známky používáte při závěrečné klasifikaci?

Učitelé nejčastěji klasifikují známkami 1-3 dále známkou výbornou (10) a pouze čtyři respondenti klasifikují známkami 1-5 viz graf 23.

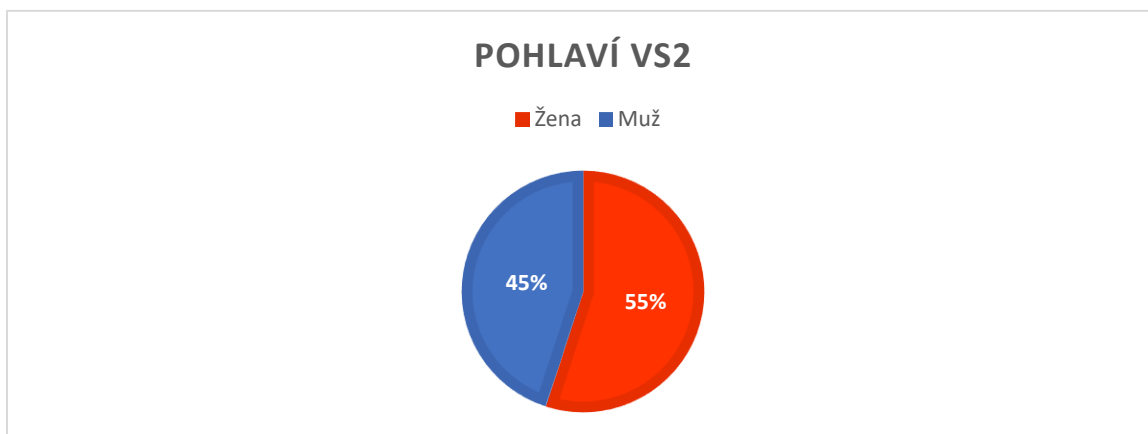
Graf 23. Známkování 2 VS1

5.2 Analýza výsledků dotazníku pro budoucí učitele tělesné výchovy

Níže jsou uvedeny četnosti jednotlivých položek. V grafech pod otázkami je znázorněna vždy četnost absolutní a relativní.

1) Pohlaví:

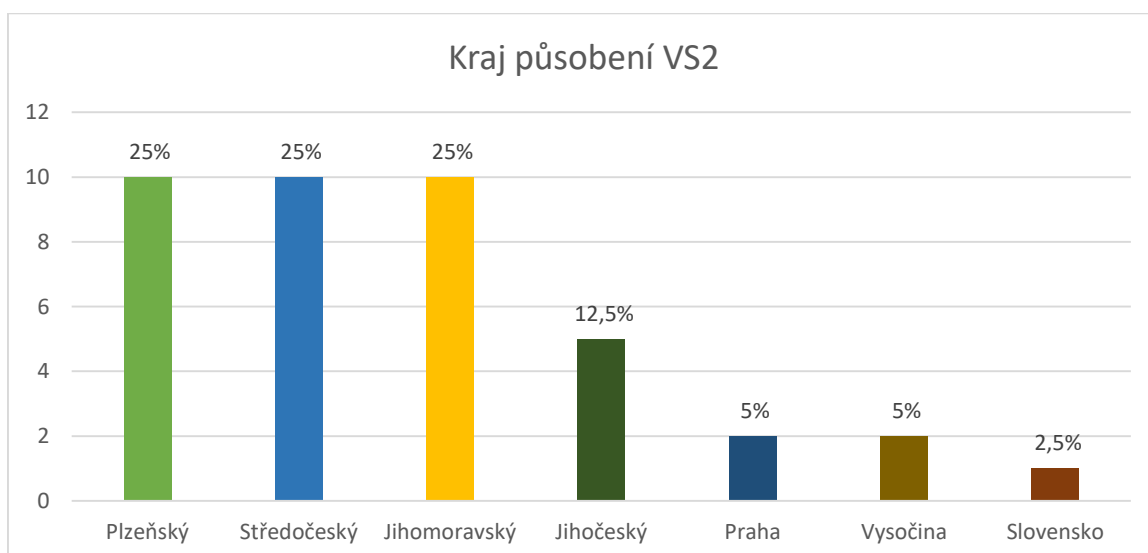
Dotazník pro budoucí učitele tělesné výchovy vyplnilo 22 studentek a 18 studentů z vysokých škol viz graf 24.

Graf 24. Pohlaví VS2

2) V jakém kraji pravděpodobně budete učit?

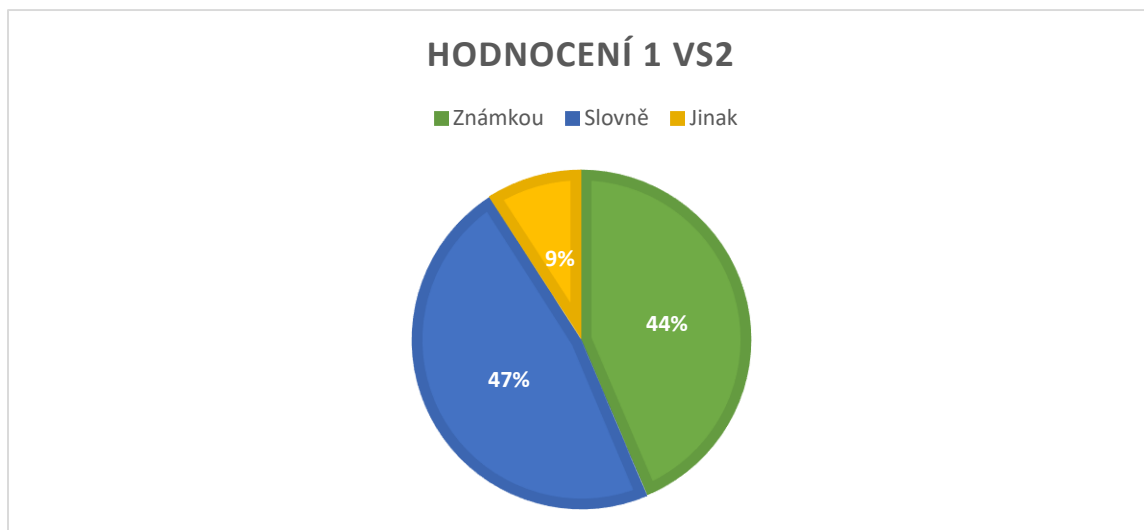
Dle grafu 25 budou studenti pravděpodobně nejčastěji učit v Plzeňském, Středočeském a Jihomoravském kraji (po 10), dalšími potenciálními kraji působení respondentů jsou kraje Jihočeský, Vysočina a Praha. Mezi odpověďmi se objevil i předpoklad výuky na Slovensku.

Graf 25. Kraj působení VS2

3) Jak by žáci, podle Vás, měli být hodnoceni?

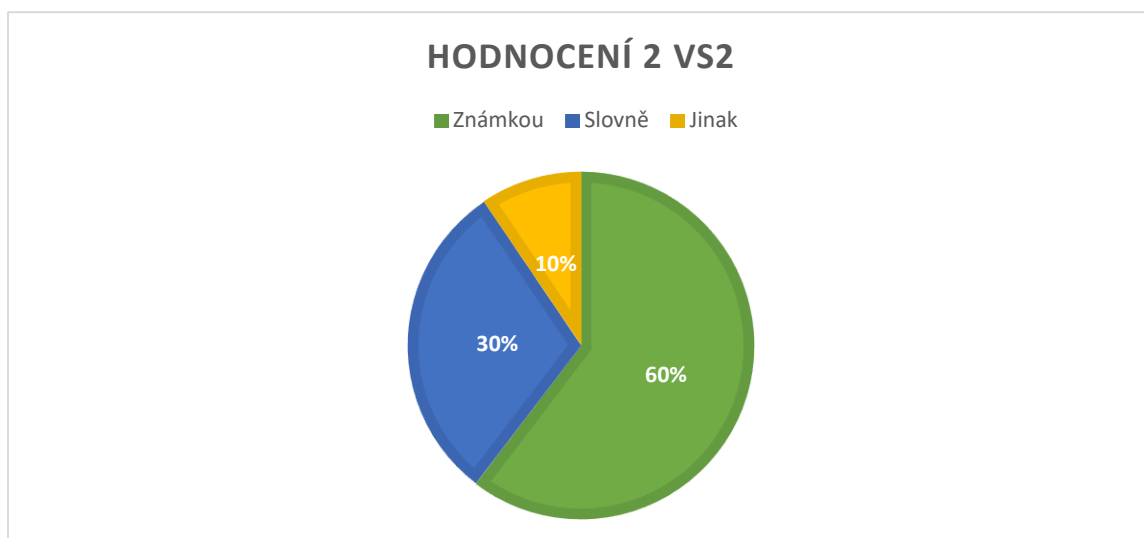
V následujících dvou otázkách respondenti měli možnost označit více položek. Nejčastěji označenou položkou je hodnocení slovní (26), dále hodnocení známkou (24) a hodnocení jinak označilo pět respondentů viz graf 26. V položce jinak bylo zmíněno bodové hodnocení.

Graf 26. Hodnocení 1 VS2

4) Jak žáky v TV budete skutečně hodnotit?

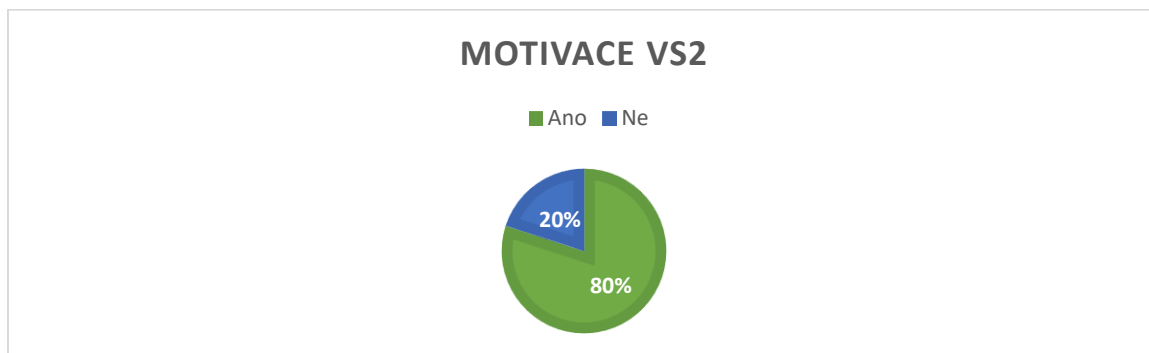
Studenti budou z 60 % hodnotit známkou, z 30 % slovně a 5 respondentů označilo položku jinak. V odpovědi hodnocení jinak studenti zmínili bodové hodnocení (3), dva respondenti ještě neví, jak budou hodnotit viz graf 27.

Graf 27. Hodnocení 2 VS2

5) Myslíte si, že hodnocení (slovně, známkou, jinak) je pro žáky v TV motivující?

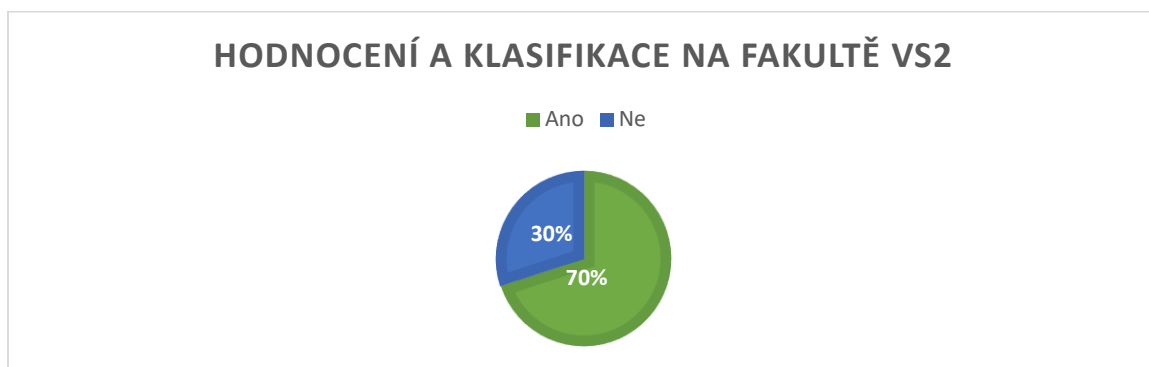
Tricet dva respondentů si myslí, že hodnocení při hodinách tělesné výchovy je pro žáky motivující viz graf 28.

Graf 28. Motivace VS2

6) Rozebírali jste v rámci studia na pedagogické fakultě hodnocení a klasifikaci pro hodiny TV?

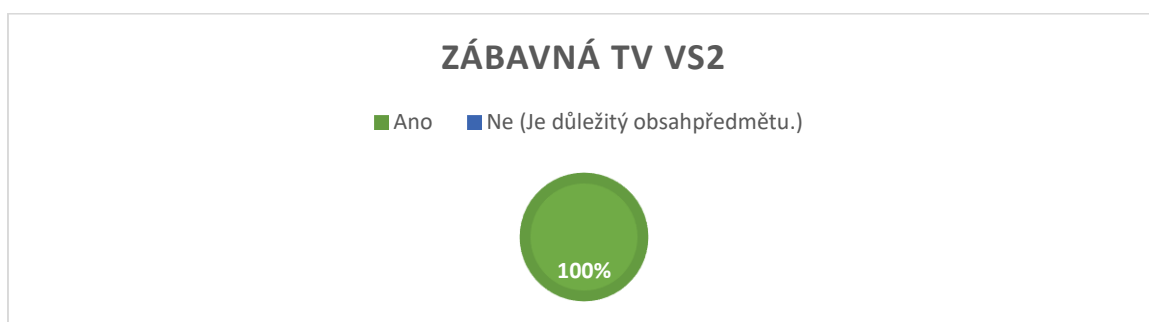
Dle grafu 29 sedmdesát procent z dotazovaných studentů probíralo na vysoké škole problematiku hodnocení a klasifikace při hodinách tělesné výchovy.

Graf 29. Klasifikace a hodnocení na fakultě VS2

7) Bude pro Vás důležité, aby tělesná výchova žáky bavila?

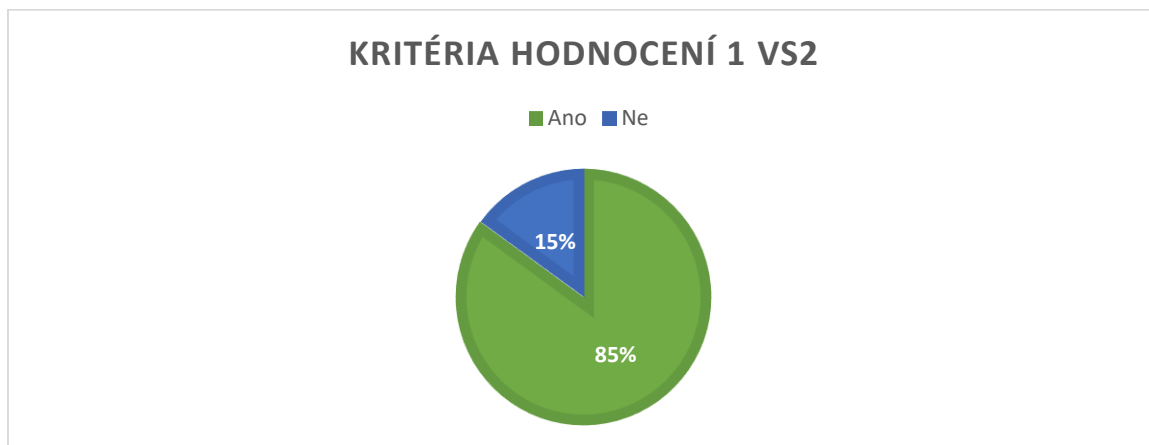
Pro všechny dotazované studenty je důležité, aby žáky tělesná výchova bavila viz graf 30.

Graf 30. Zábavná TV VS2

8) Budete mít jasně stanovená kritéria hodnocení TV?

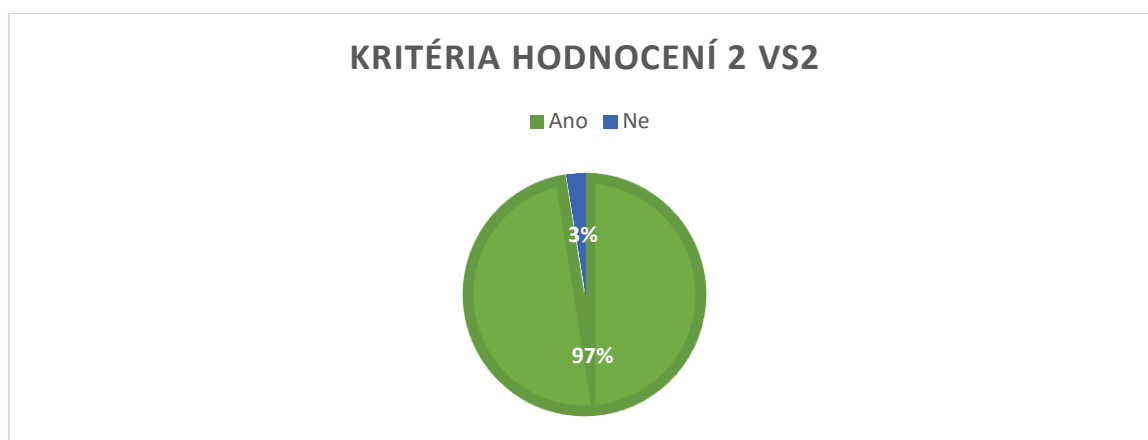
Dle grafu 31 se většina studentů domnívá, že budou mít jasně stanovená kritéria hodnocení tělesné výchovy (34), pouze 6 studentů předpokládá, že kritéria nebude mít stanovena.

Graf 31. Kritéria hodnocení 1 VS2

9) Budou žáci s kritérii seznámeni?

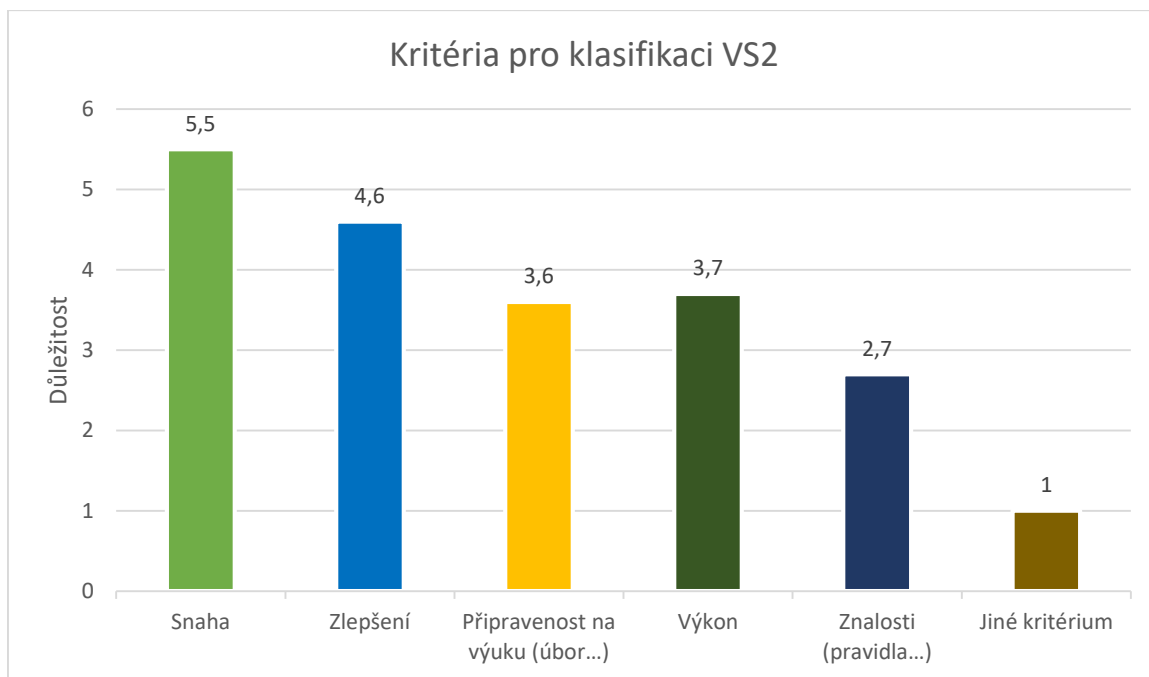
Všichni, až na jednoho dotazovaného, budou žáky s kritérii pro klasifikaci seznamovat viz graf 32.

Graf 32. Kritéria hodnocení 2 VS2

10) Seřad'te kritéria pro budoucí klasifikaci žáka od nejdůležitějšího po nejméně důležité: (nejdůležitější = 6, nejméně důležité = 1)

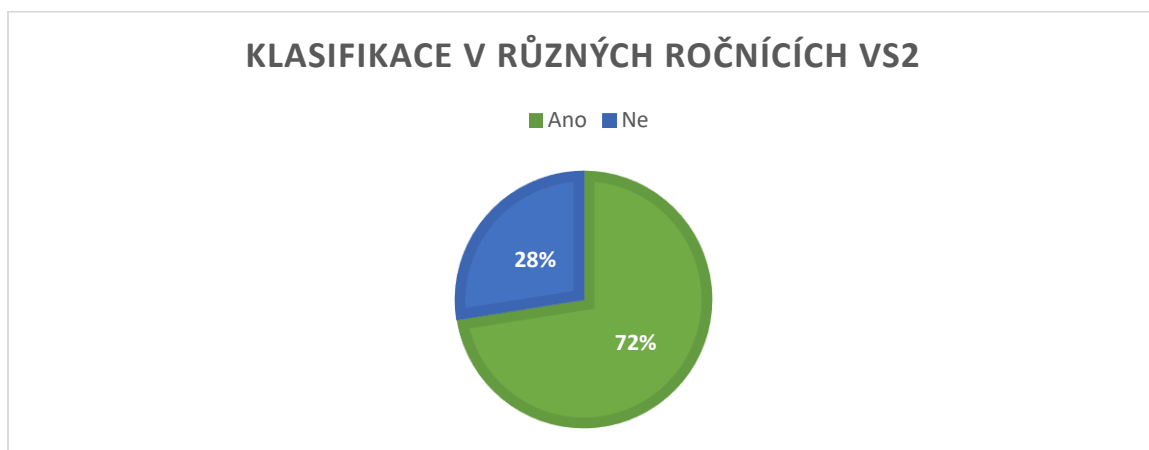
Z grafu 33 vyplývá, že za nejdůležitější kritérium studenti považují snahu žáků, dále jejich osobní zlepšení. Třetím nejdůležitějším faktorem je výkon, dalším připravenost na výuku, nejméně důležité je dle studentů znalost pravidel, jeden respondent označil položku jiné kritérium: docházka.

Graf 33. Kritéria pro klasifikaci VS2

11) Bude se lišit Vaše kritérium při klasifikaci žáků pro různé ročníky?

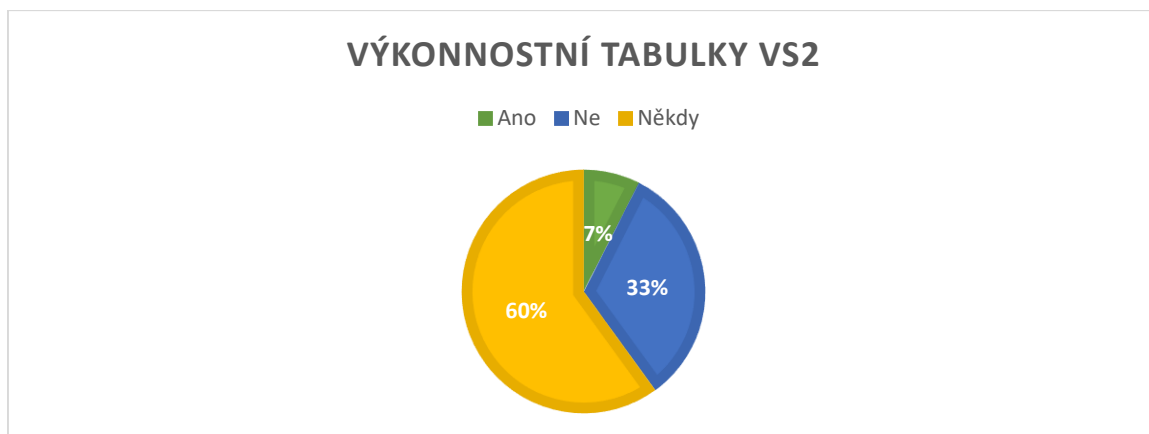
Sedmdesát dva procent žáků předpokládá, že se jejich kritéria pro hodnocení v tělesné výchově bude lišit pro různé ročníky viz graf 34.

Graf 34. Klasifikace v různých ročnících VS2

12) Budete používat tabulky s výkonnostními limity pro hodnocení žáka?

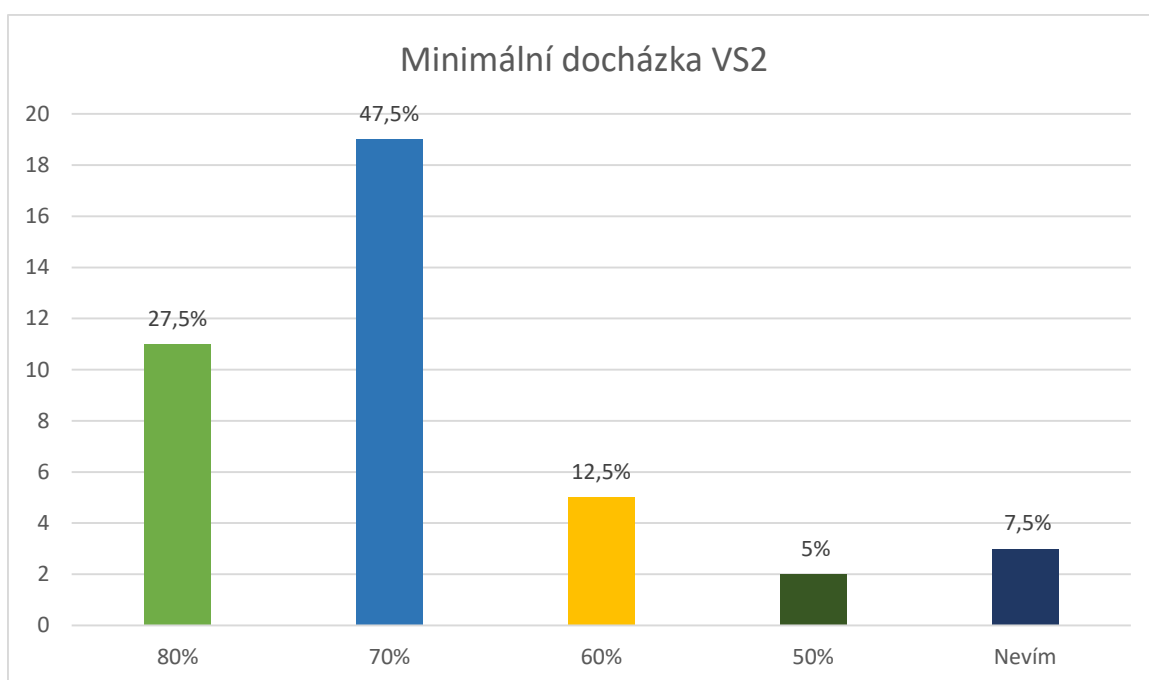
Jen 3 respondenti dle grafu 35 budou využívat pro hodnocení žáka tabulky s výkonnostními limity, 13 respondentů je nebude používat vůbec a 24 je pravděpodobně budou využívat příležitostně.

Graf 35. Výkonnostní tabulky VS2

13) Jaká bude dle Vašeho názoru minimální docházka žáka pro závěrečnou klasifikaci v TV?

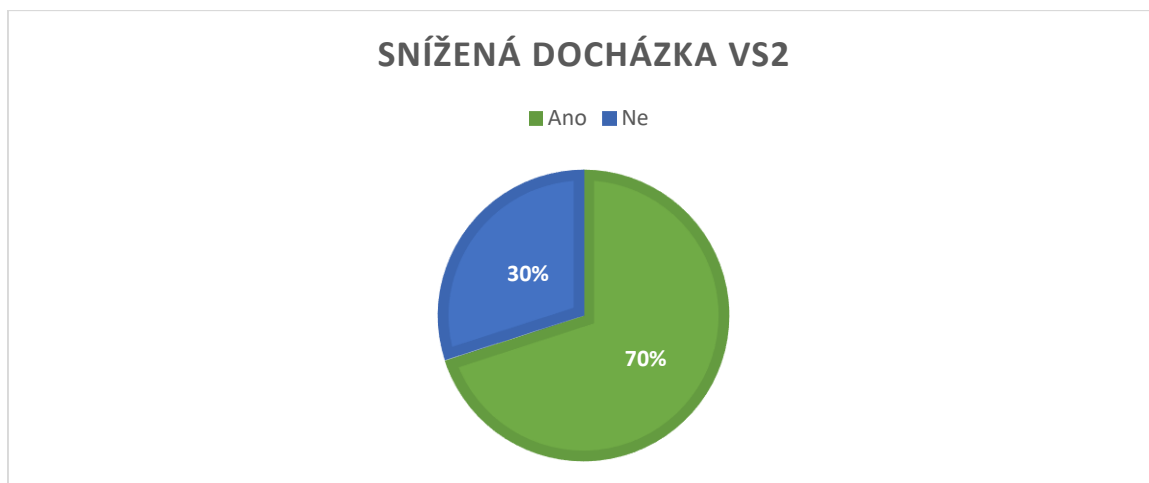
Z grafu 36 je patrné, že studenti nejčastěji předpokládají, že minimální docházka bude činit 70 % (19), dále 80 % (11), 5 studentů označilo odpověď 60 % a 2 studenti označili 50 %, 3 studenti zatím neví, jakou budou požadovat minimální docházku.

Graf 36. Minimální docházka VS2

14) Bude mít snížená docházka žáka do TV vliv na závěrečnou klasifikaci?

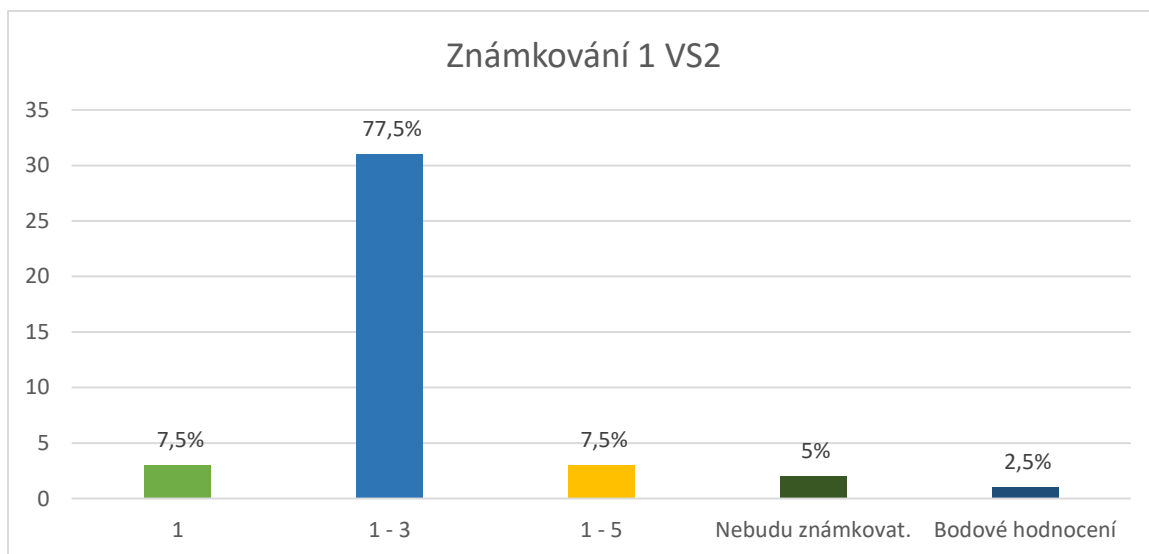
U 28 respondentů bude při klasifikaci v tělesné výchově hrát docházka zásadní roli. Pouze 12 studentů nebude docházku do klasifikace započítávat viz graf 37.

Graf 37. Snížená docházka VS2

15) Kterými známkami v tělesné výchově si myslíte, že budete během roku převážně klasifikovat v TV??

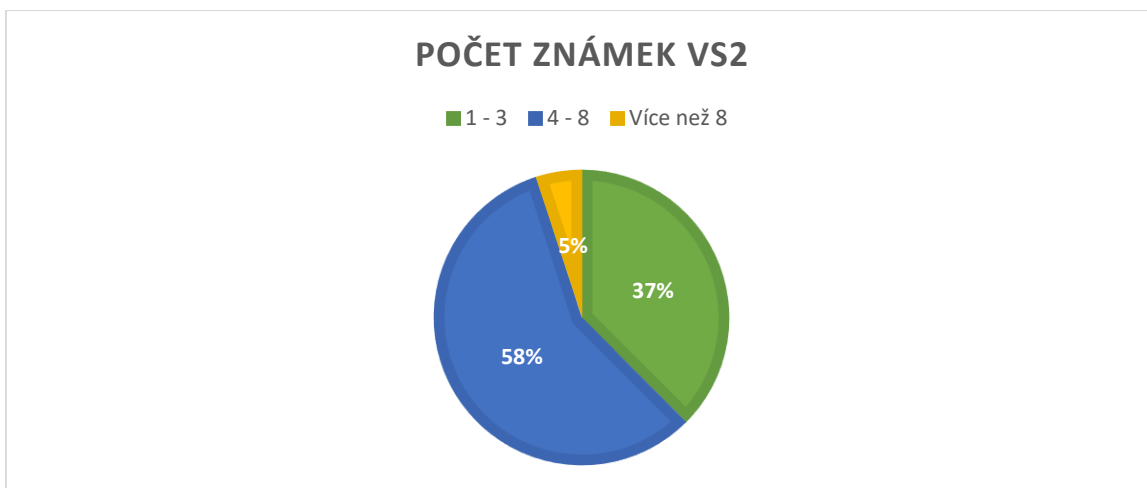
Studenti budou nejčastěji klasifikovat známkami 1-3 (31), pouze 3 studenti budou klasifikovat známkou výborně, nebo známkami 1-5, dva studenti nebudou známkovat vůbec a jeden student doplnil odpověď hodnocení pomocí bodování viz graf 38.

Graf 38. Známkování 1 VS2

16) Kolik známek si myslíte, že žák získá během pololetí?

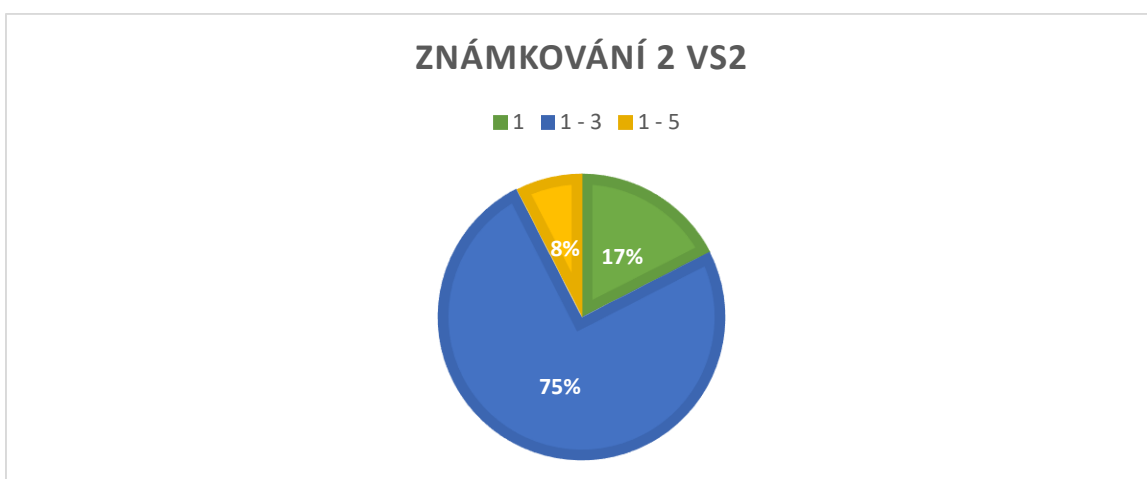
Z grafu 39 vyplývá, že necelých 60 % respondentů předpokládá, že během pololetí udělí 4 - 8 známek, 37 % respondentů označilo odpověď 1-3 známky a více než 8 známek udělí 5 % respondentů.

Graf 39. Počet známek VS2

17) Které známky si myslíte, že budete používat při závěrečné klasifikaci?

Dle grafu 40 je zřejmé, že při závěrečné klasifikaci bude většina respondentů používat známky 1-3 (30), 7 studentů bude využívat pouze známku výborně a tři studenti budou využívat celou škálu známek, tedy 1-5.

Graf 40. Známkování 2 VS2

5.3 Srovnání postojů k hodnocení a klasifikaci učitelů s praxí (VS1) a budoucích učitelů (VS2) – kontingenční tabulky

V nynější kapitole jsou prostřednictvím kontingenčních tabulek srovnány postoje k hodnocení učitelů s praxí a budoucích učitelů.

1) Pohlaví:

Výzkumný soubor učitelů s praxí tvořilo více žen než výzkumný soubor budoucích učitelů viz tabulka 1.

Tabulka 1. Pohlaví

	VS1	VS2
Žena	67 %	55 %
Muž	33 %	45 %

2) V jakém kraji učíte/pravděpodobně budete učit?

VS2 tvoří respondenti z celé ČR, v tabulce 2 je patrné, že respondenti (budoucí učitelé) budou působit po celé České republice i mimo ni.

Tabulka 2. Kraj působení

	VS1	VS2
Středočeský	56 %	25 %
Plzeňský	44 %	25 %
Jihomoravský	X	25 %
Jihočeský	X	12,5 %
Praha	X	5 %
Vysočina	X	5 %
Slovensko	X	2,5 %

3) Jak by žáci, podle Vás, měli být hodnoceni?

Dle učitelů z praxe by žáci měli být hodnoceni převážně pomocí známek, často také slovně. Studenti vysokých škol jsou toho názoru, že by mělo převládat slovní hodnocení viz tabulka 3.

Tabulka 3. Hodnocení 1

	VS1	VS2
Známkou	50 %	44 %
Slovně	41 %	47 %
Jinak	9 %	9 %

4) Jak žáky v TV skutečně hodnotíte/budete hodnotit?

Učitelé z praxe i studenti hodnotí nebo budou hodnotit převážně pomocí známek viz tabulka 4. Předpokládáme, že důvodem je stále převažující klasifikace pomocí známek.

Tabulka 4. Hodnocení

	VS1	VS2
Známkou	64 %	60 %
Slovně	28 %	30 %
Jinak	8 %	10 %

5) Myslíte si, že hodnocení (slovně, známkou, jinak) je pro žáky v TV motivující?

Dle tabulky 5 většina z obou výzkumných souborů považuje hodnocení při hodinách tělesné výchovy jako motivující.

Tabulka 5. Motivace

	VS1	VS2
Ano	79 %	80 %
Ne	21 %	20 %

6) Je/bude pro Vás důležité, aby tělesná výchova žáky bavila?

Jak už je dle tabulky 6 zřejmé, všichni učitelé, až na jednu výjimku chtějí, aby žáky hodiny tělesné výchovy bavily.

Tabulka 6. Zábavná TV

	VS1	VS2
Ano	98 %	100 %
Ne	2 %	X

7) Máte/budete mít jasně stanovená kritéria hodnocení TV?

Z tabulky 7 je zřejmé, že se opět učitelé a budoucí učitelé téměř shodli na tom, že budou mít jasně stanovená kritéria pro hodnocení žáků.

Tabulka 7. Kritéria hodnocení I

	VS1	VS2
Ano	80 %	85 %
Ne	20 %	15 %

8) Jsou/budou žáci s kritérii seznámeni?

Dle tabulky 8 většina respondentů považuje za důležité, aby žáci znali kritéria pro hodnocení.

Tabulka 8. Kritéria hodnocení 2

	VS1	VS2
Ano	92 %	97 %
Ne	8 %	3 %

9) Seřad'te kritéria pro budoucí klasifikaci žáka od nejdůležitějšího po nejméně důležité: (nejdůležitější = 6, nejméně důležité = 1)

Z tabulky 9 je patrné, že se opět učitelé z praxe se studenty téměř shodují, avšak studenti dávají větší váhu výkonu žáků, pedagogové považují za důležitější kritérium připravenost na výuku. Teoretické znalosti nepovažuje ani jeden z výzkumných souborů za důležité měřítko.

Tabulka 9. Kritéria pro klasifikaci

	VS1 (důležitost)	VS2 (důležitost)
Snaha	5,4	5,5
Zlepšení	4,7	4,6
Připravenost na výuku	3,8	3,6
Výkon	3,1	3,7
Znalosti	2,6	2,7
Jiné kritérium	1,1	1

10) Liší/bude se lišit Vaše kritérium při klasifikaci žáků pro různé ročníky?

Dle tabulky 10 budou mít výzkumné soubory většinou pro různé ročníky odlišná kritéria. Necelých 40 % učitelů z praxe tvrdí, že kritéria nerozlišují, u studentů je to jen 28 %.

Tabulka 10. Klasifikace v různých ročnících

	VS1	VS2
Ano	61 %	72 %
Ne	39 %	28 %

11) Používáte/budete používat tabulky s výkonnostními limity pro hodnocení žáka?

Necelá polovina pedagogů z praxe tvrdí, že nikdy nepoužívá výkonnostní tabulky pro hodnocení žáků, 45 % učitelů využívá tyto tabulky příležitostně. Studenti (60 %) dle

tabulky 11. předpokládají, že budou používat tabulky častěji, jen 33 % studentů tvrdí, že nebude využívat tabulky nikdy viz tabulka 11.

Tabulka 11. Výkonnostní tabulky

	VS1	VS2
Ano	8 %	7 %
Ne	47 %	33 %
Někdy	45 %	60 %

12) Jaká je/bude dle Vašeho názoru minimální docházka žáka pro závěrečnou klasifikaci v TV?

Necelá polovina studentů označila 70 % docházku, tato položka byla nejčastěji označena také od učitelů z praxe, avšak ne v takovém měřítku. Za další důležitý údaj lze označit 23 % učitelů, kteří tvrdí, že minimální docházka žáků do tělesné výchovy není stanovena. Necelých 30 % studentů předpokládá, že minimální docházka bude 80 % viz tabulka 12.

Tabulka 12. Minimální docházka

	VS1	VS2
80 %	6,6 %	27,5 %
70 %	31,1 %	47,5 %
60 %	14,8 %	12,5 %
50 %	11,5 %	5 %
40 %	1,6 %	X
30 %	1,6 %	X
Není stanoveno	23 %	(Nevím) 7,5 %
Jiná	9,8 %	X

13) Má/bude mít snížená docházka žáka do TV vliv na závěrečnou klasifikaci?

U položky 13 se studenti s pedagogy téměř shodli, přibližně sedmdesát procent respondentů z obou souborů tvrdí, že snížená docházka bude mít vliv na závěrečnou klasifikaci.

Tabulka 13. Snížená docházka

	VS1	VS2
Ano	69 %	70 %
Ne	31 %	30 %

14) Kterými známkami v tělesné výchově během roku převážně klasifikujete/budete klasifikovat?

Ve většině případů učitelé z praxe klasifikují pomocí známek 1-3, necelých 20 % učitelů klasifikuje pouze známkou výborně, studenti si myslí, že budou využívat ke klasifikaci známky 1-3, jen malé množství dotazovaných bude hodnotit jiným způsobem viz tabulka 14.

Tabulka 14. Známkování 1

	VS1	VS2
1	19,8 %	7,5 %
1-3	63,9 %	77,5 %
1-5	9,8 %	7,5 %
Neznámkuji	4,9 %	5 %
Bodové hodnocení	X	2,5 %
Sebehodnocení	1,6 %	X

15) Kolik známek (pravděpodobně) získá žák během pololetí?

Tabulka 15 ukazuje, že většina respondentů očekává, že žák získá během pololetí 4-8 známek. Budoucí učitelé tělesné výchovy často také označovali odpověď první (1-3), tzn. předpoklad, že žák během pololetí získá pouze jednu až tři známky.

Tabulka 15. Počet známek

	VS1	VS2
1-3	23 %	37 %
4-8	61 %	58 %
Více než 8	16 %	5 %

16) Které známky používáte/budete používat při závěrečné klasifikaci?

Z tabulky 16 je zřejmé, že se studenti a pedagogové opět téměř shodli. Pověstinou hodnotí, nebo budou hodnotit pomocí klasifikačních známek 1-3.

Tabulka 16. Známkování 2

	VS1	VS2
1	16 %	17 %
1-3	77 %	75 %
1-5	7 %	8 %

5.4 Srovnání postojů k hodnocení a klasifikaci učitele s praxí ze Středočeského a Plzeňského kraje (VS1) oproti Jihomoravskému kraji (VS3) – kontingenční tabulky

1) Pohlaví

Předchozí výzkumné soubory tvořilo více žen. V souboru převzatém od Mgr. Nálezkové z Jihomoravského kraje je více mužů, přesněji výzkumný soubor tvoří 60 % mužů a 40 % žen viz tabulka 17.

Tabulka 17. Pohlaví 2

	VS1	VS3
Žena	67 %	40 %
Muž	33 %	60 %

2) Jak dlouho trvá Vaše pedagogická praxe?

Oproti výzkumnému souboru ze Středočeského a Plzeňského kraje se v Jihomoravském kraji dotazníkového šetření zúčastnili převážně učitelé s praxí nad 15 let. VS1 je rovnoměrně sestaven, co se týče délky praxe pedagogů, u VS3 tomu tak není.

Tabulka 18. Pedagogická praxe

	VS1	VS3
Do 3 let	23 %	20 %
Do 5 let	21 %	4 %
Do 10 let	23 %	6 %
Do 15 let	10 %	20 %
Nad 15 let	23 %	50 %

3) Jak by žáci, podle Vás, měli být hodnoceni?

Na způsobu hodnocení se obě skupiny pedagogů téměř shodly, nejčastěji by žáci měli být hodnoceni pomocí známek viz tabulka 19.

Tabulka 19. Hodnocení 1

	VS1	VS3
Slovně	41 %	36 %
Známkou	50 %	52 %
Jinak	9 %	12 %

4) Jak žáky v TV skutečně hodnotíte?

Za nejčastěji používaný způsob hodnocení je dle tabulky 20 považováno hodnocení prostřednictvím známek.

Tabulka 20. Hodnocení 2

	VS1	VS3
Slovně	28 %	24 %
Známkou	64 %	70 %
Jinak	8 %	6 %

5) Myslíte si, že hodnocení (slovně, známkou, jinak) je pro žáky v TV motivující?

Opět je z tabulek 21-24 znát minimální rozdíl názorů VS1 a VS3. Pedagogové z praxe tvrdí, že hodnocení je pro žáky při tělesné výchově motivující, dále je pro ně důležité, aby tělesná výchova žáky bavila. Drtivá většina pedagogů má jasně stanovená kritéria pro hodnocení a s těmito kritérii jsou žáci seznámeni.

Tabulka 21. Motivace

	VS1	VS3
Ano	79 %	86 %
Ne	21 %	14 %

6) Je pro Vás důležité, aby tělesná výchova žáky bavila?

Tabulka 22. Zábavná TV

	VS1	VS3
Ano	98 %	100 %
Ne	2 %	X

7) Máte jasně stanovená kritéria hodnocení TV?

Tabulka 23. Kritéria 1

	VS1	VS3
Ano	80 %	88 %
Ne	20 %	12 %

8) Jsou žáci s kritérii seznámeni?

Tabulka 24. Kritéria 2

	VS1	VS3
Ano	92 %	98 %
Ne	8 %	2 %

9) Seřadte kritéria pro klasifikaci žáka od nejdůležitějšího po nejméně důležité.

Za nejdůležitější kritéria pro klasifikaci při hodinách tělesné výchovy pedagogové považují snahu, dále osobní zlepšení připravenost žáků na výuku až poté výkon a znalosti ohledně tělesné výchovy. Z tabulek 25-31 je patrné, že učitelé nepovažují teoretické znalosti v oblasti tělesné výchovy za důležité.

Tabulka 25. Kritéria pro klasifikaci

	VS1	VS3
Snaha	26 %	33 %
Zlepšení	23 %	22 %
Připravenost	18 %	22 %
Výkon	15 %	13 %
Znalosti	13 %	8 %
Jiné	5 %	2 %

10) Vyberte hlavní kritérium u jednotlivých sportovních odvětví, které používáte pro klasifikaci. ATLETIKA

Dle tabulek 26–31 je zřejmé, že v jednotlivých sportovních oblastech se pedagogové povětšinou shodují, alespoň co se týče seřazení důležitosti kritérií. Snaha je u všech sportovních odvětví považována za nejdůležitější kritérium, naproti tomu kritérium teoretických znalostí není považováno za důležité pro klasifikaci.

Tabulka 26. Atletika

	VS1	VS3
Snaha	39,4 %	37,5 %
Osobní zlepšení	34,4 %	30 %
Výkon	21,3 %	25 %
Jiné	4,9 %	7,5 %
Znalost pravidel	X	X

11) Vyberte hlavní kritérium u jednotlivých sportovních odvětví, které používáte pro klasifikaci. GYMNASTIKA

Tabulka 27. *Gymnastika*

	VS1	VS3
Snaha	72,1 %	74 %
Osobní zlepšení	21,3 %	13 %
Výkon	3,3 %	8 %
Jiné	3,3 %	5 %
Znalost pravidel	X	X

12) Vyberte hlavní kritérium u jednotlivých sportovních odvětví, které používáte pro klasifikaci. PLAVÁNÍ

Tabulka 28. *Plavání*

	VS1	VS3
Snaha	47,5 %	33 %
Osobní zlepšení	34,5 %	26 %
Výkon	4,9 %	12 %
Jiné	13,1 %	29 %
Znalost pravidel	X	X

13) Vyberte hlavní kritérium u jednotlivých sportovních odvětví, které používáte pro klasifikaci. SPORTOVNÍ HRY S MÍČEM

Tabulka 29. *Míčové hry*

	VS1	VS3
Snaha	57,4 %	59 %
Spolupráce	24,6 %	14 %
Výkon	4,9 %	5 %
Osobní zlepšení	4,9 %	9 %
Jiné	4,9 %	7 %
Znalost pravidel	3,3 %	6 %

14) Vyberte hlavní kritérium u jednotlivých sportovních odvětví, které používáte pro klasifikaci. ÚPOLY

Tabulka 30. Úpoly

	VS1	VS3
Snaha	67,2 %	64,5 %
Spolupráce	14,8 %	14 %
Výkon	6,6 %	3,5 %
Osobní zlepšení	1,6 %	9,5 %
Jiné	4,9 %	5 %
Znalost pravidel	4,9 %	3,5 %

15) Vyberte hlavní kritérium u jednotlivých sportovních odvětví, které používáte pro klasifikaci. POHYBOVÉ HRY/NETRADIČNÍ

Tabulka 31. Pohybové hry

	VS1	VS3
Snaha	60,7 %	66 %
Spolupráce	27,9 %	19 %
Výkon	1,6 %	3,5 %
Osobní zlepšení	X	5,5 %
Jiné	4,9 %	5 %
Znalost pravidel	4,9 %	1 %

16) Liší se Vaše kritérium při klasifikaci žáků pro různé ročníky?

Dle tabulky 32 si pedagogové ze Středočeského a Plzeňského kraje uvědomují různost/odlišnost ročníků a mění/přizpůsobují svá kritéria (61 %). V Jihomoravském kraji polovina respondentů mění svá kritéria, druhá polovina nikoli.

Tabulka 32. Klasifikace v různých ročnících

	VS1	VS3
Ano	61 %	50,5 %
Ne	39 %	49,5 %

17) Používáte tabulky s výkonnostními limity pro hodnocení žáka?

Z tabulky 33 je zřejmé, že většina respondentů ze Středočeského a Plzeňského kraje nevyužívá pravidelně výkonnostní tabulky, naproti tomu z Jihomoravského kraje je využívá pravidelně 32 % dotazovaných.

Tabulka 33. Tabulky

	VS1	VS3
Ano	8 %	32 %
Ne	47 %	40 %
Někdy	45 %	28 %

18) Jaká je minimální docházka žáka stanovena Vaší školou pro závěrečnou klasifikaci z TV?

Z tabulky 34 je patrné, že pedagogové z Jihomoravského kraje mají nastavena přísnější pravidla pro minimální docházku na hodiny TV než pedagogové ve Středočeském a Plzeňském kraji.

Tabulka 34. Minimální docházka

	VS1	VS3
80 %	6,6 %	14,5 %
70 %	31,1 %	50 %
60 %	14,8 %	14,5 %
50 %	11,5 %	13 %
40 %	1,6 %	X
30 %	1,6 %	X
Není stanoveno	23 %	8 %
Jiná	9,8 %	X

19) Má snížená docházka žáka do TV vliv na závěrečnou klasifikaci?

Většina pedagogů při snížené docházce na hodiny TV upravuje klasifikaci viz tabulka 35.

Tabulka 35. Snížená docházka

	VS1	VS3
Ano	69 %	65 %
Ne	31 %	35 %

5.5 Diskuze

Výzkum byl zaměřen na problematiku hodnocení a klasifikace žáků v tělesné výchově učiteli na základních školách, dále na hodnocení a klasifikaci žáků v tělesné výchově budoucími učiteli na základních školách. Šetření bylo určeno pro učitele s praxí ze Středočeského a Plzeňského kraje, dále pak pro vysokoškolské studenty z celé České republiky.

Začátek kapitoly Diskuze bude zaměřen na srovnání postojů k hodnocení a klasifikaci učitelů s praxí a budoucího učitele.

Známým faktem je, že v českém školství zvláště na základních školách převážně působí učitelky – ženy. Dle statistické ročenky školství (2019) ve Středočeském kraji pro školní rok 2018/2019 působilo na základních školách 78 % učitelek, v Plzeňském kraji potom 76 % učitelek. Statistiky uvádí přesný počet učitelek všech aprobačních, nikoli pouze učitelky tělesné výchovy. Náš výzkumný soubor učitelů s praxí i bez praxe tvořilo rovněž více žen. U učitelů s praxí odpovídalo o 12 % více žen než u souboru budoucích učitelů, ale i tam převažovaly ženy.

Dle učitelů s praxí by žáci měli být hodnoceni převážně pomocí známek, u budoucích učitelů převažuje hodnocení slovní. U otázky, jak opravdu učitelé hodnotí, výrazně převažuje hodnocení pomocí známek, tak je to i u budoucích učitelů. Důvodem může být fakt, že stále ve většině školách převažuje nutnost známkování, učitelé musí udělovat určitý počet známek za pololetí.

Učitelé s praxí i budoucí učitelé se téměř přesně shodli na faktu, že jakékoli hodnocení je pro žáky motivující. Celých 80 % dotazovaných z obou výzkumných souborů s tímto faktem souhlasí. Další shoda nastává u následující otázky, kdy učitelé z praxe, až na jednoho dotazovaného, považují za důležité, aby žáky TV bavila. Všichni budoucí učitelé tento fakt považují za důležitý.

Převážná většina učitelů z praxe, přesněji 80 %, má jasně stanovená kritéria pro hodnocení TV. Budoucí učitelé předpokládají, že budou mít taktéž jasně stanovená kritéria (85 %). Většina dotazovaných tvrdí, že žáci jsou nebo budou s kritérii seznámeni (92 % až 97 % dotazovaných).

Za nejdůležitější kritérium pro klasifikaci žáka považují obě skupiny respondentů snahu žáků při hodinách TV. Druhým nejdůležitějším kritériem je zlepšení osobních výkonů. Třetím nejdůležitějším kritériem je pro učitele z praxe připravenost na výuku, ovšem pro

budoucí učitele to je výkon žáků. Čtvrtým nejdůležitějším kritériem pro učitele z praxe je výkon a pro budoucí učitele připravenost na výuku. Nejméně důležitým kritériem jsou u obou dotazovaných souborů znalosti ohledně sportu. Je možné předpokládat, že je to pro malou časovou dotaci tělesné výchovy a neuplatňování teoretických testů.

Šedesát jedna procent učitelů s praxí označilo, že se jejich kritérium neliší pro různé ročníky. U budoucích učitelů toto tvrzení označilo 72 % dotazovaných. Překvapivým faktem je, že necelá polovina dotazovaných učitelů z praxe nepoužívá výkonnostní tabulky k hodnocení žáků, u budoucích učitelů označilo pouze 33 % dotazovaných, že je nebude používat nikdy. Příležitostně je používá 45 % učitelů z praxe a 60 % budoucích učitelů předpokládá, že je bude také používat občasně.

Názory těchto dvou souborů se rozlišují především v minimální docházce žáků do TV. Necelých 7 % dotazovaných učitelů z praxe tvrdí, že minimální docházka činí 80 %, naproti tomu toto tvrzení označilo necelých 30 % budoucích učitelů. Skoro 50 % budoucích učitelů označilo 70 % minimální docházku do hodin TV, toto tvrzení také označilo 31 % dotazovaných učitelů. Největší shoda nastává u 60 % minimální docházky do hodin TV, kterou označilo 15 % učitelů a 13 % budoucích učitelů. Také je překvapující, že 23 % učitelů z praxe nemá stanovenou minimální docházku do hodin TV.

V další části šetření se opět učitelé s praxí a budoucí učitelé téměř shodli, 69 % učitelů tvrdí, že snížená docházka má vliv na závěrečnou klasifikaci a 70 % budoucích učitelů taktéž předpokládá, že snížená docházka bude mít vliv na klasifikaci žáků.

Dvacet procent pedagogů tvrdí, že v hodinách TV hodnotí převážně známkou 1, toto tvrzení označilo také 7,5 % dotazovaných budoucích učitelů TV. Znamky 1-3 využívá v hodinách TV 64 % učitelů z praxe, toto tvrzení označila také většina dotazovaných budoucích učitelů. Pouze necelých 10 % učitelů využívá celou škálu známek tedy 1-5 při hodnocení v hodinách TV. Stejnou možnost označilo i 7,5 % dotazovaných budoucích učitelů. Pouze 5 % z obou skupin označilo, že v hodinách TV nebude známkovat, nebo neznámkuje.

Výsledky pro závěrečnou klasifikaci z TV jsou velice podobné hodnocení v průběhu školního roku viz výše. Necelých 80 % z obou skupin využívá nebo bude využívat známky 1-3. Šestnáct procent učitelů z praxe označilo, že užívá k závěrečné klasifikaci pouze známku výborně a velice podobně odpovídali i budoucí učitelé (17 %). Pouze 7 % učitelů s praxí a 8 % budoucích učitelů využívá nebo bude využívat celou škálu známek.

V počtu známek za pololetí se tyto dva výzkumné soubory opět téměř shodují, 61 % učitelů udělí za pololetí 4-8 známek z TV, toto tvrzení označilo 58 % budoucích učitelů. Jednu až tři známky udělí za pololetí 23 % dotazovaných učitelů TV a 37 % budoucích učitelů předpokládá taktéž, že udělí pouze jednu až tři známky.

Druhá část kapitoly je zaměřena na srovnání postojů a klasifikaci učitele s praxí ze Středočeského a Plzeňského kraje (VS1) oproti převzatému šetření z Jihomoravského kraje (VS3). Jak již bylo řečeno výše, výzkumný soubor Středočeského a Plzeňského kraje tvoří převážně ženy (67 %), naproti tomu v šetření Mgr. Kateřiny Nálezkové odpovídalo více mužů (60 %). Pedagogická praxe respondentů ze Středočeského a Plzeňského kraje je rovnoměrně rozložena: 23 % dotazovaných je v praxi do 3 let, 21 % do 5 let, 23 % do 10 let, 10 % do 15 let a 23 % nad 15 let. Naproti VS3 tvoří 50 % učitelů s praxí delší než 15 let, dále 20 % do 15 let, 6 % do 10 let, pouze 4 % do 5 let a 20 % do 3 let.

Většina dotazovaných učitelů si myslí, že by žáci měli být hodnoceni při hodinách TV známkou, z VS1 tuto odpověď označilo 50 % pedagogů z VS3 52 % pedagogů, slovní hodnocení z VS1 označilo 41 % a z VS3 36 % dotazovaných. Za nejčastější způsob hodnocení oba soubory označily známkování, přesněji z VS1 64 % a z VS3 70 %.

Učitelé z obou souborů tvrdí, že hodnocení v hodinách TV je pro žáky motivující. Z VS1 toto tvrzení označilo 79 % dotazovaných a z VS3 86 %. Pro všechny dotazované, až na jediného z VS1, je důležité, aby žáky tělesná výchova bavila.

Jasně stanovená kritéria hodnocení TV má 80 % učitelů tělesné výchovy ze Středočeského a Plzeňského kraje, z Jihomoravského 88 % dotazovaných. U devadesáti dvou procentech dotazovaných jsou žáci seznámeni s těmito kritérii, 98 % tomu tak bylo u VS3.

Výzkumné soubory se shodly v seřazení kritérií pro klasifikaci žáků, od nejdůležitějšího kritéria jsou v pořadí snaha, osobní zlepšení, připravenost na výuku, výkon a na závěr znalosti.

U jednotlivých sportovních odvětví se převážně výzkumné soubory shodovaly. U atletiky jako hlavní kritérium rozhoduje snaha, dále osobní zlepšení, až poté výkon žáků. Taktéž je tomu u gymnastiky, avšak snaha tady procentuálně vede s velkým odskokem, přesněji z VS1 označilo snahu 72,1 % dotazovaných a z VS3 74 %. U sportovního odvětví plavání opět převažuje snaha, dále osobní zlepšení, až poté výkon. Zde byla často

označována odpověď „jiné“, jelikož některé školy nenavštěvují, nebo nemají k dispozici plavecké bazény. U sportovních her s míčem považují výzkumné soubory za hlavní kritérium pro hodnocení snahu žáků, poté spolupráci, která v předchozích položkách nebyla k dispozici. Dalším kritériem je u VS1 výkon, poté osobní zlepšení, a až na závěr znalost pravidel. U VS3 je na třetí pozici osobní zlepšení žáků, poté znalost pravidel, a až na závěr výkon žáka. U sportovního odvětví úpoly je nejdůležitějším kritériem opět snaha žáka, dále spolupráce, u VS1 následuje výkon, znalost pravidel a na závěr osobní zlepšení. U VS3 je třetím nejdůležitějším kritériem považováno osobní zlepšení, dále výkon a znalost pravidel. U pohybových her je za nejdůležitější kritérium považována snaha, dále spolupráce, poté u VS1 znalost pravidel, a na závěr výkon, osobní zlepšení zde neoznačil žádný z respondentů. Výzkumný soubor z Jihomoravského kraje označil za třetí nejdůležitější kritérium osobní zlepšení, dále výkon, a na závěr znalost pravidel. V jiných odpovědích většinou pedagogové uvedli, že tato kritéria spojují dohromady, hodnotí tedy pomocí subjektivních pocitů.

Šedesát jedna procent respondentů ze Středočeského a Plzeňského kraje bere na vědomí různost ročníků a odlišuje kritéria při klasifikaci v hodinách TV. Stejně tvrzení označilo také 50,5 % respondentů z Jihomoravského kraje tzn., že necelá polovina dotazovaných učitelů z Jihomoravského kraje nemění svá kritéria pro různé ročníky.

Minimální docházku (70 %) do hodin TV respondenti ze Středočeského a Plzeňského kraje označili nejčastěji, celkem toto tvrzení označilo 31 % respondentů, VS3 toto tvrzení označilo taktéž nejčastěji a to 50 % dotazovaných. Ve VS3 dále označilo minimální docházku 80 % přesně 14,5 % dotazovaných, 14,5 % dotazovaných označilo také minimální docházku 60 %, pouze 8 % dotazovaných z VS3 nemá stanovenou přesnou minimální docházku do hodin tělesné výchovy.

Šedesát devět procent respondentů z VS1 tvrdí, že snížená docházka do hodin TV má vliv na závěrečnou klasifikaci, podobně je to i u druhého výzkumného souboru, tam označilo toto tvrzení 65 % respondentů.

6 Závěr

Cílem práce byl monitoring a komparace postoje učitele s praxí a učitele budoucího k problematice hodnocení a klasifikace žáků v hodinách tělesné výchovy na 2. stupni základních škol. V úvodu práce byla provedena analýza odborné literatury týkající se uvedeného problému. Zde byly představeny názory odborníků a některé výzkumy související s tématem.

Pro praktický výzkum bylo použito elektronické dotazníkové šetření. Dotazníkového šetření se zúčastnili učitelé tělesné výchovy z 2. stupně základních škol ze Středočeského a Plzeňského kraje. Druhý výzkumný soubor tvořili studenti navazujícího magisterského studia, učitelství tělesné výchovy pro 2. stupeň základní školy z celé České republiky. Poslední výzkumný soubor byl převzat z diplomové práce Mgr. Nálezkové z Jihomoravského kraje, tento soubor tvořili opět učitelé tělesné výchovy z 2. stupně základních škol. Po zpracování všech dotazníků bylo provedeno srovnání tří výzkumných souborů a z těchto srovnání byly vyvozeny závěry z pohledu hypotéz.

Jedním z uvedených úkolů práce bylo srovnání postojů k hodnocení a klasifikaci učitelů s praxí a budoucích učitelů, resp. studentů magisterského studia učitelství tělesné výchovy pro 2. stupeň základní školy. Z uvedených výsledků vyplývá, že studenti vysokých škol mají převážně podobné postoje k hodnocení tělesné výchovy jako učitelé z praxe. Rozdíly v postojích jsou zřejmé v oblasti známkování, kde učitelé z praxe ve 20 % využívají známku pouze výbornou. Další rozpory nastaly v oblasti počtu známek za pololetí, v minimální docházce žáka pro závěrečnou klasifikaci z TV a ve využívání výkonnostních tabulek.

Druhým stanoveným úkolem bylo srovnat postoje k hodnocení a klasifikaci učitele ze Středočeského a Plzeňského kraje s Jihomoravským krajem. Jelikož tyto dva výzkumné soubory byly genderově nevyvážené a vyskytovaly se rozdíly v délce praxe učitelů, dalo se předpokládat, že v postojích k hodnocení a klasifikaci v hodinách tělesné výchovy budou přítomny určité rozdíly. Za nepříliš významné rozpory v názorech těchto dvou souborů lze považovat kritéria hodnocení v hodinách plavání dále kritéria při klasifikaci žáků pro různé ročníky, využívání tabulek s výkonnostními limity. Učitelé z Jihomoravského kraje častěji používají výkonnostní tabulky ke klasifikaci žáků. Rozdíly jsou zřejmé v minimální docházce žáka pro závěrečnou klasifikaci. Zde je patrné, že Jihomoravský kraj má přísněji stanovená kritéria pro minimální docházku do hodin TV.

Z výše uvedených výsledků nelze jednoznačně potvrdit hypotézu 1, jelikož začínající učitel tělesné výchovy jednoznačně nebude preferovat výkon žáka v hodnocení a klasifikaci TV. Ačkoli budoucí učitelé označili položku výkonu na přednější pozici než učitelé s praxí, nelze pokládat toto tvrzení za významné a lze hypotézu 1 vyvrátit.

Za nejdůležitější kritéria při hodnocení v hodinách tělesné výchovy na 2. stupni základních škol považují učitelé ze Středočeského, Plzeňského i Jihomoravského kraje, dle uvedených výsledků, jednoznačně snahu žáků a osobní zlepšení. Dle uvedeného faktu je možné potvrdit hypotézu 2.

Při srovnání VS1 (Středočeský kraj, Plzeňský kraj) a VS3 (Jihomoravský kraj) nebyly nalezeny významné rozdíly postojů učitelů k hodnocení a klasifikaci v hodinách tělesné výchovy na 2. stupni základních škol. Proto je možné potvrdit hypotézu 4. Lze předpokládat, že tento fakt je dán jednotností RVP.

Všechny uvedené soubory (VS1, VS2 a VS3) se shodly, že nepovažují za důležité kritérium pro hodnocení v hodinách tělesné výchovy znalosti žáků. Toto kritérium bylo vždy umístěno na jedné z posledních možností, na které se učitel soustředí při hodnocení žáka. Tímto lze potvrdit hypotézu 3. Je možné předpokládat, že je to dáno nízkou časovou dotací pro hodiny tělesné výchovy, chybí tedy prostor na teoretické vzdělávání. Teoretické znalosti mohou vyřešit problém závěrečných neklasifikací žáků, kteří nedochází na výuku z různých důvodů (zdravotní apod.), nebo jsou plně uvolněni z těchto hodin. Proto byl stanoven třetí úkol závěrečné práce, a to předložení návrhů na teoretické testy pro žáky, kteří nemohou být hodnoceni z tělesné výchovy běžnou metodikou. Testy byly zpracovány jako přílohy této práce dle obsahu RVP ZV.

7 Shrnutí

V kvalifikační práci byl objasněn postoj učitele k problematice hodnocení a klasifikace žáků v tělesné výchově na 2. stupni základní školy. Prostřednictvím dotazníkového šetření byla provedena studie. Na základě výsledků dotazníkového šetření byly zjištěny minimální rozdíly postoje k hodnocení tělesné výchovy učitelů s praxí a budoucích učitelů, resp. studentů navazujícího magisterského studia učitelství TV pro ZŠ. Vzhledem k dostupnosti výsledků podrobného šetření v Jihomoravském kraji byla provedena komparace výsledků se Středočeským a Plzeňským krajem. Závěrem bylo zjištěno, že učitelé tělesné výchovy s praxí preferují při hodnocení a klasifikaci převážně snahu žáka a jeho osobní zlepšení. Dále bylo potvrzeno, že v současné době není kladen důraz na hodnocení teoretických znalostí žáků z oblasti tělesné výchovy a sportu. Závěrem byly sestaveny návrhy na hodnocení teoretických znalostí žáků z předmětu tělesná výchova a sport prostřednictvím didaktických testů, které jsou určeny pro žáky, kteří se nemohou z nejrůznějších důvodů plně účastnit hodin tělesné výchovy.

Summary

The attitude of a teacher to the issue of assessment and classification of pupils at physical education at the 2nd stage of primary school was clarified there in the thesis. A study was carried out by means of a questionnaire survey. Based on the results of the questionnaire survey minimal differences in the attitudes to the assessment of physical education of teachers with practical experience and future teachers, respectively students of the follow-up master's study program PE for elementary schools were found out. Given the availability of the results of a detailed survey in the South Moravian region, the results were compared with the Central Bohemia and Pilsner's region. In conclusion, it was found out that teachers of physical education with practice prefer the assessment and classification of the pupil's efforts and personal improvement. Further, it was confirmed that at present there is no emphasis put on assessment of students' theoretical knowledge of physical education and sports. Finally, some proposals were made to evaluate the theoretical knowledge of pupils in the field of physical education and sport through didactic tests, which are designed for pupils who, for various reasons, cannot fully attend physical education lessons.

Referenční seznam

Tištěná literatura

ANTALA, Branislav. Hodnotenie a klasifikácia žiakov na gymnáziách očami učiteľov telesnej výchovy. *Tělesná výchova mládeže*. 1990/91, 57(5), 155-157.

BROCKMEYEROVÁ, Jitka, Alexandr TUČEK a Marcel JOSÍFKO. *Didaktické testy a jejich statistické zpracování*. Praha: Státní pedagogické nakladatelství, 1972.

ČAPEK, Robert. *Moderní didaktika: lexikon výukových a hodnoticích metod*. Praha: Grada, 2015. Pedagogika (Grada). ISBN 978-80-247-34507.

ČAPEK, Robert. *Odměny a tresty ve školní praxi: kázeňské strategie, zásady odměňování a trestání, hodnocení a klasifikace, podpora a motivace žáků*. 2., přeprac. vyd. Praha: Grada, 2014. Pedagogika (Grada). ISBN 978-80-247-4639-5.

ĎURIČ, Ladislav, Ján GRÁC a Jozef ŠTEFANOVIČ. *Pedagogická psychológia*. Bratislava: Slovenské pedagogické nakladateľstvo, 1988.

FIALOVÁ, Ludmila. *Aktuální témata didaktiky: školní tělesná výchova*. Praha: Karolinum, 2010. ISBN 978-80-246-1854-8.

FIALOVÁ, Ludmila. *Vzdělávací oblast Člověk a zdraví v současné škole*. Praha: Karolinum, 2014. ISBN 978-80-246-2885-1.

GAVORA, Peter. *Úvod do pedagogického výzkumu*. 2., rozš. české vyd. Přeložil Vladimír JŮVA, přeložil Vendula HLAVATÁ. Brno: Paido, 2010. ISBN 978-80-7315-185-0.

HARTL, Pavel a Helena HARTLOVÁ. *Velký psychologický slovník*. Ilustroval Karel NEPRAŠ. Praha: Portál, 2010. ISBN 978-80-7367-686-5.

HRABINEC, Jiří. *Tělesná výchova na 2. stupni základní školy*. Praha: Univerzita Karlova, nakladatelství Karolinum, 2017. ISBN 978-80-246-3625-2.

CHOCHOLOUŠKOVÁ, Zdeňka a Lenka HAJEROVÁ MŮLLEROVÁ. *Didaktika biologie ve vztahu mezi obecnou a oborovou didaktikou*. Plzeň: Západočeská univerzita v Plzni, 2019. ISBN 978-80-261-0846-7.

CHRÁSKA, Miroslav. *Metody pedagogického výzkumu: základy kvantitativního výzkumu*. Praha: Grada, 2007. Pedagogika (Grada). ISBN 978-80-247-1369-4.

JANÍK, Tomáš. *Kvalita (ve) vzdělávání: obsahově zaměřený přístup ke zkoumání a zlepšování výuky*. Brno: Masarykova univerzita, 2013. Syntézy výzkumu vzdělávání. ISBN 978-80-210-6349-5.

JANSA, Petr. *Pedagogika sportu*. Vydání druhé. Praha: Univerzita Karlova, nakladatelství Karolinum, 2018. ISBN 978-80-246-3986-4.

KOLÁŘ, Zdeněk a Renata ŠIKULOVÁ. *Hodnocení žáků*. 2., dopl. vyd. Praha: Grada, 2009. Pedagogika (Grada). ISBN 978-80-247-2834-6.

KORVAS, Pavel a Jan CACEK. *Integrovaná výuka a tělesná výchova na základní škole*. Brno: Masarykova univerzita, 2009. ISBN 978-80-210-4988-8.

KOSOVÁ, Beata. *Hodnotenie ako prostriedok humanizácie školy*. Banská Bystrica: MC, 1998. ISBN 80-8041-404-1.

KOVÁŘ, Rudolf, Karel MĚKOTA, Jitka CHYTRÁČKOVÁ a Milan KOHOUTEK. Manuál pro hodnocení úrovně základní motorické výkonnosti a vybraných charakteristik tělesné stavby školních dětí a mládeže ve věku od 6 do 20 roků. *Tělesná výchova mládeže*. 1993, 59(5), 5-63.

LAZAROVÁ, Bohumíra, Dan Roger STRÄNG, Roald JENSEN, Dag SØRMO a Jan MATTUŠ. *Support for learning in schools*. Přeložil Terezie KÖNIGOVÁ, přeložil Petr PÁLENSKÝ, přeložil Kjersti Enger JENSEN, přeložil Tove SØRUM. Brno: Masaryk university, 2016. ISBN 978-80-210-8311-0.

MALEŇÁKOVÁ, Šárka. *Didaktika tělesné výchovy (Physical Education Didactics)*. Brno: Masarykova univerzita, 2014. ISBN 978-80-210-7362-3.

MCMURRAY, Catherine, Anne. *The Use of Inclusive Opportunities to Promote Positive Attitudes towards Inclusion In Physical Activities*. Unpublished Master's dissertation. Stellenbosch: University of Stellenbosch, 2003.

NELEŠOVSKÁ, Alena. *Pedagogická komunikace v teorii a praxi*. Praha: Grada, 2005. Pedagogika (Grada). ISBN 80-247-0738-1.

NEUMAN, Jan. *Dobrodružné hry a cvičení v přírodě*. Vyd. 7. Praha: Portál, 2014. ISBN 978-80-262-0628-6.

NEZVALOVÁ, Danuše. *Reflexe v pregraduální přípravě učitele*. Olomouc: Univerzita Palackého, 2000. ISBN 80-244-0208-4.

PRŮCHA, Jan. *Pedagogický výzkum: uvedení do teorie a praxe*. Praha: Karolinum, 1995. ISBN 80-7184-132-3.

PRŮCHA, Jan, et al. *Pedagogická encyklopedie*. Praha: Portál, 2009. ISBN 978-80-7367-546-2.

PRŮCHA, Jan, Eliška WALTEROVÁ a Jiří MAREŠ. *Pedagogický slovník*. 7., aktualiz. A rozš. vyd. Praha: Portál, 2013. ISBN 978-80-262-0403-9.

RYCHTECKÝ, Antonín a Ludmila FIALOVÁ. *Didaktika školní tělesné výchovy*. 2. přeprac. vyd. Praha: Karolinum, 1998. ISBN 80-7184-659-7.

SKLENAŘÍKOVÁ, Jana, Alena SKOTÁKOVÁ, Radka BARTOŇOVÁ a Lýdie BRÁZDOVÁ. Hodnocení inkluzivních jednotek žáků se specifickými vzdělávacími potřebami do hodin běžné tělesné výchovy. *Studia Sportiva*, Brno: Masarykova univerzita, 2016, roč. 10, č. 1, s. 33-41. ISSN 1802-7679.

SLAVÍK, Jan. *Hodnocení v současné škole: východiska a nové metody pro praxi*. Praha: Portál, 1999. Pedagogická praxe (Portál). ISBN 80-7178-262-9.

SLAVÍK, Jan, Tomáš JANÍK, Petr NAJVAR a Petr KNECHT. *Transdisciplinární didaktika: o učitelském sdílení znalostí a zvyšování kvality výuky napříč obory*. Brno: Masarykova univerzita, Pedagogická fakulta, 2017. Syntézy výzkumu vzdělávání. ISBN 978-80-210-8568-8.

SLAVÍK, Milan. *Vysokoškolská pedagogika*. Praha: Grada, 2012. Pedagogika (Grada). ISBN 978-80-247-4054-6.

SPURNÁ, Miroslava, Lucie RYBOVÁ a Martin KUDLÁČEK. *Participace žáků s tělesným postižením do školní tělesné výchovy*. Aplikované pohybové aktivity v teorii a praxi. Univerzita Palackého v Olomouci. 2010.

ŠTECH, Stanislav. (Ed.): *Stát se učitelem*. Výzkumná zpráva. Praha, Pdf UK 1994.

TROJAN, Václav. *Řízení pedagogického procesu v současné škole*. Praha: Vydavatelství Pedagogické fakulty Univerzity Karlovy. 2017. ISBN 978-80-7290-961-2

VELIKANIČ, Ján. *Skúšanie, hodnotenie a klasifikácia žiakov*. Bratislava: Slovenské pedagogické nakladateľstvo, 1973. Knižnica priateľov pedagogickej literatúry.

VILÍMOVÁ, Vlasta. *Didaktika tělesné výchovy*. Brno: Paido, 2002. Edice pedagogické literatury. ISBN 80-7315-033-6.

ZORMANOVÁ, Lucie. *Obecná didaktika: pro studium a praxi*. Praha: Grada, 2014. Pedagogika (Grada). ISBN 978-80-247-4590-9.

Internetové zdroje

Česká školní inspekce ČR – Založení a činnost České školní inspekce. *Česká školní inspekce ČR – Home* [online]. Copyright © 2019 Česká školní inspekce [cit.10.02.2020]. Dostupné z <https://www.csicr.cz/cz/Zakladni-informace/Zalozeni-a-cinnost-Ceske-skolni-inspekce>

Česká školní inspekce ČR – Plán hlavních úkolů České školní inspekce na školní rok 2019/2020. *Česká školní inspekce ČR – Home* [online]. Copyright © 2019 Česká školní inspekce [cit.10.02.2020]. Dostupné z <https://www.csicr.cz/cz/Dokumenty/Plan-hlavnich-ukolu/Plan-hlavnich-ukolu-2019-2020>

Education at a Glance 2001 – Home – OECD. *OECD.org – OECD* [online]. Copyright © 2019 Organisation for Economic [cit. 04.02.2020]. Dostupné z <http://www.oecd.org/education/skills-beyond-school/educationataglance2001-home.htm>

NÁLEZKOVÁ, Kateřina. Hodnocení žáků v tělesné výchově pohledem učitelů základních a středních škol [online]. Brno, 2019 [cit. 11.03.2020]. Dostupné z: <https://is.muni.cz/th/1xbw2/>. Diplomová práce. Masarykova univerzita, Fakulta sportovních studií. Vedoucí práce Marcela Janíková.

Polák, Jindřich. *Tělesná výchova* [online]. 2007 [cit. 05.02.2020]. Dostupné z http://www.jindrichpolak.wz.cz/skola_tv.php

Statistické ročenky školství výkonové ukazatele. *MŠMT, odbor školské statistiky, analýz a informační strategie* [online]. Copyright ©2019 [cit. 05.03.2020]. Dostupné z <http://toiler.uiv.cz/rocenka/rocenka.asp>

Školský zákon ve znění účinném od 15.2.2019, MŠMT ČR. *MŠMT ČR* [online]. Copyright © 2013 [cit. 20.02.2020]. Dostupné z: <http://www.msmt.cz/dokumenty-3/skolsky-zakon-ve-zneni-ucinnem-od-15-2-2019>

Vymezení Rámcového vzdělávacího programu pro základní vzdělávání v systému kurikulárních dokumentů – DIGIFOLIO. *Domů – DIGIFOLIO* [online]. Dostupné z <https://digifolio.rvp.cz/view/view.php?id=10429>

Zákon o pedagogických pracovnících. Pdf, MŠMT ČR. *MŠMT ČR* [online]. Copyrihgt © 2013 [cit. 20.02.2020]. Dostupné z: <http://www.msmt.cz/file/38850/>

Seznam grafů

Graf 1. Pohlaví VS1	33
Graf 2. Délka praxe VS1	33
Graf 3. Kraj působení VS1	34
Graf 4. Hodnocení 1 VS1	34
Graf 5. Hodnocení 2 VS1	35
Graf 6. Motivace VS1.....	35
Graf 7. Zábavná TV VS1.....	35
Graf 8. Kritéria hodnocení 1 VS1.....	36
Graf 9. Kritéria hodnocení 2 VS1.....	36
Graf 10. Kritéria pro klasifikaci VS1	37
Graf 11. Atletika VS1.....	37
Graf 12. Gymnastika VS1	38
Graf 13. Plavání VS1.....	38
Graf 14. Sportovní hry s míčem VS1	39
Graf 15. Úpoly VS1.....	39
Graf 16. Pohybové hry/netradiční VS1	40
Graf 17. Klasifikace v různých ročnících VS1	40
Graf 18. Výkonnostní tabulky VS1	41
Graf 19. Minimální docházka VS1.....	41
Graf 20. Snížená docházka VS1	42
Graf 21. Známkování 1 VS1	42
Graf 22. Počet známek VS1	43
Graf 23. Známkování 2 VS1	43
Graf 24. Pohlaví VS2	44
Graf 25. Kraj působení VS2	44
Graf 26. Hodnocení 1 VS2	45
Graf 27. Hodnocení 2 VS2	45
Graf 28. Motivace VS2.....	46
Graf 29. Klasifikace a hodnocení na fakultě VS2	46
Graf 30. Zábavná TV VS2.....	46
Graf 31. Kritéria hodnocení 1 VS2.....	47
Graf 32. Kritéria hodnocení 2 VS2.....	47

Graf 33. Kritéria pro klasifikaci VS2	48
Graf 34. Klasifikace v různých ročnících VS2.....	48
Graf 35. Výkonnostní tabulky VS2	49
Graf 36. Minimální docházka VS2.....	49
Graf 37. Snížená docházka VS2	50
Graf 38. Znamkování 1 VS2	50
Graf 39. Počet známek VS2	51
Graf 40. Znamkování 2 VS2	51

Seznam tabulek

Tabulka 1. Pohlaví 1	52
Tabulka 2. Kraj působení.....	52
Tabulka 3. Hodnocení 1.....	52
Tabulka 4. Hodnocení.....	53
Tabulka 5. Motivace	53
Tabulka 6. Zábavná TV	53
Tabulka 7. Kritéria hodnocení 1	53
Tabulka 8. Kritéria hodnocení 2	54
Tabulka 9. Kritéria pro klasifikaci.....	54
Tabulka 10. Klasifikace v různých ročnících	54
Tabulka 11. Výkonnostní tabulky	55
Tabulka 12. Minimální docházka	55
Tabulka 13. Snížená docházka	55
Tabulka 14. Známkování 1	56
Tabulka 15. Počet známek.....	56
Tabulka 16. Známkování 2	56
Tabulka 17. Pohlaví 2.....	57
Tabulka 18. Pedagogická praxe.....	57
Tabulka 19. Hodnocení 1.....	57
Tabulka 20. Hodnocení 2.....	58
Tabulka 21. Motivace	58
Tabulka 22. Zábavná TV	58
Tabulka 23. Kritéria 1.....	58
Tabulka 24. Kritéria 2.....	58
Tabulka 25. Kritéria pro klasifikaci.....	59
Tabulka 26. Atletika	59
Tabulka 27. Gymnastika.....	60
Tabulka 28. Plavání	60
Tabulka 29. Míčové hry.....	60
Tabulka 30. Úpoly	61
Tabulka 31. Pohybové hry.....	61
Tabulka 32. Klasifikace v různých ročnících	61

Tabulka 33. Tabulky.....	62
Tabulka 34. Minimální docházka	62
Tabulka 35. Snížená docházka	62

Přílohy

I. Dotazník pro učitele tělesné výchovy

Vážený učitelé,

ráda bych Vás požádala o vyplnění dotazníku, který bude součástí mé diplomové práce na téma *Postoj učitele k hodnocení a klasifikaci žáků v tělesné výchově na 2. stupni základní školy*. Část dotazníku je převzata z diplomové práce Mgr. Kateřiny Nálezkové (2019). Cílem dotazníku je zjistit rozdíl hodnocení tělesné výchovy učitelů s praxí a budoucích učitelů tělesné výchovy a srovnání hodnocení učitelů tělesné výchovy v Jihomoravském kraji a Středočeském resp. Plzeňském kraji.

Předem děkuji za Váš čas.

Studentka Západočeské univerzity v Plzni, Fakulty pedagogické, Centrum tělesné výchovy a sportu
Bc. Kateřina Langerová

U každé odpovědi zakroužkujte pouze jednu odpověď. Všechny otázky směřují na hodnocení v TĚLESNÉ VÝCHOVĚ.

1) Pohlaví

Muž Žena

2) Jak dlouho trvá Vaše pedagogická praxe?

Do 3 let Do 5let Do 10 let Do 15 let Nad 15let

3) V jakém kraji učíte?

.....

U otázek 4 a 5 můžete vybrat více možností, popřípadě doplňte.

4) Jak by žáci, podle Vás, měli být hodnoceni v TV:

slovně známkou jinak:

5) Jak žáky v TV skutečně hodnotíte:

slovně známkou jinak:

U každé odpovědi zakroužkujte pouze jednu odpověď, popřípadě doplňte.

6) Myslíte si, že hodnocení (slovně, známkou či jinak) je pro žáky v TV motivující:

ano ne

7) Je pro Vás důležité, aby tělesná výchova žáky bavila:

- ano ne (Je důležitý obsah předmětu.)

8) Máte jasně stanovená kritéria svého hodnocení:

- ano ne

9) Jsou žáci s kritérii seznámeni:

- ano ne

10) Seřad'te kritéria pro klasifikaci žáka od nejdůležitějšího po nejméně důležité:

(nejdůležitější = 1, nejméně důležité= 6)

☐ výkon	___	☐ připravenost na výuku (úbor)	___
☐ snaha	___	☐ znalosti (pravidla apod.)	___
☐ zlepšení	___	☐ jiné kritérium.....	___
-

Vyberte hlavní kritérium u jednotlivých sportovních odvětví, které používáte pro klasifikaci.

11) Atletika:

☐ výkon (podle tabulek)	☐ snaha	☐ osobní zlepšení
☐ znalost pravidel	☐ jiné:.....	

12) Gymnastika:

☐ výkon (podle tabulek)	☐ snaha	☐ osobní zlepšení
☐ znalost pravidel	☐ jiné:.....	

13) Plavání:

☐ výkon (podle tabulek)	☐ snaha	☐ osobní zlepšení
☐ znalost pravidel	☐ jiné:.....	

14) Sportovní hry s míčem:

☐ výkon (podle tabulek)	☐ snaha	☐ osobní zlepšení
☐ znalost pravidel	☐ spolupráce	☐ jiné:.....

15) Úpoly:

☐ výkon (podle tabulek)	☐ snaha	☐ osobní zlepšení
☐ znalost pravidel	☐ spolupráce	☐ jiné:.....

16) Pohybové hry/netradiční:

☐ výkon (podle tabulek)	☐ snaha	☐ osobní zlepšení
☐ znalost pravidel	☐ spolupráce	☐ jiné:.....

17) Liší se Vaše kritérium při klasifikaci žáků pro různé ročníky?

- ano ne

18) Používáte tabulky s výkonnostními limity pro hodnocení žáka:

- ano ne někdy

19) Jaká je minimální docházka žáka stanovená Vaší školou pro závěrečnou klasifikaci v TV:

- 80 % 70 % 60 % 50 % jiná:

20) Má snížená docházka žáka do TV vliv na závěrečnou klasifikaci?

- ano ne
-

Doplňující otázky týkající se klasifikace.

21) Kterými známkami v tělesné výchově většinou klasifikujete?

- 1 1-3 1-5 Neznámkuji

22) Kolik známek žák získá během pololetí?

- 1-3 4-8 Více než 8

23) Které známky využíváte při závěrečné klasifikaci?

- 1 1-3 1-5

II. Dotazník pro budoucí učitele tělesné výchovy

Vážení budoucí učitelé,

ráda bych Vás požádala o vyplnění dotazníku, který bude součástí mé diplomové práce na téma *Postoj učitele k hodnocení a klasifikaci žáků v tělesné výchově na 2. stupni základní školy*. Část dotazníku je převzata z diplomové práce Mgr. Kateřiny Nálezkové (2019). Cílem dotazníku je zjistit rozdíl hodnocení tělesné výchovy učitelů s praxí a budoucích učitelů tělesné výchovy a srovnání hodnocení učitelů tělesné výchovy v Jihomoravském kraji a Středočeském resp. Plzeňském kraji.

Předem děkuji za Váš čas.

Studentka Západočeské univerzity v Plzni, Fakulty pedagogické, Centrum tělesné výchovy a sportu
Bc. Kateřina Langerová

U každé odpovědi zakroužkujte pouze jednu odpověď. Všechny otázky směřují na hodnocení v TĚLESNÉ VÝCHOVĚ.

1) Pohlaví

Muž Žena

2) V jakém kraji pravděpodobně budete učit?

.....

U otázek 3 a 4 můžete vybrat více možností, popřípadě doplňte.

3) Jak by žáci, podle Vás, měli být hodnoceni v hodinách TV?

slovně známkou jinak:

4) Jak žáky v TV budete skutečně hodnotit?

slovně známkou jinak:

U každé odpovědi zakroužkujte pouze jednu odpověď, popřípadě doplňte.

5) Myslíte si, že hodnocení (slovně, známkou či jinak) je pro žáky v TV motivující:

ano ne

6) Rozebírali jste někdy v rámci studia na pedagogické fakultě hodnocení a klasifikaci pro hodiny TV?

ano ne

7) Bude pro Vás důležité, aby tělesná výchova žáky bavila:

- ano ne (Je důležitý obsah předmětu.)

8) Budete mít jasně stanovená kritéria svého hodnocení?

- ano ne

9) Budou žáci s kritérii seznámeni?

- ano ne

10) Seřad'te kritéria pro budoucí klasifikaci žáka od nejdůležitějšího po nejméně důležité:

(nejdůležitější = 1, nejméně důležité= 6)

☐ výkon	_____	☐ připravenost na výuku (úbor)	_____
☐ snaha	_____	☐ znalosti (pravidla apod.)	_____
☐ zlepšení	_____	☐ jiné kritérium.....	_____

11) Bude se lišit Vaše kritérium při klasifikaci žáků pro různé ročníky?

- ano ne

12) Budete používat tabulky s výkonnostními limity pro hodnocení žáka?

- ano ne někdy

13) Jaká dle Vašeho názoru bude minimální docházka žáka pro závěrečnou klasifikaci v TV?

- 80 % 70 % 60 % 50 % jiná:

14) Bude mít snížená docházka žáka do hodin TV vliv na závěrečnou klasifikaci?

- ano ne

Doplňující otázky týkající se klasifikace.

15) Kterými známkami v tělesné výchově si myslíte, že budete nejčastěji klasifikovat?

- 1 1-3 1-5 Nebudu známkovat

16) Kolik známek si myslíte, že žák získá během pololetí?

- 1-3 4-8 Více než 8

17) Které známky si myslíte, že budete využívat při závěrečné klasifikaci?

- 1 1-3 1-5

III. Didaktické testy do hodin TV

Didaktický test do hodiny TV 6.-7.třída – Volejbal

Datum:

Zaškrtni správnou odpověď.

Jméno:

1. Kolikrát po sobě smí hráč odehrát míč?
 dvakrát pouze jednou třikrát
2. Kolik odbití smí družstvo k vrácení míče přes síť použít?
 3 5 4
3. Která ze situací je při hře nepovolena?
 házení blok odbití obouruč vrchem
4. Set vyhrává to družstvo, které jako první získá
 25 bodů. 21 bodů. 30 bodů.
5. Která situace není počítána jako dotek míče?
 blok dotek nohou dotek hlavou

Pravda nebo lež?

6. Rozměry volejbalového hřiště jsou 18x9 m.
 pravda lež
7. Horní okraj sítě pro ženy je 2,24 m nad zemí.
 pravda lež
8. Pro utkání má být družstvo složeno nejvýše z patnácti hráčů.
 pravda lež
9. Při přeletu sítě se jí míč může dotknout.
 pravda lež
10. V utkání vítězí družstvo, které dosáhne tří setů.
 pravda lež

Doplň.

11. Napiš jméno známého českého volejbalisty/volejbalistky:

.....

12. Níže načrtni volejbalové hřiště.

Zaškrtni správnou odpověď.

Jméno:

1. Kolikrát po sobě smí hráč odehrát míč?
 dvakrát **pouze jednou** třikrát
2. Kolik odbití smí družstvo k vrácení míče přes síť použít?
 3 5 4
3. Která ze situací není při hře povolena?
 házení blok odbití obouruč vrchem
4. Set vyhrává to družstvo, které jako první získá
 25 bodů. 21 bodů. 30 bodů.
5. Která situace není počítána jako dotek míče?
 blok dotek nohou dotek hlavou

Pravda nebo lež?

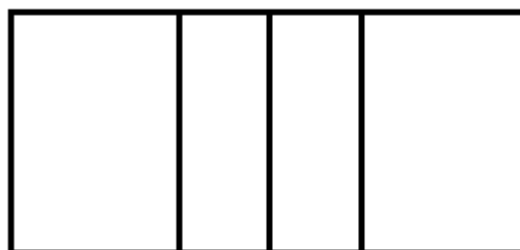
6. Rozměry volejbalového hřiště jsou 18x9 m.
 pravda lež
7. Horní okraj sítě pro ženy je 2,24 m nad zemí.
 pravda lež
8. Pro utkání má být družstvo složeno nejvýše z patnácti hráčů.
 pravda **lež**
9. Při přeletu sítě se jí míč může dotknout.
 pravda lež
10. V utkání vítězí družstvo, které dosáhne tří setů.
 pravda lež

Doplň.

11. Napiš jméno známého českého volejbalisty/volejbalistky:

Markéta Sluková

12. Níže načrtni volejbalové hřiště.

Zaškrtni správnou odpověď.

Jméno:

1. Jaké jsou rozměry volejbalového hřiště?
 20x10 m 18x9 m 12x6 m
2. Jak vysoko je horní okraj sítě pro ženy?
 2,24 m 2,42 m 2 m
3. Pro utkání má být družstvo složeno nejvýše z:
 patnácti hráčů deseti hráčů dvanácti hráčů
4. Set vyhrává to družstvo, které jako první získá
 25 bodů. 21 bodů. 30 bodů.
5. V utkání vítězí družstvo, které vyhrálo.....
 jeden set. pět setů. tři sety.

Pravda nebo lež?

6. Hráč smí odbít míč dvakrát po sobě.
 pravda lež
7. Každé družstvo je k vrácení míče přes síť oprávněno použít maximálně pět odbítí.
 pravda lež
8. Míč může být chycen a / nebo hozen.
 pravda lež
9. Při přeletu sítě se jí míč může dotknout.
 pravda lež
10. Dotek míče při bloku není započítán jako odbítí družstva
 pravda lež

Doplň.

11. Napiš jméno známého zahraničního volejbalisty/volejbalistky:
.....
12. Napiš jméno známého českého volejbalisty/volejbalistky:
.....
13. Níže načrtni volejbalové hřiště, připiš rozměry.

Zaškrtni správnou odpověď.

Jméno:

1. Jaké jsou rozměry volejbalového hřiště?
 20x10 m **18x9 m** 12x6 m
2. Jak vysoko je horní okraj sítě pro ženy?
 2,24 m 2,42 m 2 m
3. Pro utkání má být družstvo složeno nejvýše z:
 patnácti hráčů deseti hráčů **dvanácti hráčů**
4. Set vyhrává to družstvo, které jako první získá
 25 bodů. 21 bodů. 30 bodů.
5. V utkání vítězí družstvo, které vyhrálo.....
 jeden set. pět setů. **tři sety.**

Pravda nebo lež?

6. Hráč smí odbít míč dvakrát po sobě.
 pravda **lež**
7. Každé družstvo je k vrácení míče přes síť oprávněno použít maximálně pět odbítí.
 pravda **lež**
8. Míč může být chycen a / nebo hozen.
 pravda **lež**
9. Při přeletu sítě se jí míč může dotknout.
 pravda lež
10. Dotek míče při bloku není započítán jako odbítí družstva
 pravda lež

Doplň.

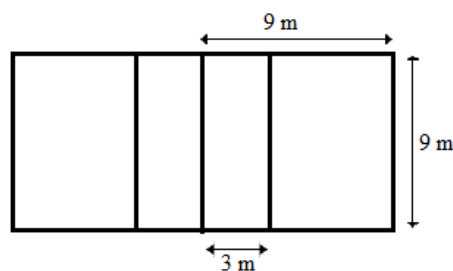
11. Napiš jméno známého zahraničního volejbalisty/volejbalistky:

Charles Frederick Kiraly

12. Napiš jméno známého českého volejbalisty/volejbalistky:

Helena Havelková

13. Níže načrtni volejbalové hřiště, připiš rozměry.

Zaškrtni správnou odpověď.

Jméno:

1. Na jaké části je rozloženo basketbalové utkání?
 3 x 20 min 2 x 45 min 4 x 10 min
2. Pro utkání má být družstvo složeno nejvýše z:
 patnácti hráčů deseti hráčů dvanácti hráčů
3. Kdo může žádat o oddechový čas?
 trenér rozhodčí divák
4. Jak se nazývá nedovolený pohyb nohou, když hráč drží míč?
 rozskok driblík kroky
5. Jak se nazývá městská forma basketbalu, která se hraje na jeden koš?
 košíková streetball handball

Pravda nebo lež?

6. Rozměry basketbalového hřiště jsou 28 x 15 m.
 pravda lež
7. Obě družstva během utkání mají na hřišti po 7 hráčích.
 pravda lež
8. Přestávka mezi poločasy utkání trvá 5 minut.
 pravda lež
9. Když hráč odrazí míč rukou (rukama) směrem ke koši soupeře, jde o dorážení.
 pravda lež
10. Rozskok je situace, když rozhodčí vyhodí míč mezi dva protihráče.
 pravda lež

Doplň.

11. Napiš jméno známého zahraničního basketbalisty/basketbalistky:

.....

12. Napiš jméno známého českého basketbalisty/basketbalistky:

.....

Zaškrtni správnou odpověď.

Jméno:

1. Na jaké části je rozloženo basketbalové utkání?
 3 x 20 min 2 x 45 min **4 x 10 min**
2. Pro utkání má být družstvo složeno nejvýše z:
 patnácti hráčů deseti hráčů **dvanácti hráčů**
3. Kdo může žádat o oddechový čas?
 trenér rozhodčí divák
4. Jak se nazývá nedovolený pohyb nohou, když hráč drží míč?
 rozskok driblík **kroky**
5. Jak se nazývá městská forma basketbalu, která se hraje na jeden koš?
 košíková **streetball** handball

Pravda nebo lež?

6. Rozměry basketbalového hřiště jsou 28 x 15 m.
 pravda lež
7. Obě družstva během utkání mají na hřišti po 7 hráčích.
 pravda **lež**
8. Přestávka mezi poločasy utkání trvá 5 minut.
 pravda **lež**
9. Když hráč odrazí míč rukou (rukama) směrem ke koši soupeře, jde o dorážení.
 pravda lež
10. Rozskok je situace, když rozhodčí vyhodí míč mezi dva protihráče.
 pravda lež

Doplň.

11. Napiš jméno známého zahraničního basketbalisty/basketbalistky:

Joakim-Simon Noah

12. Napiš jméno známého českého basketbalisty/basketbalistky:

Eva Vítečková

Zaškrtni správnou odpověď.

Jméno:

1. Jaké jsou rozměry basketbalového hřiště?
 28x15 m 18x9 m 25x15 m
2. Pro utkání má být družstvo složeno nejvýše z:
 patnácti hráčů deseti hráčů dvanácti hráčů
3. Kolik hráčů každého družstva může být během hrací doby na hřišti?
 sedm hráčů pět hráčů deset hráčů
4. Jak dlouho trvá přestávka mezi poločasy utkání?
 2 minuty 20 minut. 15 minut.
5. Označ správný pojem k této definici: Hráč odrazí míč rukou (rukama) směrem ke koši soupeře.
 Dorážení Zaražení Hod na koš z trestného hodu

Pravda nebo lež?

6. Utkání se skládá ze 4 období po 15 minutách.
 pravda lež
7. Je-li stav utkání na konci čtvrtého období nerozhodný, utkání bude pokračovat tolika prodlouženími po 5 minutách, kolik bude potřeba k rozhodnutí utkání.
 pravda lež
8. Hráč, který vhazuje, může míč hodit přímo do koše
 pravda lež
9. Pouze trenér nebo asistent mají právo požádat o oddechový čas.
 pravda lež
10. Kroky jsou nedovolený pohyb jedné nohy nebo obou nohou, zatímco hráč drží živý míč na hřišti.
 pravda lež

Doplň.

11. Napiš jméno známého zahraničního basketbalisty/basketbalistky:

.....

12. Napiš jméno známého českého basketbalisty/basketbalistky:

.....

Zaškrtni správnou odpověď.

Jméno:

1. Jaké jsou rozměry basketbalového hřiště?
 28x15 m 18x9 m 25x15 m
2. Pro utkání má být družstvo složeno nejvýše z:
 patnácti hráčů deseti hráčů **dvanácti hráčů**
3. Kolik hráčů každého družstva může být během hrací doby na hřišti?
 sedm hráčů **pět hráčů** deset hráčů
4. Jak dlouho trvá přestávka mezi poločasy utkání?
 2 minuty **20 minut** 15 minut
5. Označ správný pojem k této definici: Hráč odrazí míč rukou (rukama) směrem ke koši soupeře.
 Dorážení Zaražení Hod na koš z trestného hodů

Pravda nebo lež?

6. Utkání se skládá ze 4 období po 15 minutách.
 pravda **lež**
7. Je-li stav utkání na konci čtvrtého období nerozhodný, utkání bude pokračovat tolika prodlouženími po 5 minutách, kolik bude potřeba k rozhodnutí utkání.
 pravda lež
8. Hráč, který vhazuje, může míč hodit přímo do koše
 pravda **lež**
9. Pouze trenér nebo asistent mají právo požádat o oddechový čas.
 pravda lež
10. Kroky jsou nedovolený pohyb jedné nohy nebo obou nohou, zatímco hráč drží živý míč na hřišti.
 pravda **lež**

Doplň.

11. Napiš jméno známého zahraničního basketbalisty/basketbalistky:
Michael Jordan
12. Napiš jméno známého českého basketbalisty/basketbalistky:
Tomáš Satoranský

Zaškrtni správnou odpověď.

Jméno:

1. Jaká je doba hry?
 2 x 40 min 4 x 20 min 2 x 45 min
2. Jakým způsobem dává rozhodčí najevo napomenutí hráče?
 žlutou kartou červenou kartou slovně
3. Které označení je označení pro Mezinárodní fotbalovou asociaci?
 ČBF FIFA FA
4. Jaký tvar má fotbalové hřiště?
 obdélník čtverec kruh
5. Jak se nazývá způsob zahájení hry?
 přímý volný kop pokutový kop výkop

Pravda nebo lež?

6. Hráč, který byl vystřídán, se v tomtéž utkání může znovu zúčastnit hry.
 pravda lež
7. Pokud hráč plivne na soupeře nebo na jinou osobu, rozhodčí pravděpodobně hráče vyloučí zvednutím červené karty.
 pravda lež
8. Z každého týmu zápas může hrát celkem dvanáct hráčů.
 pravda lež
9. Rozhodčí nastaví každý poločas o dobu, která byla promeškána.
 pravda lež
10. Dotek míče rukou je povolen.
 pravda lež

Doplň.

11. Napiš jméno známého zahraničního fotbalisty/fotbalistky:

.....

12. Napiš jméno známého českého fotbalisty/fotbalistky:

.....

13. Níže načrtni fotbalové hřiště.

Zaškrtni správnou odpověď.

Jméno:

1. Jaká je doba hry?
 2 x 40 min 4 x 20 min **2 x 45 min**
2. Jakým způsobem dává rozhodčí najevo napomenutí hráče?
 žlutou kartou červenou kartou slovně
3. Které označení je označení pro Mezinárodní fotbalovou asociaci?
 ČBF **FIFA** FA
4. Jaký tvar má fotbalové hřiště?
 obdélník čtverec kruh
5. Jak se nazývá způsob zahájení hry?
 přímý volný kop pokutový kop **výkop**

Pravda nebo lež?

6. Hráč, který byl vystřídán, se v tomtéž utkání může znovu zúčastnit hry.
 pravda **lež**
7. Pokud hráč plivne na soupeře nebo na jinou osobu, rozhodčí pravděpodobně hráče vyloučí zvednutím červené karty.
 pravda lež
8. Z každého týmu zápas může hrát celkem dvanáct hráčů.
 pravda **lež**
9. Rozhodčí nastaví každý poločas o dobu, která byla promeškána.
 pravda lež
10. Dotek míče rukou je povolen.
 pravda **lež**

Doplň.

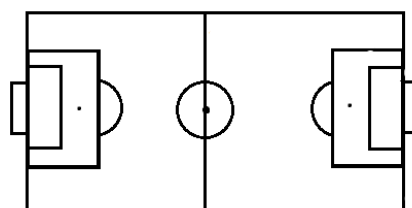
11. Napiš jméno známého zahraničního fotbalisty/fotbalistky:

Cristiano Ronaldo

12. Napiš jméno známého českého fotbalisty/fotbalistky:

Pavel Horváth

13. Níže načrtni fotbalové hřiště.

Zaškrtni správnou odpověď.

Jméno:

1. Jaká je doba hry?
 2 x 40 min 4 x 20 min 2 x 45 min
2. Kolik hráčů každého družstva může být během hrací doby na hřišti?
 15 + 1 10 + 1 9 + 1
3. Klesne-li v průběhu utkání počet hráčů jednoho družstva definitivně pod sedm...
 hra pokračuje je družstvu udělen trest rozhodčí utkání ukončí
4. Branka platí pokud...
 se míč dotkl brankové čáry. míč přešel celým objemem přes brankovou čáru.
5. V utkání vítězí družstvo, které
 vstřelilo více branek. nedostalo žádný gól. dalo více než 5 branek.

Pravda nebo lež?

6. Rozhodčí musí být o střídání hráčů předem informován.
 pravda lež
7. Ofsajdová pozice znamená, že se hráč nachází na soupeřově polovině, blíže soupeřově brance než míč i než předposlední hráč soupeře.
 pravda lež
8. Poločasová přestávka trvá 15 minut.
 pravda lež
9. Hráč provádějící pokutový kop musí být jasně a zřetelně určen.
 pravda lež
10. Dotek míče rukou je povolen.
 pravda lež

Doplň.

11. Napiš jméno známého zahraničního fotbalisty/fotbalistky:

.....

12. Napiš jméno známého českého fotbalisty/fotbalistky:

.....

13. Níže načrtni a popiš fotbalové hřiště.

Zaškrtni správnou odpověď.

Jméno:

1. Jaká je doba hry?
 2 x 40 min 4 x 20 min **2 x 45 min**
2. Kolik hráčů každého družstva může být během hrací doby na hřišti?
 15 + 1 **10 + 1** 9 + 1
3. Klesne-li v průběhu utkání počet hráčů jednoho družstva definitivně pod sedm...
 hra pokračuje. je družstvu udělen trest. **rozhodčí utkání ukončí.**
4. Branka platí pokud...
 se míč dotkl brankové čáry. **míč přešel celým objemem přes brankovou čáru.**
5. V utkání vítězí družstvo, které
 vstřelilo více branek. nedostalo žádnou branku. dalo více než 5 branek.

Pravda nebo lež?

6. Rozhodčí musí být o střídání hráčů předem informován.
 pravda **lež**
7. Ofsajdová pozice znamená, že se hráč nachází na soupeřově polovině, blíže soupeřově brance než míč i než předposlední hráč soupeře.
 pravda lež
8. Poločasová přestávka trvá 15 minut.
 pravda lež
9. Hráč provádějící pokutový kop musí být jasně a zřetelně určen.
 pravda lež
10. Dotek míče rukou je povolen.
 pravda **lež**

Doplň.

11. Napiš jméno známého zahraničního fotbalisty/fotbalistky:

Lionel Messi

12. Napiš jméno známého českého fotbalisty/fotbalistky:

Petr Čech

13. Níže načrtni a popiš fotbalové hřiště.

Zaškrtni správnou odpověď.

Jméno:

1. Který z běhů se NEstartuje z nízkého startu.
 100 m 200 m 800 m
2. Který nejdelší běh je považován za sprint?
 100 m 400 m 1500 m
3. Kolik pokusů na všech výškách při skoku vysokém má každý závodník?
 3 2 1
4. Z čeho se při skoku dalekém závodníci odrážejí?
 z místa z břevna z pásma
5. Kolik přibližně váží kriketový míček?
 150 g 1000 g 2 kg

Pravda nebo lež?

6. Atletika patří mezi nejstarší sportovní odvětví vůbec
 pravda lež
7. První olympijské hry v Olympii se konaly v roce 776 př.n.l.
 pravda lež
8. Jarmila Kratochvílová drží světový rekord na 1500 m.
 pravda lež
9. Při běžeckých disciplínách do 400 m není dovoleno přebíhat z dráhy do dráhy.
 pravda lež
10. Jedním z tradičních překážkových běhů je 500 m př.
 pravda lež

Doplň.

11. Napiš jméno známého zahraničního atleta/atletky:

.....

Přiřaď disciplíny známých českých atletů.

12. Jarmila Kratochvílová	a. desetiboj
13. Roman Šebrle	b. vrh koulí
14. Jan Železný	c. hod oštěpem
15. Helena Fibingerová	d. 800 m

Zaškrtni správnou odpověď.

Jméno:

1. Který z běhů se NEstartuje z nízkého startu.
 100 m 200 m **800 m**
2. Který nejdelší běh je považován za sprint?
 100 m **400 m** 1500 m
3. Kolik pokusů na všech výškách při skoku vysokém má každý závodník?
 3 2 1
4. Z čeho se při skoku dalekém závodníci odrážejí?
 z místa **z břevna** z pásma
5. Kolik přibližně váží kriketový míček?
 150 g 1000 g 2 kg

Pravda nebo lež?

6. Atletika patří mezi nejstarší sportovní odvětví vůbec
 pravda lež
7. První olympijské hry v Olympii se konaly v roce 776 př.n.l.
 pravda lež
8. Jarmila Kratochvílová drží světový rekord na 1500 m.
 pravda **lež**
9. Při běžeckých disciplínách do 400 m není dovoleno přebíhat z dráhy do dráhy.
 pravda lež
10. Jedním z tradičních překážkových běhů je 500 m př.
 pravda **lež**

Doplň.

11. Napiš jméno známého zahraničního atleta/atletky:

Yelena Isinbayeva

Přiřaď disciplíny známých českých atletů.

12. Jarmila Kratochvílová	_____	a. desetiboj
13. Roman Šebrle	_____	b. vrh koulí
14. Jan Železný	_____	c. hod oštěpem
15. Helena Fibingerová	_____	d. 800 m

Zaškrtni správnou odpověď.

Jméno:

1. Ve kterém roce se v Olympii konaly první olympijské hry?
 393 n.l. 885 př.n.l. 776 př.n.l.
2. Který z uvedených běhů se běží celý v dráze?
 400 m 800 m 4x400 m
3. Jakým časem zaběhla Jarmila Kratochvílová nejrychleji 800 m (SR)?
 2:05,34 1:53,28 1:40,91
4. Kolik gramů váží ženský oštěp?
 600 800 450
5. Který překážkový běh se tradičně na závodech NEběhá?
 3000 m.př. 110 m př. 500 m př.

Pravda nebo lež?

6. Každý závodník při skoku vysokém má na všech výškách pouze jeden pokus.
 pravda lež
7. Běh 800 m se startuje z nízkého startu.
 pravda lež
8. Při skoku dalekém se závodníci odrážejí z břevna.
 pravda lež
9. Koule pro vrh koulí ženy váží 4 kg.
 pravda lež
10. Kolík při předávce štafetového běhu může být hozen.
 pravda lež

Doplň.

11. Napiš jméno známého zahraničního atleta/atletky:

.....

Přiřaď disciplíny známých českých atletů.

12. Emil Zátopek	a. desetiboj
13. Tomáš Dvořák	b. hod oštěpem
14. Barbora Špotáková	c. 5 000 m
15. Věra Cechlová–Pospíšilová	d. hod diskem

Zaškrtni správnou odpověď.

Jméno:

1. Ve kterém roce se v Olympii konaly první olympijské hry?
 393 n.l. 885 př.n.l. **776 př.n.l.**
2. Který z uvedených běhů se běží celý v dráze?
 400 m 800 m 4x400 m
3. Jakým časem zaběhla Jarmila Kratochvílová nejrychleji 800 m (SR)?
 2:05,34 **1:53,28** 1:40,91
4. Kolik gramů váží ženský oštěp?
 600 800 450
5. Který překážkový běh se tradičně na závodech NEběhá?
 3000 m.př. 110 m př. **500 m př.**

Pravda nebo lež?

6. Každý závodník při skoku vysokém má na všech výškách pouze jeden pokus.
 pravda **lež**
7. Běh 800 m se startuje z nízkého startu.
 pravda **lež**
8. Při skoku dalekém se závodníci odrážejí z břevna.
 pravda lež
9. Koule pro vrh koulí ženy váží 4 kg.
 pravda lež
10. Kolík při předávce štafetového běhu může být hozen.
 pravda **lež**

Doplň.

11. Napiš jméno známého zahraničního atleta/atletky:

Usain Bolt

Přiřaď disciplíny známých českých atletů.

1. Emil Zátopek	_____	a. desetiboj
2. Tomáš Dvořák	_____	b. hod oštěpem
3. Barbora Špotáková	_____	c. 5 000 m
4. Věra Cechlová–Pospíšilová	_____	d. hod diskem

Zaškrtni správnou odpověď.

1. Od kterého roku se na OH účastní sportovní gymnastiky ženy?
 1988 1928 1896
2. Které cvičební prvky nepatří do cvičení na bradlech/hrazdě?
 skrčka výmyk sešín
3. Které nářadí nepatří do gymnastických závodních nářadí?
 hrazda kruhy švédská bedna
4. Co se při hodnocení sestav hodnotí?
 obtížnosti a kvalita dres výběr prvků
5. Který sport zahrnuje soutěže jednotlivců, párů i skupin?
 moderní gymnastika sportovní aerobik sportovní gymnastika

Pravda nebo lež?

6. Sportovní gymnastika je sportovní odvětví, při němž jednotliví závodníci předvádějí silové nebo švihové prvky.
 pravda lež
7. Při závodění není povoleno houpání kruhů.
 pravda lež
8. Po pádu závodník prvek opakuje.
 pravda lež
9. Jedním z gymnastických náčiní pro moderní gymnastiku je míč.
 pravda lež
10. Na nářadí kůň na šíř závodí ženy i muži.
 pravda lež

Doplň.

11. Napiš jméno známého gymnasty/gymnastky

.....

Zaškrtni správnou odpověď.

1. Od kterého roku se na OH účastní sportovní gymnastiky ženy?
 1988 **1928** 1896
2. Které gymnastické prvky nepatří do cvičení na bradlech/hrazdě?
 skrčka výmyk sešín
3. Které náradí nepatří do gymnastických závodních náradí?
 hrazda kruhy **švédská bedna**
4. Co se při hodnocení sestav hodnotí?
 obtížnosti a kvalita dres výběr prvků
5. Který sport zahrnuje soutěže jednotlivců, párů i skupin?
 moderní gymnastika **sportovní aerobik** sportovní gymnastika

Pravda nebo lež?

6. Sportovní gymnastika je sportovní odvětví, při němž jednotliví závodníci předvádějí silové nebo švihové prvky.
 pravda lež
7. Při závodění na kruzích není povoleno houpání kruhů, nebo jejich překřížení.
 pravda lež
8. Po pádu závodník prvek opakuje.
 pravda **lež**
9. Jedním z gymnastických náčiní pro moderní gymnastiku je míč.
 pravda lež
10. Na náradí kůň na šíř závodí ženy i muži.
 pravda **lež**

Doplň.

11. Napiš jméno známého gymnasty/gymnastky

Věra Čáslavská

Zaškrtni správnou odpověď.

1. V kterém roce byla sportovní gymnastika zařazena mezi olympijské sporty?
 1988 1928 1896
2. Na kterém nářadí nezávodí ženy?
 kladina prostná kůň na šíř
3. Které náčiní nepatří do moderní gymnastiky?
 stuha tyč míč
4. Do které disciplíny patří gymnastický prvek výmyk?
 hrazda přeskok prostná
5. Který z gymnastických sportů patří do olympijských?
 skoky na trampolíně teamgym akrobatický rokenrol

Pravda nebo lež?

6. Po pádu závodník prvek opakuje.
 pravda lež
7. Kladina je výhradně ženská disciplína.
 pravda lež
8. Koza je jednou ze závodních nářadí.
 pravda lež
9. Moderní gymnastika se stala olympijským sportem v roce 1984.
 pravda lež
10. Ve sportovním aerobiku závodí pouze páry.
 pravda lež

Doplň.

11. Napiš jméno známého gymnasty/gymnastky
Simone Biles

Zaškrtni správnou odpověď.

1. V kterém roce byla sportovní gymnastika zařazena mezi olympijské sporty?
 1988 1928 **1896**
2. Na kterém nářadí nezávodí ženy?
 kladina prostná **kůň na šíř**
3. Které náčiní nepatří do moderní gymnastiky?
 stuha **tyč** míč
4. Do které disciplíny patří gymnastický prvek výmyk?
 hrazda přeskok prostná
5. Který z gymnastických sportů patří do olympijských?
 skoky na trampolíně teamgym akrobatický rokenrol

Pravda nebo lež?

6. Po pádu závodník prvek opakuje.
 pravda **lež**
7. Kladina je výhradně ženská disciplína.
 pravda lež
8. Koza je jednou ze závodních nářadí.
 pravda **lež**
9. Moderní gymnastika se stala olympijským sportem v roce 1984.
 pravda lež
10. Ve sportovním aerobiku závodí pouze páry.
 pravda **lež**

Doplň.

11. Napiš jméno známého gymnasty/gymnastky
Simone Biles

Zaškrtni správnou odpověď.

1. Jak můžeme nazvat úpoly jiným způsobem?
 bojový sport karate sebeobrana
2. Jak se nazývá „uniforma“ pro bojové území?
 dres župan kimono
3. V kterém sportu je cílem soupeře položit na lopatky nebo zvítězit bodovou převahou.
 MMA zápas JUDO
4. Co to jsou tatami?
 sportovní podlahy uniforma na JUDO uniforma na karate
5. Co je hlavním cílem sebeobrany žen?
 splnění nějakého úkolu odvrácení hrozby sexuálně motivovaného násilí

Pravda nebo lež?

6. Úpolový sport je tělesné aktivita, při kterém dochází ke kontaktu s protivníkem.
 pravda lež
7. JUDO je čínský styl bojového umění.
 pravda lež
8. Aikido preferuje způsob života prostřednictvím harmonie s přírodou
 pravda lež
9. Sebeobrana může být rozdělena do dvou základních skupin: osobní a profesní.
 pravda lež
10. Při bojovém umění karate se používají rychlé kopy a údery.
 pravda lež

Doplň.

11. Napiš jméno známého bojovníka/bojovnice.

Zaškrtni správnou odpověď.

1. Jak můžeme nazvat úpoly jiným způsobem?
 bojové sporty karate sebeobrana
2. Jak se nazývá „uniforma“ pro bojové území?
 dres župan **kimono**
3. V kterém sportu je cílem soupeře položit na lopatky nebo zvítězit bodovou převahou.
 MMA **zápas** JUDO
4. Co to jsou tatami?
 sportovní podlahy uniforma na JUDO uniforma na karate
5. Co je hlavním cílem sebeobrany žen?
 splnění nějakého úkolu **odvrácení hrozby sexuálně motivovaného násilí**

Pravda nebo lež?

6. Úpolový sport je tělesná aktivita, při které dochází ke kontaktu s protivníkem.
 pravda lež
7. JUDO je čínský styl bojového umění.
 pravda **lež**
8. Aikido preferuje způsob života prostřednictvím harmonie s přírodou.
 pravda lež
9. Sebeobrana může být rozdělena do dvou základních skupin: osobní a profesní.
 pravda lež
10. Při bojovém umění karate se používají rychlé kopy a údery.
 pravda lež

Doplň.

11. Napiš jméno známého bojovníka/bojovnice.

Karlos Vémola

Zaškrtni správnou odpověď.

1. Jak můžeme nazvat úpoly jiným způsobem?
 bojový sport karate sebeobrana
2. Jak se nazývá styl japonského bojového umění?
 MMA zápas JUDO
3. V kterém sportu je cílem soupeře položit na lopatky nebo zvítězit bodovou převahou.
 MMA zápas JUDO
4. Které z bojových umění preferuje způsob života prostřednictvím harmonie s přírodou?
 aikido zápas karate
5. Jakým způsobem může být rozdělena sebeobrana?
 ženy a muži policie a armáda osobní a profesní

Pravda nebo lež?

6. Základní podstatou úpolů je simulace skutečného boje pomocí určených pravidel.
 pravda lež
7. Uniforma pro bojové sporty se nazývá kimono.
 pravda lež
8. Cílem sebeobrany žen je odvrácení hrozby sexuálně motivovaného násilí
 pravda lež
9. Při bojovém umění karate se používají převážně údery.
 pravda lež
10. MMA patří do olympijských sportů.
 pravda lež

Doplň.

11. Napiš jméno známého zápasníka/zápasnice.

Zaškrtni správnou odpověď.

1. Jak můžeme nazvat úpoly jiným způsobem?
 bojový sport karate sebeobrana
2. Jak se nazývá styl japonského bojového umění?
 MMA zápas **JUDO**
3. V kterém sportu je cílem soupeře položit na lopatky nebo zvítězit bodovou převahou.
 MMA **zápas** JUDO
4. Které z bojových umění preferuje způsob života prostřednictvím harmonie s přírodou?
 aikido zápas **karate**
5. Jakým způsobem může být rozdělena sebeobrana?
 ženy a muži policie a armáda **osobní a profesní**

Pravda nebo lež?

6. Základní podstatou úpolů je simulace skutečného boje pomocí určených pravidel.
 pravda lež
7. Uniforma pro bojové sporty se nazývá kimono.
 pravda lež
8. Cílem sebeobrany žen je odvrácení hrozby sexuálně motivovaného násilí
 pravda lež
9. Při bojovém umění karate se používají převážně údery.
 pravda **lež**
10. MMA patří do olympijských sportů.
 pravda **lež**

Doplň.

11. Napiš jméno známého zápasníka/zápasnice.

Lukáš Krpálek

Zaškrtni správnou odpověď.

Jméno:

1. Jaký styl běžkování je rychlejší?
 klasika bruslení
2. Jaké jsou základní stoupací vosky na běžky?
 zelený, modrý, červený, fialový bílý, zelený, oranžový, červený
3. Co patří do výstroje na sjezdové lyže?
 lyže hole boty
4. Co nepatří do ochranných prostředků?
 lyžařské brýle lyžařská přilba boty
5. Co je to carvingový oblouk?
 oblouk řezaný, bez smyku oblouk se smykem oblouk v pluhu

Pravda nebo lež?

6. Radius lyže je geometrický údaj o "vykrojení" boku lyží.
 pravda lež
7. Základní rozdíl mezi bruslením a klasikou na běžkách je, že při klasice se odrážíme z hrany.
 pravda lež
8. Ochranné prostředky patří do výstroje na lyžování.
 pravda lež
9. Začátečník by si měl na sjezdové lyžování pořídit co nejtvrdší lyže.
 pravda lež
10. Správná výška hole pro sjezdové lyžování - ve stoje při úchopu obrácené hole pod kroužkem má být předloktí vodorovné,
 pravda lež

Doplň.

11. Napiš jméno známého lyžaře/lyžařky.
.....
12. Napiš jméno známého běžkaře/běžkařky.
.....
13. Napiš jméno známého biatlonisty/biatlonistky.
.....

Zaškrtni správnou odpověď.

Jméno:

1. Jaký styl běžkování je rychlejší?
 klasika **bruslení**
2. Jaké jsou základní stoupací vosky na běžky?
 zelený, modrý, červený, fialový bílý, zelený, oranžový, červený
3. Co patří do výstroje na sjezdové lyže?
 lyže hole **boty**
4. Co nepatří do ochranných prostředků?
 lyžařské brýle lyžařská přilba **boty**
5. Co je to carvingový oblouk?
 oblouk řezaný, bez smyku oblouk se smykem oblouk v pluhu

Pravda nebo lež?

6. Radius lyže je geometrický údaj o "vykrojení" boku lyží.
 pravda lež
7. Základní rozdíl mezi bruslením a klasikou na běžkách je, že při klasice se odrážíme z hrany.
 pravda **lež**
8. Ochranné prostředky patří do výstroje na lyžování.
 pravda lež
9. Začátečník by si měl na sjezdové lyžování pořídit co nejtvrdší lyže.
 pravda **lež**
10. Správná výška hole pro sjezdové lyžování - ve stoje při úchopu obrácené hole pod kroužkem má být předloktí vodorovné,
 pravda lež

Doplň.

11. Napiš jméno známého sjezdaře/sjezdařky.
Ester Ledecká
12. Napiš jméno známého běžkaře/běžkařky.
Kateřina Neumannová
13. Napiš jméno známého biatlonisty/biatlonistky.
Markéta Davidová

Zaškrtni správnou odpověď.

1. Kdy se stalo plavání olympijským sportem?
 1896 1900 1964
2. Co patří do nadlehčovacích pomůcek?
 puk plavecká deska plavecké brýle
3. Co je hlavním cílem při hře vodní pólo?
 dopravení míče do koše dopravení míče do branky dopravení puku do koše
4. Který plavecký způsob je nejrychlejší?
 kraul prsa znak
5. Který z plaveckých způsobů je nejmladší?
 motýl prsa znak

Pravda nebo lež?

6. Při plaveckém stylu znak se lokty nesmí dostat nad hladinu.
 pravda lež
7. Hnací sílu při plavání způsobují vlny.
 pravda lež
8. Sportovní plavání je zaměřeno na výkon.
 pravda lež
9. Plavecký způsob, který se plave v poloze na zádech se nazývá prsa.
 pravda lež
10. U plaveckého způsobu prsa se nohy viditelně skrčují.
 pravda lež

Doplň.

11. Napiš jméno známého plavce/plavkyně.

.....

Zaškrtni správnou odpověď.

1. Kdy se stalo plavání olympijským sportem?
 1896 1900 1964
2. Co patří do nadlehčovacích pomůcek?
 puk **plavecká deska** plavecké brýle
3. Co je hlavním cílem při hře vodní pólo?
 dopravení míče do koše **dopravení míče do branky** dopravení puku do koše
4. Který plavecký způsob je nejrychlejší?
 kraul prsa znak
5. Který z plaveckých způsobů je nejmladší?
 motýl prsa znak

Pravda nebo lež?

6. Při plaveckém stylu znak se lokty nesmí dostat nad hladinu.
 pravda **lež**
7. Hnací sílu při plavání způsobují vlny.
 pravda **lež**
8. Sportovní plavání je zaměřeno na výkon.
 pravda lež
9. Plavecký způsob, který se plave v poloze na zádech se nazývá prsa.
 pravda **lež**
10. U plaveckého způsobu prsa se nohy viditelně skrčují.
 pravda lež

Doplň.

11. Napiš jméno známého plavce/plavkyně.

Petr Adamec

Zaškrtni správnou odpověď.

1. Co způsobuje hnací sílu při plavání?
 paže a nohy jen nohy vlny
2. Při kterém plaveckém stylu musí lokty zůstat vždy pod hladinou?
 motýl prsa kraul
3. Na co se zaměřuje sportovní plavání?
 na výkon na znalost pl. stylů na zdraví
4. Jak se nazývá plavecký způsob, který se plave v poloze na zádech?
 prsa kraul znak
5. U kterého plaveckého způsobu se nohy viditelně skrčují?
 prsa kraul znak

Pravda nebo lež?

6. Plavání bylo poprvé zařazeno do OH v Athénách 1986.
 pravda lež
7. Hlavním cílem při hře vodní pólo je dopravení míče do soupeřova koše.
 pravda lež
8. Prsa jsou nejrychlejším plaveckým způsobem.
 pravda lež
9. Nejmladším plaveckým způsobem je znak.
 pravda lež
10. Při startovním skoku jsou palce zaklesnuty za okraj.
 pravda lež

Doplň.

11. Napiš jméno známého plavce/plavkyně.

.....

Zaškrtni správnou odpověď.

1. Co způsobuje hnací sílu při plavání?
 paže a nohy jen nohy vlny
2. Při kterém plaveckém stylu musí lokty zůstat vždy pod hladinou?
 motýl **prsa** kraul
3. Na co se zaměřuje sportovní plavání?
 na výkon na znalost pl. způsobů na zdraví člověka
4. Jak se nazývá plavecký způsob, který se plave v poloze na zádech?
 prsa kraul **znak**
5. U kterého plaveckého způsobu se nohy viditelně skrčují?
 prsa kraul znak

Pravda nebo lež?

6. Plavání bylo poprvé zařazeno do OH v Athénách 1986.
 pravda lež
7. Hlavním cílem při hře vodní pólo je dopravení míče do soupeřova koše.
 pravda **lež**
8. Prsa jsou nejrychlejším plaveckým způsobem.
 pravda **lež**
9. Nejmladším plaveckým způsobem je znak.
 pravda **lež**
10. Při startovním skoku jsou palce zaklesnuty za okraj.
 pravda lež

Doplň.

11. Napiš jméno známého plavce/plavkyně.

Michael Fred Phelps

Zaškrtni správnou odpověď.

Jméno:

1. Které vybavení je potřeba pro hru frisbee?
 puk míč létající disk
2. Kolik hráčů je v družstvu při hře softball?
 5 15 9
3. Kolik směn má hra softball?
 6 7 10
4. Jaký je hrací čas pro florbal?
 4 x 10 min 2 x 45 min 3 x 20 min
5. Do kolika bodů se hraje v badmintonu jeden set?
 15 25 21

Pravda nebo lež?

6. V jednom týmu při hře frisbee může být maximálně 10 hráčů.
 pravda lež
7. Hra frisbee začíná výhozem.
 pravda lež
8. Pálka je jednou z výbavy pro hru softball.
 pravda lež
9. Během hry florbal má na hřišti družstvo 6 hráčů.
 pravda lež
10. Badmintonový zápas se hraje na 3 vítězné sety.
 pravda lež

Doplň.

11. Načrtni hřiště na frisbee.

Zaškrtni správnou odpověď.

Jméno:

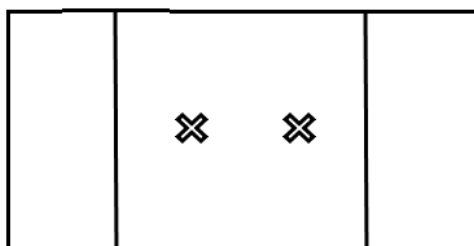
1. Které vybavení je potřeba pro hru frisbee?
 puk míč **létající disk**
2. Kolik hráčů je v družstvu při hře softball?
 5 15 **9**
3. Kolik směn má hra softball?
 6 **7** 10
4. Jaký je hrací čas pro florbal?
 4 x 10 min 2 x 45 min **3 x 20 min**
5. Do kolika bodů se hraje v badmintonu jeden set?
 15 25 **21**

Pravda nebo lež?

6. V jednom týmu při hře frisbee může být maximálně 10 hráčů.
 pravda **lež**
7. Hra frisbee začíná výhozem.
 pravda lež
8. Pálka je jednou z výbavy pro hru softball.
 pravda lež
9. Během hry florbal má na hřišti družstvo 6 hráčů.
 pravda lež
10. Badmintonový zápas se hraje na 3 vítězné sety.
 pravda **lež**

Doplň.

11. Načrtni hřiště na frisbee.

Didaktický test do hodiny TV 8.-9.třída – Pohybové hry

Datum:

Zaškrtni správnou odpověď.

Jméno:

1. Kolik hráčů může mít tým při hře frisbee?
 5 7 10
2. Čím začíná hra frisbee?
 výhozem autem turnoverm
3. Co nepatří do výbavy pro hru softball.
 pálka brýle rukavice
4. Kolik hráčů z jednoho družstva může být na hřišti při hře florbal?
 5 7 6
5. Na kolik vítězných setů se hraje badminton?
 2 4 3

Pravda nebo lež?

6. Pro hru frisbee je potřeba míč.
 pravda lež
7. Družstvo při softballu je složeno z devíti hráčů.
 pravda lež
8. Hra softball má 10 směn.
 pravda lež
9. Pálkař při softballu je aut, jestliže se pokusí odpálit třetí dobrý a mine míč.
 pravda lež
10. Hrací doba při florbalu je 3 x 20 min.
 pravda lež

Doplň.

11. Načrtni a popiš hřiště na frisbee.

Zaškrtni správnou odpověď.

Jméno:

1. Kolik hráčů může mít tým při hře frisbee?
 5 7 10
2. Čím začíná hra frisbee?
 výhozem autem turnoverm
3. Co nepatří do výbavy pro hru softball.
 pálka **brýle** rukavice
4. Kolik hráčů z jednoho družstva může být na hřišti při hře florbal?
 5 7 **6**
5. Na kolik vítězných setů se hraje badminton?
 2 4 3

Pravda nebo lež?

6. Pro hru frisbee je potřeba míč.
 pravda **lež**
7. Družstvo při softballu je složeno z devíti hráčů.
 pravda lež
8. Hra softball má 10 směn.
 pravda **lež**
9. Pálkař při softballu je aut, jestliže se pokusí odpálit třetí dobrý a mine míč.
 pravda lež
10. Hrací doba při florbalu je 3 x 20 min.
 pravda lež

Doplň.

11. Načrtni a popiš hřiště na frisbee.

